

๒๕๖๖ ๑๗-๑
๙๓.๐๗.๒๖

รายงานการวิจัย

การพัฒนาแผ่นอัดจากผักตบชวาผสมต้นข้าวป่า

The Development of the Production of Particleboard by Mixing
of Water hyacinth and Bulrush.

นายดานันด์ มาลินี

นายมูรุณหมัด ใจดี มูสอ

รายงานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศาสตรบัณฑิต
โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุโขทัย

ใบรับรองการวิจัยสิ่งแวดล้อม

โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (วิทยาศาสตร์)

เรื่อง การพัฒนาแผ่นอัดจากผักตบชวาผสมต้นธัญปุกยี่

The Development of the Production of Particleboard by Mixing
of Water hyacinth and Bulrush.

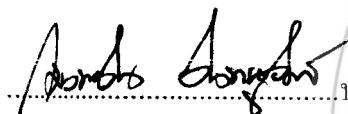
ผู้จัด นายดานแนล นาลินี รหัส 524273009

นายมนูหะมัด ไชคี นูสอ รหัส 524273028

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอน

 ประธานกรรมการ
 (นายกนลนาวิน อินทนุจิตร)
 ประธานกรรมการ
 (ดร.สุชีวรณ ยอดยุทธอรุณ)

กรรมการ
 (นางสาวนัดดา โปคำ)

กรรมการ
 (นางสาวทิรัญวดี สุวิบูลย์)

กรรมการ
 (นายกนลนาวิน อินทนุจิตร)

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา รับรองแล้ว

(ดร.พิพัฒน์ ลิมปันะพิทยาชร)

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ชื่อการวิจัย การพัฒนาแพลตฟอร์มอัจฉริยะสำหรับผู้สูงอายุ

ชื่อผู้วิจัย นายดาเนล มาลินี

นายมูลั่มหมัด ใจดี มูละ

ชื่อปริญญา วิทยาศาสตรบัณฑิต

โปรแกรมวิชา วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม (สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม)

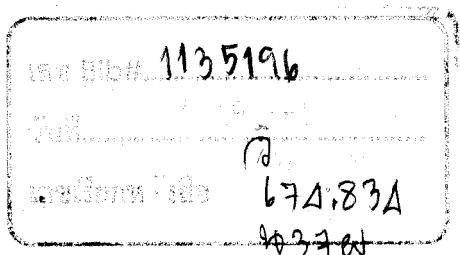
คณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ปีการศึกษา 2556

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์กมลนาวิน อินทนิลจิตร

ນາກຄ້ດຍ່ອ

ผักตบชวาและต้นขูปคุญเป็นพืชที่มีอยู่ทั่วไปตามแหล่งน้ำ ซึ่งทำให้มีผลเสียต่อระบบนิเวศทางน้ำ ดังนั้นเพื่อเป็นการลดปัญหาดังกล่าว งานวิจัยนี้จึงมีแนวความคิดที่จะนำพัฒนา ไขมาน้ำเป็นแผ่นอัด และมีตัวประสานเป็นกาวyuเรย์-ฟอร์มัลดีไฮด์ โดยการนำส่วนก้านใบของผักตบชวา และส่วนใบของต้นขูปคุญ ถัง ทำความสะอาด ตัดเป็นชิ้นขนาด 1-2 นิ้ว โดยประมาณ และนำไวอบที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง นำไปปั่นด้วยเครื่องปั่น ใช้เวลาในการปั่น 10 นาที และนำพัฒนา ไขมาน้ำเป็นแผ่นอัด ไปร่อนผ่านตะแกรงร่อนตาข่าย 1000 ไมครอน และนำพัฒนา ไขมาน้ำเป็นแผ่นอัด ไปผสมกับกาวyuเรย์-ฟอร์มัลดีไฮด์ ในอัตราส่วนแต่ละ อัตราส่วนดังนี้ คือ 10 : 90 30 : 70 50 : 50 70 : 30 และ 90 : 10 ตามลำดับ อุณหภูมิที่ใช้ 150 องศาเซลเซียส ขึ้นรูปในการอัดร้อน 15 นาที อัดเย็น 5 นาที จากการศึกษาสมบัติของแผ่นอัดจากผักตบชวา ผสมกับต้นขูปคุญ ซึ่งอัตราส่วน 10 : 90 และ 30:70 ไม่สามารถอัดขึ้นรูปได้ เนื่องจากกาวyuเรย์ฟอร์มัลดีไฮด์ ให้ลอกออกจากเบ้าอัด โดยพบว่าเมื่อเพิ่มพัฒนา ไขมาน้ำและลดกาวyuเรย์-ฟอร์มัลดีไฮด์ลง ทำให้เปอร์เซ็นต์การพองตัว เมื่อแข็งน้ำ การดูดซึมน้ำมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามไปด้วย และสมบัติการหักงอลดลง ตามที่ลดอัตราส่วนของ กาวyuเรย์-ฟอร์มัลดีไฮด์ลง เมื่อเปรียบเทียบสมบัติของแผ่นอัดจากผักตบชวาผสมต้นขูปคุญกับเกลน์ที่กำหนด มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ไม้อัดชนิดราบ : ความหนาแน่นปานกลาง มอก. 876 – 2532 สมบัติที่ ผ่านเกลน์มาตรฐาน คือสมบัติการดูดซึมน้ำ สมบัติการพองตัวเมื่อแข็งน้ำ ส่วนสมบัติการหักงอ ไม่ผ่านเกลน์ที่ มาตรฐาน

Title	The Development of the Production of Particleboard by Mixing of Water hyacinth and Bulrush.	
Author	Danal	Malinee
	Muhummadsaidee	Muso
Program	Bachelor of Science	
Major	Environmental Science (Environmental Management)	
Faculty	Science and Technology	
Academic	Year 2013	
Advisor	Kamonnawin Inthanuchit	

Abstract

Water hyacinth and Bulrush are types of plant which generally exist in waters which negatively affect aquatic ecosystems. To reduce such problems and to decrease its prevalence, this research aims to produce and to develop the production of particleboard by using water hyacinth and bulrush fiber powder as raw materials and Urea-Formaldehyde glue is used as a bonding substance. The clean petioles of water hyacinth and the leaves of bulrush are cut into approximately 1-2 inch pieces, and then baked at 100 ° C for 24 hours, spun in a blender for 10 minutes to produce fiber powder. Such fiber powder is sifted through a 1000 microns sieve. The fiber powder bonded by Urea-Formaldehyde glue in ratios of proportions as follows: 10 : 90 30 : 70 50 : 50 70 : 30 and 90 : 10 respectively. The temperature applied to form compression is 150 ° C for 15 minutes when cool it is pressed for another 5 minutes. The results of the study has down that the percentage of the swelling and the absorption of the particleboard when immersed in water has indicated to increase according to the higher percentage of such fiber powder mixed with lower percentage of Urea-Formaldehyde glue. However the bending properties decreased. Minimizing the ratio of Urea-Formaldehyde glue in such particleboard compared to the standards required of the industrial product of the particleboard: Medium Density, TIS 876-2532, properties that meet standard criteria are the water absorption and the swelling of the particleboard when immersed in water. The bonding properties do not meet the criteria.

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต ชั้งลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือจาก อาจารย์กมลนาวิน อินทุจิตร ที่ได้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาชี้งให้คำแนะนำนำปรึกษาในการดำเนินการทดลองอีกทั้งเคยให้คำแนะนำเพิ่มเติม การเขียนและตรวจแก้รายงานวิจัยเพื่อปรับปรุงให้รายงานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นตลอดจนเป็นกำลังใจให้ตลอดมา ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พลพัฒน์ รวมเริญ ที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำต่างๆ ในการทำวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขวัญกมล บุนพิทักษ์ ดร. สุชีวรณ์ ยอดรุ่รอบ อาจารย์หรรษวดี สุวิมูลน์ และอาจารย์นัดดา โนดา ที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำต่างๆ ในการทำวิจัย

ขอขอบคุณ โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีทางวิทยาศาสตร์ในการทำงานวิจัยในครั้งนี้ไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีทางวิทยาศาสตร์ ที่เอื้อเฟื้ออุปกรณ์ที่ใช้ในงานวิจัย

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีทางวิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม ที่เอื้อเฟื้ออุปกรณ์ที่ใช้ในงานวิจัย

และสุดท้ายนี้ขอขอบคุณทุกๆ ท่านที่ให้กำลังใจ ทำให้ผู้วิจัยมีแรงใจในการวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

นายดาเนล มาลินี
นายมุขมั่น ใจดี มูสอ
26 พฤษภาคม 2556

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	๑
Abstract	๒
กิตติกรรมประกาศ	๓
สารบัญ	๔
สารบัญตาราง	๕
สารบัญภาพ	๖
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความสำคัญและที่มา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
1.4 สมมติฐานของการวิจัย	2
1.5 ตัวแปร	2
1.6 นิยามศัพท์	2
1.7 ระยะเวลาทำการวิจัย	3
บทที่ 2 ทฤษฎี	
2.1 บทนำ	4
2.2 ไม้อัด	4
2.2.1 อุตสาหกรรมไม้อัด และไมบานง (plywood และ veneer industeies)	5
2.2.2 อุตสาหกรรมแผ่นไม้ประกอบ (composite board industries)	5
2.2.3 อุตสาหกรรมแผ่นชิ้นไม้อัด (particleboard industries)	5
2.2.4 อุตสาหกรรมแผ่นไยไม้อัด (fiberboard industried)	6
2.2.5 อุตสาหกรรมไม้อัดสารแร่ (word mineral-bonded panal industries)	6
2.3 เส้นใยธรรมชาติ (natural fibers)	7
2.3.1 เส้นใยเซลลูโลส (cellulose fibers)	7
2.3.2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับผักตบชวา	8
2.3.3 ปัญหาของผักตบชวาที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน	9

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.4 วัสดุปราศจากสารก่อมะเร็ง	10
2.4.1 ความหมายของวัสดุปราศจากสารก่อมะเร็ง	10
2.4.2 วัสดุปราศจากสารก่อมะเร็งในงานไม้ (Melamine Formaldehyde)	10
2.5 การประเมินผลเอกสารที่เกี่ยวข้อง	15
 บทที่ 3 วัสดุอุปกรณ์และวิธีการทดลอง	
3.1 วัสดุ	19
3.2 อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	19
3.3 วิธีการทดลอง	20
3.3.1 การเตรียมพักรอบชวาและตันธูปถูกยีเพื่อทำการขึ้นรูป	20
3.3.2 การขึ้นรูปแผ่นอัดจากพักรอบชวาผสมตันธูปถูกยี	21
3.4 การทดสอบสมบัติทางกายภาพและการทดสอบสมบัติเชิงกล	23
ของแผ่นอัดจากพักรอบชวาผสมตันธูปถูกยี	23
3.4.1 การทดสอบการดูดซึมน้ำและการพองตัวเมื่อแช่น้ำ	23
3.4.2 การทดสอบการหักงอ	23
 บทที่ 4 ผลและวิเคราะห์ผลการทดลอง	
4.1 ลักษณะของแผ่นอัดจากพักรอบชวาผสมตันธูปถูกยีที่ไม่สามารถอัดขึ้นรูปได้	26
4.2 ผลการทดสอบสมบัติ	27
4.2.1 การพองตัวเมื่อแช่น้ำ (%)	27
4.2.2 การดูดซึมน้ำ (%)	28
4.2.3 การหักงอ (MPa)	29
4.3 การวิเคราะห์ต้นทุนในการผลิต	31
4.3.1 ต้นทุนค้านวัสดุ	31
4.3.2 ต้นทุนค้านพลังงาน	31
4.3.3 ต้นทุนรวม	32
4.4.4 ราคาガลังแหน่งไม้ข้อ	32

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 5 สรุปผลการทดลอง

5.1 สรุปผลการวิจัย

34

5.2 ข้อเสนอแนะ

35

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก การคำนวณการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิต

ภาคผนวก ข ข้อมูลการทดลอง

ภาคผนวก ค ภาพประกอบการวิจัย

สารบัญภาพ

รูปภาพ	หน้า
รูปที่ 2.1 โครงสร้างทางเคมีของเซลลูโลส	8
รูปที่ 2.2 การแสดงการสังเคราะห์ยูเรีย-ฟอร์มัตีไฮด์เรชิน	15
รูปที่ 3.1 เครื่องอัดขี้นรูปชิ้นงานไชโครลิก	20
รูปที่ 3.2 ผงเส้นใย (พักตะบวและตันธูปถุย) ขนาด 1000 ไมครอน	21
รูปที่ 3.3 ขั้นตอนการอัดขี้นรูปผงเส้นใย (พักตะบวผสมตันธูปถุย)	22
(ก) ลักษณะผงเส้นใยแม่พิมพ์ (ข) ขั้นตอนการอัดขี้นรูปและอบชิ้นงาน	
(ค) ลักษณะชิ้นงานที่ได้	
รูปที่ 3.4 ขั้นตอนการหักงอ	24
(ก) แผนภาพจำลองเครื่องทดสอบการหักงอ (ข) ลักษณะเครื่องมือและการวางชิ้นทดสอบ	
รูปที่ 4.1 ลักษณะของแผ่นอัดจากพักตะบวผสมตันธูปถุย อัตราส่วน 10 : 90 และ 30 : 70	26
รูปที่ 4.2 เปอร์เซ็นต์การพองตัวเมื่อแช่น้ำของแผ่นอัดจากพักตะบวผสมตันธูปถุย	27
รูปที่ 4.3 เปอร์เซ็นต์การดูดซึมน้ำของแผ่นอัดจากพักตะบวผสมตันธูปถุย	28
รูปที่ 4.4 ค่าการหักงอ (MPa)	29
รูปที่ 4.5 ค่ามอคูลัสยืดหยุ่น (MPa)	30

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 2.1 องค์ประกอบของผู้ตอบช่วงระหว่างการเจริญเติบโต (น้ำหนักแท้จริง)	9
ตารางที่ 3.1 แสดงอัตราส่วนระหว่าง pengstein ยกับความเรียบ-ฟอร์มลักษณะ	22
ตารางที่ 4.1 ต้นทุนค้านวัสดุ	31
ตารางที่ 4.2 ต้นทุนค้านพลังงาน	32
ตารางที่ 4.3 ต้นทุนรวมของแผ่นอัดจากผู้ตอบช่วงสมดั้นฐานปูฤาษี	32
ตารางที่ 4.4 ราคาคลังแผ่นไม้อัด (สืบกันวันที่ 24 ธันวาคม 2556)	33

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มา

ป่าไม้มีความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก และในขณะเดียวกันไม้ซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญได้มาจากการป่าไม้ โดยได้มีการนำไม้จากป่าไม้มานำไปใช้ประโยชน์ในการก่อสร้าง ทำเฟอร์นิเจอร์ จากการสำรวจของกรมป่าไม้ล่าสุดในปี พ.ศ. 2549 พบว่าป่าจุบันป่าไม้มีเนื้อที่ลดลงเป็นอย่างมากเหลือประมาณ 500,000 ตารางกิโลเมตร (กรมป่าไม้, 2549) ทำให้มีปริมาณไม้แปรรูปในตลาดลดลงและราคาแพงขึ้น ดังนั้นเพื่อลดการตัดไม้ทำลายป่าที่ผ่านมาจึงได้มีการใช้วัสดุไม้เทียมแทนไม้จริงเป็นจำนวนมาก วัตถุคิดในการผลิตไม้เทียมได้แก่ วัสดุทางธรรมชาติ ซึ่งล้วนมาจากอุตสาหกรรมไม้แปรรูปชนิดต่างๆ เป็นจำนวนมาก

ผักตบชวาและต้นธูปป่ามีก่อให้เกิดปัญหาแก่ระบบงานชลประทาน และมีการแพร่ระบาดอย่างรวดเร็ว เป็นสาเหตุให้เกิดการกีดขวางการไหลของน้ำและทำให้การจัดการส่งน้ำไปยังพื้นที่การเกษตรไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย การควบคุมกำจัดได้ค่อนข้างยากต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดูแลเป็นจำนวนมาก และเมื่อหากผักตบชวาและชาตต้นธูปป่ามีตายทับลงกันยังทำให้แหล่งน้ำดืดเขิน หรืออาจทำให้แหล่งน้ำเกิดการเน่าเสีย ส่งกลิ่นเหม็นซึ่งเมื่อทำการควบคุมกำจัดผักตบชวาและต้นธูปป่ามีในระยะเวลาหนึ่งแล้วก็เกิดปัญหากับพื้นที่เดิมอีก ดังนั้นแทนที่การกำจัดผักตบชวาและต้นธูปป่ามีให้หมดไป จึงเปลี่ยนมาใช้ประโยชน์จากผักตบชวาและต้นธูปป่ามีให้เกิดประโยชน์มากที่สุดจะเป็นวิธีที่ดีกว่าการทำจัด (อุไร, 2555)

ดังนั้นจากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้เลือกที่เดิมหรือมีแนวคิดที่จะนำผักตบชวาและต้นธูปป่ามีที่หายใจหายมีอยู่มากในท้องถิ่นมาผลิตเป็นแผ่นอัดจากผักตบชวาราสมต้นธูปป่ามีเพื่อช่วยลดปริมาณผักตบชวาและต้นธูปป่ามีที่มีอยู่จำนวนมากและส่งเสริมการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนจากวัสดุทางธรรมชาติ ซึ่งเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ช่วยเพิ่มนูลค่าให้กับวัชพืช และลดการตัดไม้ทำลายป่า

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผ่นอั้ดจากผักตบชวาผสมต้นธูปถูกยาเสียร้าย
2. เพื่อศึกษาสมบัติของแผ่นอั้ดจากผักตบชวาผสมต้นธูปถูกยาเสียร้าย โดยเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐาน (มอก. 876-2532)

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถนำผักตบชวาและต้นธูปถูกยาเสียร้ายมาอัดขึ้นรูปเป็นแผ่นอั้ด
2. ทราบถึงอัตราส่วนที่เหมาะสมในการผลิตแผ่นอั้ดจากผักตบชวาผสมต้นธูปถูกยาเสียร้าย

1.4 สมมติฐานของการวิจัย

1. สามารถเตรียมแผ่นอั้ดจากผักตบชวาผสมต้นธูปถูกยาเสียร้ายได้ โดยกระบวนการอัดขึ้นรูป
2. แผ่นอั้ดจากผักตบชวาผสมต้นธูปถูกยาเสียร้าย มีสมบัติผ่านเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมแผ่นชีนไม้อั้ชนิคราม : ความหนาแน่นปานกลาง (มอก. 876-2532)

1.5 ตัวแปร

ตัวแปรต้น : อัตราส่วนของผักตบชวาผสมต้นธูปถูกยาเสียร้ายและกาวญี่รีบ-ฟอร์มัลดีไซด์

ตัวแปรตาม : การพองตัวเมื่อแช่น้ำ การดูดซึมน้ำ การดัดโค้ง

ตัวแปรควบคุม : อุณหภูมิในการอัดขึ้นรูป ระยะเวลาในการอัดขึ้นรูป ความดันของการอัดขึ้นรูป

1.6 นิยามศัพท์

1. แผ่นอั้ด คือ ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการผักตบชวา
2. ผักตบชวา คือ ไม้เลื้อยลูก มีใบลดหลั่นกัน ออกเดือยไปตามผิวน้ำ ต้นอ่อนน้ำ ใบรูปไข่ค่อนข้างกลม สีเขียวเป็นมัน ก้านใบพองออกเพื่อช่วยให้ลอกหน้าได้ มีดอกสีขาวอ่อนคลายช่อออกกลุ่มไม้ มีอายุหลายฤดู สามารถอยู่ได้ทุกสภาพน้ำ ทั้งในน้ำสกปรกและน้ำสะอาด (กาญจนฯ และคณะ, 2554)

3. ต้นธูปปุกปุย คือ เป็นพืชใบเดี่ยวออกสับลับช้อนชิดกันแน่น ในเรียวแคบยาว 200 - 400 ซม.

กว้าง 1 - 2 ซม. ผิวใบเกลี้ยงปลายใบแหลมโคนใบแผ่กว้างเป็นกาบทุ่มลำต้นหอดอกออกที่ปลายลำยาว 200 - 350 ซม. ดอกเล็กสีน้ำตาลแกรมเหลือง(สารานุกรม, 2550)

4. การพองตัวเมื่อแช่น้ำ หมายถึง การนำแผ่นอัดจากพักรดบนชวาพสมต้นธูปปุกปุยมาวัดความหนา ก่อนและหลังการแช่น้ำในระยะเวลา 2 ชั่วโมง และ 24 ชั่วโมง

5. การคุณชีมน้ำ หมายถึง การนำแผ่นอัดจากพักรดบนชวาพสมต้นธูปปุกปุยมาชั่งก่อนและหลังการแช่น้ำในระยะเวลา 2 ชั่วโมง และ 24 ชั่วโมง

6. การหักงอ (Universal Testing) คือ การใช้แรงในการหักแผ่นอัดจากพักรดบนชวาพสมต้นธูปปุกปุย เพื่อให้เกิดการหักงอ

1.7 ระยะเวลาทำการวิจัย

การพัฒนาแผ่นอัดจากพักรดบนชวาพสมต้นธูปปุกปุย ได้เริ่มต้นทำการศึกษามาตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ.2556 จนถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2557

บทที่ 2

ทบทวนเอกสาร

2.1 บทนำ

ปัจจุบันมีการนำไม้มาใช้งานจำนวนมาก ใช้ในวัสดุก่อสร้าง เฟอร์นิเจอร์และสินค้าตกแต่งอื่นๆ มากตาม และใช้ในความสวยงาม เช่น ไม้สนบัติเชิงกลที่ดีเด่นข้อเสียจากการใช้ประโยชน์จากไม้ธรรมชาติคือ ลักษณะเสียงป่าไม้ซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญที่สุดชนิดหนึ่ง ที่ช่วยรักษาสมดุลระบบนิเวศน์ ปัญหาตัดไม้ทำลายป่าก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมและปัญหามลพิษอื่นๆ ตามมาอย่างมาก เช่นปรากฏการณ์เรือนกระจาก ปัญหาการแห้งแล้ง ขาดแคลนน้ำ ฝนไม่ตกตามฤดูกาล หรือน้ำท่วม ฯลฯ นอกจากนี้ไม้ยังมีข้อจำกัดอื่นๆ เช่น มีน้ำมาก คุดชับน้ำ และผุกร่อนได้ง่าย ด้วยปลวกและแมลง วิธีการแก้ปัญหาอย่างหนึ่งคือการใช้ไม้เทียม หรือวัสดุอื่นที่ใช้ทดแทนไม้ได้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ได้ (อิทธิพล, 2534)

อุตสาหกรรมไม้อัดถือว่าเป็นอุตสาหกรรมไม้เทียมที่ใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่า โดยนำวัสดุที่เหลือจาก การแปรรูปไม้ ทำเครื่องเรือน เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนพืชเส้นใยจากการเกษตรมาใช้ โดย นำมาเป็น ส่วนประกอบในทำไม้อัด เช่นเดียวกันกับในประเทศไทยได้มีการพัฒนาโดยความรู้ทางเทคโนโลยีของ ไม้ประยุกต์ใช้จากการแปรรูปไม้หรือเศษเหลือจากอุตสาหกรรม โรงเรือนของอุตสาหกรรมเครื่องเรือน นำมา ประกอบเป็นแผ่นไม้ใหม่ได้ (Woodreconstituted board) ปัจจุบันได้มีการไรซ์ (Polymerization) ให้แข็งตัว ในเนื้อไม้ไม่ที่ทำการวิจัยได้แก่ ต้นมันสำปะหลัง พักผ่อนชวาว เส้นใยจากปาล์ม เศษไม้ยางพารา ชานอ้อย ฯลฯ (อิทธิพล, 2534)

2.2 ไม้อัด

ปัจจุบันอุตสาหกรรมไม้อัดได้มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วจากเกิดจากสาเหตุการขาดแคลนต้นไม้มากขึ้น หรืออนุญาติหันมาใช้จักรกรรมชาติมากขึ้นทำให้อุตสาหกรรมทางด้านไม้อัดเจริญเติบโตมากขึ้น ส่งผลให้มีนุյย์คิดค้นการนำวัสดุที่เหลืออุตสาหกรรมไม้ต่างๆ มาทำไม้อัดซึ่งความสามารถดำเนินการของไม้อัดได้ 5 ชนิด ดังนี้

2.2.1 อุตสาหกรรมไม้อัด และไม้บานง (Plywood and veneer industries)

อุตสาหกรรมไม้อัดแรกของไทยเริ่มผลิตออกจำหน่ายเมื่อปี 2500 ส่วนอุตสาหกรรมไม้บานงนั้นก่อตั้งมาเพื่อทำเป็นไม้อัด และได้ผลิตเพื่อการส่งออกไม้บานงเมื่อปี 2514 แต่นั้นเป็นที่นิยม เพราะมีสมบัติที่ดีในการก่อสร้างที่เห็นได้ชัดคือแผ่นกว้างใหญ่ น้ำหนักเบาเมื่อเปรียบเทียบกับไม้จริง

2.2.2 อุตสาหกรรมแผ่นไม้ประกอบ (Composite board industries)

แผ่นไม้ประกอบเป็นการใช้เศษไม้ปลาร์ไม้ที่เหลือจากการทำไม้หรือเศษเหลือจากโรงงานเลื่อยซึ่งสามารถผลิตได้โดยเทคโนโลยีง่ายๆ ในสภาวะปัจจุบัน คือ

1. แผ่นไม้ปาร์เก (Parquet และ Mosaic Parquet) ซึ่งแนวโน้มวัตถุคิดในการผลิตจะได้จากไม้บานงพาราและไม้โคลเว่นิกต่างๆ การผลิตไม้ปาร์เกเป็นการใช้เทคโนโลยีไม่ง่ายๆ เพียงตัดซอยไม้ปรับสภาวะความชื้น โดยใช้คนเป็นหลักในการเรียงชิ้นไม้ในแบบ (Frame) ประกอบเป็นแผ่นๆ แล้วใช้กระดาษหรือผ้าตาข่ายทากาวปิดทับ

2. ไม้ประสาน (Block board) แผ่นไม้ประสานสามารถผลิตได้ในโรงงานหรือโรงงานผลิตเครื่องเรือนโดยนำเศษไม้ปลาร์ไม้จากโรงงานมาตัดซอยให้ได้ขนาดอาจใช้การต่อปลาร์แบบนี้ว่าประสาน (Finger joint) แล้วทากาวด้านข้างเรียงต่อเป็นแผ่นกว้างใหญ่ขึ้น ด้วยกรรมวิธีผลิตง่ายๆ และใช้เศษไม้ปลาร์ไม้ได้

2.3.3 อุตสาหกรรมแผ่นชิ้นไม้อัด(Particleboard industries)

อุตสาหกรรมแผ่นชิ้นไม้อัดเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้เศษไม้ปลาร์ไม้อัดเข็นกัน แผ่นชิ้นไม้อัดขนาดลดหลั่น (Dulated) จากชนิดแผ่นไม้อัด 3 ชั้น (3 Layer) ชนิด 5 ชั้น (5 Layer) และ 1 ชั้น (Singlelayer) แผ่นชิ้นไม้สามารถใช้กดแทนไม้อัดได้และราคาถูกกว่าอีกด้วย แผ่นชิ้นไม้อัดมักจะนำมาปิดทับด้วยแผ่นพลาสติกฟอร์ไม้ก้าหรือนำมาใช้เป็นแกนกลาง (Core) ของไม้อัดเพื่อความหนาไม้อัด ช่วยลดต้นทุนการผลิตของไม้อัด แผ่นชิ้นไม้อัดบางชนิดมีรูตรงกลาง (Extruded particleboard) เพื่อลดปริมาณและน้ำหนัก อีกทั้งใช้เป็นทางสอดท่อสำหรับสายไฟ และเป็นชั้นวางป้องกันความร้อนได้ง่าย นอกจากนี้เทคโนโลยีการผลิตแผ่นชิ้นไม้อัดยังได้พัฒนาให้ดียิ่งขึ้นจนเท่าไม้อัดและไม้จริง คือ

1. แผ่นเเฟอร์บอร์ด (Waferboard) แผ่นเเฟอร์บอร์ดนี้ใช้ชิ้นไม้ขนาดเล็กบางๆ เรียกว่าเกล็ดไม้ (Flake) มีทั้งลักษณะสี่เหลี่ยมจตุรัสและสี่เหลี่ยมผืนผ้าซึ่งแบ่งออกเป็นชนิด Single-layer waferboard,

3-layer waferboard และชนิดพิเศษคือ Waferboard-plus ตามลักษณะของเกล็ดไม้และเรียงตัวโดยมีการเป็นสารช่วยเกาะยึดซึ่งแผ่นเมฟอร์บอร์ดที่ได้นี้จะมีคุณสมบัติที่เทียบเท่าหรือดีกว่าแผ่นไม้อัด

2. แผ่นเกล็ดไม้อัดนิรเรียงชั้น (Oriented strand board : OSB) แผ่นเกล็ดไม้อัดชนิดเรียงชั้นนี้ผลิตจากชั้นไม้ที่มีลักษณะบางແบนและมีความยาวมากเมื่อเปรียบเทียบกับความกว้าง เรียกว่า Strands โดยนำมาเรียงชั้นเป็น 3 ชั้น คือผิวน้ำด้านนอกสองข้างจะเรียงความยาวแผ่น ส่วนแกนกลางจะเรียงตามยาว เช่นเดียวกับลักษณะของไม้ ทำให้มีความแข็งแรงและมีความต้านทานสูงใช้ทดแทนแผ่นไม้อัดได้

2.2.4 อุตสาหกรรมแผ่นไไม้อัด(Fiberboard industried)

อุตสาหกรรมแผ่นไไม้อัดนี้สามารถผลิตแผ่นไไม้อัดแทนแผ่นไม้อัดประกอบอื่นๆ ได้โดยเฉพาะแผ่นไไม้อัดความหนาแน่นปานกลาง (MFD) ซึ่งมีสมบัติใกล้เคียงไนท์รอนชาติและสามารถเพิ่มคุณค่าให้สูงขึ้นโดยการปิดทับด้วยไม้บานง กระดาษตกแต่งฟอร์มกำลังเคลือบเมลามีนแผ่น แผ่นวัสดุกันความร้อนหรือการพิมพ์สีและสลักลายลงบนผิวแผ่นไไม้อัดสามารถทำงานได้ตามความหนาแน่นเป็น 2 กลุ่ม 5 ชนิด

1. แผ่นไไม้อัดอ่อนหรือแผ่นไไม้อัดผวน (Softboard or insulation) ใช้เป็นฉนวนกันความร้อน และเสียง ใช้ทำฝ้าเพดาน ผนังห้องประชุม โรงแรมหราสพ ห้องเสียง ห้องสมุด และสำนักงานแบ่งได้ออกเป็น 2 ชนิด คือ

แผ่นไไม้อัดอ่อนหรือแผ่นไไม้อัดผวนความหนาแน่นปานกลาง (Semi – rigidinsulation board) และแผ่นไไม้อัดอ่อนหรือแผ่นไไม้อัดผวนความหนาแน่น(Rigid insulation board)

2. แผ่นไไม้อัดแข็ง (Hardboard) นี้สามารถใช้ชั้งเศษไม้และป้ายไม้ได้ รวมทั้งพืชเส้นใยแบ่งได้ 3 ชนิดคือ

แผ่นไไม้ความหนาแน่นปานกลาง (Intermediate or meium density fiderboard) (MDF)
ใช้ชานอ้อยเป็นวัตถุคุณ

แผ่นไไม้อัดชนิดนี้มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับธรรมชาติ

แผ่นไไม้อัดแข็ง (Hrdboard) และไไม้อัดความหนาแน่นชนิดพิเศษ(Special identified hardboard)

2.2.5 อุตสาหกรรมไม้อัดสารแร่ (Word mineral-bonded panal industries)

แผ่นไไม้สารแร่นี้เป็นการยึดเกาะของไม้กับสารแร่ เช่น ชีเมนต์ ยิปซัม เป็นต้น กับไม้อัดสารแร่ในปัจจุบันอาจจำแนกได้ 3 กลุ่มคือ 1. แผ่นไไม้อัดชีเมนต์ (Wood cement board) 2. แผ่นไไม้อัดยิปซัม (Wood gypsum board) 3. แผ่นไไม้อัดสารแร่อื่นๆ (Other wood mineral-b0nded panal)

2.3 เส้นใยธรรมชาติ (Natural fibers)

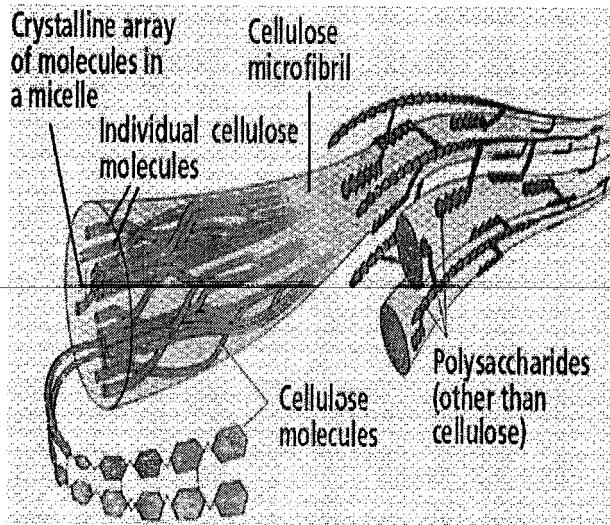
เส้นใย หมายถึง สิ่งที่มีลักษณะเป็นเส้นยาวเรียวยาว องค์ประกอบของเซลล์ ส่วนใหญ่ เป็นเซลลูโลส เกิดจาก การรวมตัวของพอลิแซคคาไรด์ (Polysaccharide) ของกลูโคส (Glucose) ซึ่งไม่เดกูลของเซลลูโลสเรียงตัว กันในผนังเซลล์ของพืชเป็นหน่วยเส้นใยขนาดเล็กมาก เกิดการเกาะจับตัวกันเป็นเส้นใยขึ้น (เส้นใย, 2557)

2.3.1 เส้นใยเซลลูโลส (Cellulose fibers)

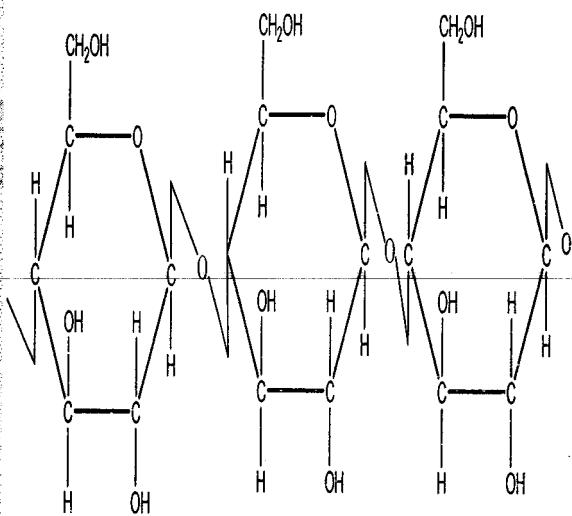
โดยทั่วไปของเส้นใยธรรมชาติของผนังเซลล์พืชประกอบด้วยเซลลูโลส(Cellulose)เอมิเซลลูโลส (Hemicellulose) เป็นสายยาวใหญ่ ไม่เดกูลของเซลลูโลสจะเรียบขนาดซ้อนกันมองดูคล้ายกันร่างแท้ที่ซับซ้อนซ้อนออกจากนี้ยังประกอบด้วยสารจำพวกลิกนิน (Lignin) คิติน (Cutin)เพคติน (Pectin) เรซิน (Rasin) กรดไขมัน (Fatty acid) น้ำตาล (Sugar) และซูเบอริน (Suberin) ซึ่งประปนกันเซลลูโลส ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดของเซลล์โดยปกติน้ำตาลแป้ง เพคตินกรดอะมิโน โปรตีน และสารอินทรีย์ในโตรเจนเป็นองค์ประกอบที่ถูกย่อยสลายได้ง่าย ส่วนเซลลูโลสและเอมิเซลลูโลสจะถูกย่อยสลายอันดับต่อไป

เส้นใยเซลลูโลสเป็นคาร์โบไฮเดรตชนิดหนึ่งจากกลูโคสเดียวเรียกต่อ กันเป็นโมเลกุลใหญ่ (มีอะตอมมากกว่า 1500 อัตตوم) ยึดเกาะกันด้วยพันธะเคมีเป็นโมเลกุลที่มีสูตรเป็น $(C_6H_{10}O_5)_n$ เป็นโครงสร้างในเนื้อเยื่อ มีหมู่ไฮดรอกซิลถึง 3 หมู่ต่อ 1 หน่วยที่ซ้ำกัน โดยพบร่วมกันกับลิกนิน (Lignin) ซึ่งเป็นสารประกอบเชิงซ้อนมีน้ำหนักโลเกลกูลสูง ลิกนินเป็นสารประกอบด้วยคาร์บอน ไฮโตรเจน และออกซิเจนรวมกันเป็นหน่วยย่อยหลายชนิดซึ่งสารอะโรมาติก ลิกนิน ไม่ละลายน้ำ ไม่มีสมบัติของการยึดหยุ่น เพราะฉะนั้นจึงทำให้พืชที่มีลิกนินมากมีความแข็งแรงทนทานสามารถเกิดพันธะไฮโตรเจนได้ แรงดึงดูดระหว่างโมเลกุลของเซลลูโลสจึงมีมากจึงทำให้เซลลูโลสมีความผนึกสูง อุณหภูมิการหลอมตัวสูงมาก นักจะเกิดการสลายตัวก่อนถึงอุณหภูมิหลอมตัวและมีความสามารถในการละลายตัว

โครงสร้างเคมีของเซลลูโลสมีความสำคัญต่อสมบัติของเส้นใย กล่าวคือในโมเลกุลของเซลลูโลส (Repeat units) ยึดกันเป็นสายสาร เกิดจากเบต้า-1,4 ของกลูโคส 2 โมเลกุลยึดเกาะพันธะอีเชอร์(-C-O-C-) ในโมเลกุลของเซลลูโลสจะมีหมู่ไฮดรอกซิล (-OH) อยู่จำนวนมากจะทำหน้าที่ระเบียบ(Crystalline) ค่อนข้างมาก คือ 85-95% และจะมีน้ำหนักโลเกลกูลเฉลี่ต่างกัน กระจายน้ำหนักโมเลกุลของเซลลูโลส มีความสำคัญต่อสมบัติการภาพล่วงที่มีน้ำหนักโมเลกุลต่ำส่งผลให้สมบัติทางกายภาพไม่ดี (นฤทา,2541)

ก. โครงสร้างโมเลกุลของเซลลูโลส

ข. ลักษณะโครงสร้างของเซลลูโลส

รูปที่ 2.1 โครงสร้างทางเคมีของเซลลูโลส

2.3.2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับผักตบชวา

ผักตบชวาเป็นไม้น้ำในวงศ์ Pontederiaceae ซึ่งทางวิทยาศาสตร์ว่า Eichhorniacrassipes ชื่อสามัญในภาษาอังกฤษคือ Water Hyacinth ซึ่งมีถิ่นกำเนิดในทวีปอเมริกาใต้ แถบประเทศไทยราชบัลปี พ.ศ 2367 ผักตบชวาคันพับด้วยนายแพทช์ชาวเยอรมันชื่อ Karl Von Martins ต่อมาได้ถูกนำเข้ามาในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ 2444 ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชการที่ 5 (วิคิญช์, 2544) สำหรับไทยเรียกผักตบชวาในชื่อแตกต่างกันไป ได้แก่ ผักบอง ผักปง ผักบวลดอยผักปอด ผักปอง จัดเป็นพืชน้ำใบเดียงเดี่ยว ก้านใบพองกลมเส้นผ่าศูนย์กลาง 1-2.5 เซนติเมตรมีแผ่นใบคล้ายเป็นรูปหัวใจสูงพื้นน้ำ 30-40 เซนติเมตรเส้นผ่าศูนย์กลางใบราบ 10-15 เซนติเมตร เพื่อเหมาะสมแก่การสั่งเคราะห์แสง ออกดอกออกเป็นช่อที่ช่องอกออกมีประมาณ 5-10 朵 ก้าน ก้านบางสีม่วง แต้มด้วยจุดสีเหลืองตรงกลางเฉพาะดอกดอกที่มีชื่อไฟเรียกว่า แวนนูราเมื่อเจริญเติบโตก็จะบานพร้อมกันทั้งช่อ โดยค่อนข้างนานตั้งแต่แสงอาทิตย์เริ่มส่องและจะบานเต็มที่เมื่อแสงส่องขึ้นจากจะบานเพียง 1 วัน หลังจากนั้นก้านก้านจะหุบเหี้ยวดีเป็นเกลียวก้านดอกโผล่ลงบนพื้นน้ำ (สุธิเจตน์, 2537) นอกจากนี้ผักตบชวาช่วยมีองค์ประกอบที่สำคัญแต่ละช่วงการเจริญเติบโตซึ่งจะมีธาตุอาหารต่างกันดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 องค์ประกอบของผักตบชวาระห่วงการเจริญเติบโต (น้ำหนักแห้ง)

ส่วนของ ผักตบชวาระ	ความชื้น%	ไขมัน%	โปรตีน %	เส้นใย %	ถ้า %	N.F.E %	แคลเซียม %	ฟอสฟอรัส %
หั้งต้น-ก่อน มีดอก	5.84	2.27	20.73	19.07	17.65	44.44	1.04	0.69
หั้งต้น-ขณะมี ดอก	4.74	2.05	12.93	25.65	17.11	47.42	0.86	0.54
หั้งต้น-หลัง มีดอก	5.14	1.80	9.84	26.27	14.05	42.91	1.18	0.41
ใบ-และราก	7.23	2.24	14.88	18.94	12.33	44.39	1.34	0.46
ราก-หลังมี ดอก	7.66	1.48	5.77	26.68	15.79	42.61	0.99	2.29

ที่มา : อิทธิพล และคณะ (2545)

2.3.3 ปัญหาของผักตบชวาระที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน

ผักตบชวาระก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับแหล่งน้ำ เช่น การชลประทาน ผักตบชวาระที่จมน้ำก่อให้เกิดอุปสรรคกับการระบายน้ำของฝาย และเกิดน้ำท่วมในหน้าฝน ส่งผลให้การระบายน้ำในที่มีผักตบชวาระสูงกว่าในที่ซึ่งที่ไม่มีผักตบชวาระ ประมาณ 3-8 เท่าและลดลงประมาณ 40% และหากผักตบชวาระทับทมกันยังไห้อ่างเก็บน้ำตื้นเขินเป็นการแย่งเนื้อที่การเก็บกักน้ำ ทำให้เก็บกักน้ำได้น้อยลงซึ่งเป็นปัญหาการผลิตกระแสไฟฟ้าพลังน้ำ ในด้านกสิกรรม แม่น้ำและอาหารจากพืชปลูก ซึ่งควรจะได้รับมากขึ้นจากการชลประทานหากไม่มีผักตบชวาระอยู่ในแหล่งน้ำ

ผักตบชวาระที่ลอยมา กับกระแสน้ำ ก่อให้เกิดปัญหาแก่น้ำข้าวขาคน้ำ เพราะผักตบชวาระลอยมาทับต้นข้าว ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ต้นข้าวและ เพราะผักตบชวาระที่ใหม่มาตามน้ำเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ศัตรูพืชนาชนิด เช่น หนูซึ่งมีปริมาณมาก เมื่อแพผักตบชวาระไปติดที่ได้ หนูและศัตรูอื่นๆ ก็ทำความเสียหายแก่พืชผลของเกษตรกรผักตบชวาระเป็นอุปสรรคสำคัญที่กีดขวางการสัญจรทางน้ำในคลองบางแห่ง เช่น คลองรังสิต เป็นที่ติดต่อกันแม่น้ำในและแม่น้ำนอก จังหวัดกรุงเทพฯ การสัญจรทางน้ำในหน้าฝนเป็นไปได้ยาก ไม่ว่าจะเป็นเรือที่มีขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ก็ตาม คลองธรรมชาติตามแห่ง เช่น คลองสามจุ่น ในเขตโครงการสามชุก จังหวัดอุทัยธานี มีผักตบชวาระขึ้นหนาแน่นไปบนกันต้นลำเลียง ปิดกั้นการสัญจรทางน้ำโดยเด็ดขาด แม้แต่ในแม่น้ำใหญ่ๆ บางสาย เช่น แม่น้ำสะแกรัง จังหวัดอุทัยธานี ในบางฤดูก็มีผักตบชวาระอยู่อย่างหนาแน่นการท่องเที่ยว ในการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ตั้งแต่ไหนแต่ไรามนุษย์มักจะเลือกทำเลใกล้แหล่งน้ำ

เพื่อจะได้ใช้ประโยชน์จากน้ำอย่างเต็มที่ ในปัจจุบันผู้ที่ไม่มีโอกาสได้พำนักอยู่ในที่ไกลๆ น้ำ ก็มักจะนิยมไปท่องเที่ยวในแหล่งที่มีน้ำ สถานที่ที่มีแหล่งน้ำใหญ่ เช่น บึงบอระเพ็ด กว้านพะ夷 ทะเลสาบสงขลาและอ่างเก็บน้ำต่างๆ เป็นสถานที่ที่มีประชาชนนักจะไปเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ ถ้าสถานที่เหล่านี้มีผู้คนช่วยขึ้นอยู่หนาแน่นแล้ว การที่จะพัฒนาให้สถานที่นั้นๆ เป็นแหล่งท่องเที่ยวก็เป็นไปได้ยาก เพราะผู้คนจำนวนมากส่วนที่ทำลายความสวยงามของแหล่งน้ำนั้นๆ นอกเหนือไปจากการรบกวนกิจกรรมอื่นๆ ในขณะพักผ่อนหย่อนใจแหล่งน้ำนั้นๆ เช่น การลงเรือท่องเที่ยว การว่ายน้ำ ตกปลา ฯลฯ

เศรษฐกิจและสังคม ผู้คนจำนวนมากส่วนก่อให้เกิดปัญหาน้ำด้านต่างๆ คงถูกต้องแล้ว ซึ่งเป็นส่วนที่ก่อให้เกิดปัญหาน้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม เช่น เมื่อการพัฒนาแหล่งน้ำไม่ได้ผลเด้มตามเป้าหมาย การเพาะปลูกซึ่งอาศัยน้ำก็ย่อมจะได้ผลผลิตน้อยกว่าที่ควร รายได้ลดลง ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้แผนพัฒนาประเทศไทยไม่ได้ผลตามความต้องการ สำหรับความเสียหายทางด้านเศรษฐกิจและสังคมนั้น ในประเทศไทยยังไม่มีการคำนวณอุกมาเป็นตัวเลขที่แน่นอน แต่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาแหล่งน้ำ เช่น กรมชลประทาน การไฟฟ้าฝ่ายผลิต กรมป่าไม้ และเทศบาลท้องถิ่นต่างๆ ต้องเสียค่าใช้จ่ายจากงบประมาณแผ่นดินปีละหลายล้านบาท เนื่องจากงบประมาณที่เพียงหน่วยงานเดียวซึ่งได้จงประมาณสำหรับการกำจัดพืชพืชน้ำประມูลปีละ 4 ล้านบาท ต้องใช้จ่ายงบประมาณไปในการกำจัดพืชพืช 60% หรือประมาณ 2.4 ล้านบาท

2.4 วัสดุประสาน

2.4.1 ความหมายของวัสดุประสาน

คือ วัสดุที่ใช้ผสมลงไปในวัสดุที่นำออกมากอัดเพื่อทำให้วัสดุดังกล่าวเกาะติดกันเป็นก้อนได้ยึดยืน วัสดุประสานนั้นต้องมีสมบัติที่ดีดังนี้ ราคาไม่แพงมากนัก ต้องทนน้ำ ต้องมีแรงยึดเหนี่ยวแรงห่วง อนุภาค (Adhesive force) สูงและสามารถคลุนพื้นที่ผิวของวัสดุที่บิดอัดได้อย่างทั่วถึง เพื่อยึดเหนี่ยวเป็นไปได้ดียึดยืน (สุนทร, 2547)

2.4.2 วัสดุประสานที่นิยมในงานไม้ (Melamine Formaldehyde)

เรียกย่อว่า MF การนีมีสมบัติทางเคมีสามารถทนแรงดันได้ 7,000-13,500 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว ทนแรงอัดได้ 2,500-50,000 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว ทนแรงกระแทกได้ 0.25-13.00 ทันทานต่อการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิทันความร้อนถึง 140 องศาเซลเซียส และทนปฏิกิริยาเคมีได้เกิดกรานและรอยเปื้อนได้ยาก หากทึ่งไวในอากาศเย็นจะทำให้แข็งตัว การนำไปใช้ควรอัดด้วยความร้อน 60 องศาเซลเซียสขึ้นไป

กาวชนิดนี้สามารถความร้อนและดินฝ้าอากาศได้อย่างดี สมบัติทางเคมีและทางกายภาพสูงกว่า พฟอร์มาลีไซด์ แต่ให้ความแข็งแรงน้อยกว่า (สุนทร, 2547)

1. กาวอีพอกซี่ (Epoxy) กาวชนิดนี้มีอยู่หลายชนิด สามารถแบ่งออกได้ 3 กลุ่มคือ

ก. กาวอีพอกซี่ส่วนเดียว กาวชนิดนี้เนื้อกาวมีการหดตัวน้อยมากขณะเก็บเงิน สามารถยึดชิ้นส่วนที่เป็นชิ้นๆ ได้ไม่เกิดการบิดงอันเนื่องมาจากแรงดึงดูดต่ำ ทนทานต่ออุณหภูมิสูงถึง 250 องศาเซลเซียส

ข. กาวอีพอกซี่ชนิดส่วนผสม เป็นการที่สามารถเก็บได้ที่อุณหภูมิห้องหลังจากผสมเสร็จจะเกิดการแข็งตัวขึ้นและหดตัวน้อย ส่วนผสมทั้งสองอาจเป็นของเหลวทั้งคู่หรือเป็นของแข็งส่วนหนึ่งคู่ได้ไม่ว่าเป็นชนิดใดหากอัตราส่วนผสมไม่เหมาะสมกันกาวที่ได้ไม่มีความแข็งแรง

ค. กาวอีพอกซี่ดัดแปลง กาวชนิดนี้ในทางเทคนิคอาจเรียกได้ว่าเป็นกาวอีพอกซี่เนื่องจากเป็นการที่ผสมสารเคมีลงไป นิยมใช้อู่ 2 ชนิด คือ กาวอีพอกซี่นอลิก (Epoxinolic) จะใช้อุณหภูมิถึง 260 องศาเซลเซียสกับไนลอนอีพอกซี่ (Nilonepoxy) ให้ความแข็งแรงกว่ากาวทุกชนิด และเป็นกาวชนิดเดียวที่รับแรงดึงดูดต่ำ ประมาณ 250 องศาเซลเซียส (สุนทร, 2547)

2. กาวเรซินโพลีไวนิลอะซีเตต(PV Ac Resin)

โดยปกติใช้อยู่ในรูปอิมัลชัน แม้ว่าจะแข็งตัวโดยการใช้ความร้อนป้ำง แต่จะยังคงอ่อนตัวที่อุณหภูมิสูงสามารถถูกปรับให้มีความหนืดสูงหรือต่ำ แข็งหรืออ่อนนุ่มได้ (Rigidify or flexibility) มีข้อดีคือสามารถย้อมสีหรือใส่สีดูเพื่อให้เกิดสีอะไรก็ได้เป็นกาวที่มี 2 แบบ ใช้งานคือ แบบที่ 1 โอมโพลิเมอร์ ซึ่งจะอ่อนตัวที่เมื่อได้รับความร้อนและแบบที่ 2 โคล-โพลิเมอร์ซึ่งจะใช้ในงานสารเร่ง (Catalyst) เพื่อการยึดเหนี่ยวทำให้มีความต้านทานน้ำและความร้อนได้ดี ในชนิดสามารถใส่สารตัวเดิมเพื่อเพิ่มสมบัติทางกายภาพได้ เช่น ใส่แป้งข้าวโพดหรือแป้งชนิดอื่นๆเพื่อเพิ่มความหนืดเพื่อป้องกันการเย็บออกจากข้อต่อหรือผ่านทะลุช่องว่าง (Pohres) ของไม้บางอ่อนมา สารตัวเดิมประเภทโลหะ(Metallic salts) เช่น โครเมียมหรืออลูมิเนียมไนเตรท ทำให้มีความต้านทานน้ำดีขึ้น แต่ก็จะทำให้อายุการใช้งานของกาว (Pot life) สั้นลง การเติม UF และ MF และไอโซไซยาเนตเรซินก็จะช่วยปรับคุณสมบัติของกาวได้โดยกาว PV Ac ใช้กันแพร่หลายสำหรับงานติดไม้บาง การติดกระดาษ ไม้อัดความหนาแน่นปานกลาง และสำหรับการประกอบตู้ไฟฟ้า เป็นต้น

3. กาวร้อนเหลวชนิด EVA (EVA hot-melts)

เป็นส่วนผสมของ EVA Resin ซึ่งเป็นตัวหลักในการเกิดการยึดติด (Adheschion) การแตะติด (Tack) เป็นตัวอุดพวกร่างราก (Mineral filler) เป็นตัวเสริมการยึดจับ (Cohesion) และอุดรูของกาว

และอุดรุของภาวะและยังช่วยลดต้นทุนด้วยนอกจากานี้ยังมีส่วนผสมของขี้ผึ้งเล็กน้อยเพื่อความคุณการแข็งตัว และยังมีสารแอนติออกซิเดนต์เพื่อลดแนวโน้มการเกิดปฏิกิริยาออกซิไดร์ ในหม้อต้มการที่ร้อน การผลิตโดยการใส่เรซิน สารตัวเติม สารออกติออกซิเดนต์ลงในเครื่องผสมแบบ Z-blade ที่ร้อน ซึ่งเป็นเครื่องที่ใช้บดและตัวเรซินร้อน ทันทีที่ภาวะส่วนผสมเข้ากันได้ดี ทำให้การเย็นและแข็งตัวก่อนที่จะทำการเป็นเม็ดๆ หรืออัดรีด(Extrude) ออกมารวมตามขนาดต้องการต่างๆ รูปของภาวะเป็นสิ่งสำคัญมากในการนำไปใช้เพื่อให้แน่ใจว่าได้รับความร้อนที่เร็วในการทากาว โดยปราศจากการเสื่อมสภาพของภาวะจากการปฏิกิริยาออกซิเดชั่นเมื่อภาวะมักถูกเคลือบด้วยเปลือกนิดหน่อยเพื่อป้องกันการจับเป็นก้อนในระหว่างกระบวนการอัดรีด(Extruders) ในกระบวนการนี้สามารถผลิตภาวะในลักษณะต่อเนื่อง ซึ่งสามารถช่วยในการผสมได้สมบัติการยึดเหนี่ยวเข้ากันได้เมื่อระยะเวลา ก่อนการประกลบ (Open time) นาน มีความต้านทานความร้อน คำ ละลายในการทำละลายภาวะร้อนเหลว EVA นิยมใช้กันมากถึง 80% ในการติดແຄบของขอบแผ่นไม้ และยังมีการใช้บ้างในการประกอบติดไม้ โดยเฉพาะในระบบภาวะคู่คือผสมกับภาวะ PV Ac ในระบบนี้ภาวะร้อนเหลวจะใช้เพื่อยึดข้อต่อหรือส่วนที่ต้องการเชื่อมยึดในขณะที่ภาวะ PV Ac แข็งตัวและเป็นแรงยึดเหนี่ยวหลัก (การร้อนเหลว, 2557)

4 .ภาวะพอลิเอไนด์ (Polyamide resins)

มีการใช้ในปริมาณน้อย ส่วนใหญ่สำหรับการติดขอบที่ต้องการความทนทานในสภาพอุณหภูมิสูง ภาวะชนิดนี้เกิดระหว่างกรดไขมันพอลิเมอร์ที่เป็นกรดไขมัน (Fatty acid polymers) กับไดอะมีน (Diamine) ไม่สะดวกต่อการนำมาใช้งานเนื่องจากจุดหลอมเหลวสูงมากและง่ายต่อการออกซิเดนต์ซึ่งสามารถทำให้การยึดติดไม่ดีดังนั้นในบางครั้งจึงทำภาวะได้บรรยายเศษของก้าชในโตรเจน ภาวะพอลิเอไนด์ นิยมใช้สำหรับการติดขอบไม้แต่จะไม่แพร่กระจายมากนัก เนื่องจากมีราคาแพงกว่า EVA และ พอลิยูรีเทน หลายเท่าตัว(การร้อนเหลว, 2557)

5. ภาวะพอลิโอเลฟินส์ (Polyolefins)

ใช้กันไม่แพร่หลายนักในอุตสาหกรรมไม้ เนื่องจากสมบัติการยึดติดยังไม่ดี แต่สำหรับการยึดติดແຄบขอบไม้แล้วภาวะพอลิโอเลฟินส์ การต้านทานความร้อนอยู่ในระดับปานกลางระหว่างการใช้ EVA และภาวะพอลิเอไนด์ และยังมีราคายังคงตัว แต่ส่วนใหญ่เป็นส่วนผสมของ Polypropylene, polyethylene และเรซินอื่นๆ ที่คล้ายกับ Isobutyl-isoprene rubberเพื่อทำให้เกิดการแตะติด (Tack) มีลักษณะการหลอมเหลวที่ดีพอลิโอเลฟินส์ ที่มีความแข็งแรงในการยึดเหนี่ยวที่ดีและมีพิกัดของการหลอมเหลวเคนกว่าซึ่งจะช่วยให้การแข็งตัวเร็วเร็วขึ้น แต่สมบัติการเป็นการด้อยเมื่อใช้กับพื้นผิวที่ร้าวเรียบ เช่น PVC

6. กาวโพลียูรีเทน(Polyurethane)

พอลิยูรีเทนเป็นพอลิเมอร์ที่มีหมู่ (-NHC₂O-) อยู่ในโฉนดคุณภาพสูง ได้จากปฏิกิริยาระหว่าง ได-โพลิไอโซไซยาเนตกับไดร์-หรือพอลิไอซ์ด์รักแอลกออลคล์ ซึ่งปฏิกิริยาพอลิยูรีเทนคืนพบโดยเวร์ตซ์ (Wurtz) ในปี ค.ศ 1848 ในเยอรมัน พบว่าโนโนไอโซไไซยาเนต R-N=C=O (R= หมู่อัลกิล หรือเออริล) สามารถเกิดปฏิกิริยากับสารประกอบซึ่งมีไอโซโครเจนวงศ์ไวต่อปฏิกิริยา (เช่น แอลกออลคล์และเอนิม) เกิดได้อย่างรวดเร็วที่อุณหภูมิห้อง ต่อมาในปี ค.ศ 1937 โดยเบเยอร์(Bayer) แห่งบริษัท Farbenfabrisen Byer ในเยอรมันจากปฏิกิริยาไอโซไไซยาเนตกับไกคลอต จะได้พอลิยูรีเทน ซึ่งมีสมบัติเป็นพลาสติกและเส้นใยต่อมา พบว่าทำเป็นกาววัสดุเคลือบผิว และโฟมแข็งได้ ในค.ศ 1950 ได้มีการพัฒนาพอลิยูรีเทนเป็นอีล่าส์トイเมอร์ และโฟมยีดหยุ่น ใน ค.ศ 1955 ได้มีการผลิตโฟมพอลิยูรีเทน อย่างกว้างขวาง โดยใช้พอลิอีสเทอร์ที่ปลายโฉนดมีหมู่ไฮดรอกซิล (-OH) 2 ข้างเป็นพอลิออล ใน ค.ศ 1957 การผลิตโฟลิยูรีเทนใช้พอลิอีสเทอร์ที่ปลายโฉนดมีหมู่ -OH แทนพอลิอีสเทอร์เพื่อต้านทานถูกกว่าใช้พอลิอีสเทอร์ และทนทานต่อกรดและด่างได้ดีกว่า เพราะหมู่อีสเทอร์เสถียรกว่าหมู่อีสเทอร์ (ปรีชา, 2540)

7. กาวยูเริฟอร์มัลดีไฮด์ (Urea Formaldehyde)

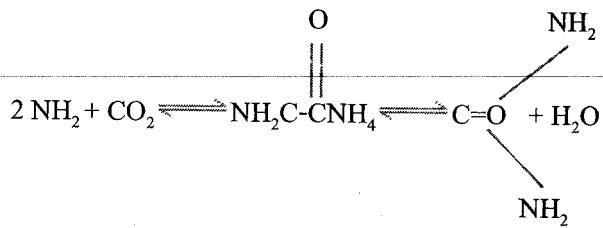
เรียกย่อว่า UF หรือบางครั้งเรียกว่า กาวพลาสติก เป็นกาวที่นิยมใช้กันมากที่สุดและเป็นที่สามารถทนต่อแรงดึง ทนต่อแรงกระแทก ทนต่อความร้อนดินฟ้าอากาศได้อย่างดี ทำได้โดยให้ความร้อนแก่ยูเรีย ส่วนและฟอร์มัลดีไฮด์ประมาณ 2 ส่วนภายในต่อส่วนของ pH ลักษณะของการเป็นผงสามารถละลายน้ำได้ และมีอายุเก็บนานพอสมควรถ้าอยู่ที่อุณหภูมิต่ำๆ การใช้ต้องผสมสารควบแข็งแรงซึ่งช่วงเวลาการแข็งตัวขึ้นอยู่กับปริมาณการเป็นกรดของตัวเร่งการชนิดนี้มีสมบัติทางด้านการรับแรงดีมากและมีความต้านทานต่อกรดและเบสทนต่ออุณหภูมิใช้งานสูงถึง 80 องศาเซลเซียส และหากใช้ร่วมกับเมลามีนจะทนต่อความร้อนได้ที่อุณหภูมิสูงกว่านี้และนิยมทำกาวในไม้อัดและเฟอร์นิเจอร์หรือนำไปทำเป็นด้านจับของเครื่องมือต่างๆ เป็นต้น(สุนทร,2547)

7.1 การสังเคราะห์

ยูเริย์-ฟอร์มัลดีไฮด์ (Urea-formaldehyde resin) เป็นปฏิกิริยาระหว่างยูเริย์กับฟอร์มัลดีไฮด์ ในด้านการค้ามีผู้เริ่มนสนใจในปี 1981 แต่ยังมีปัญหาในเรื่องของการว่องไวกับน้ำมากจนกระทั่งปี 1930 ได้มีการเติมกรดตัวเร่งไปในปฏิกิริยา ทำให้สมบัติที่ดีขึ้น (ปรีชา:2557)

7.1.1. การนำยูเริย์-ฟอร์มัลดีไฮด์เรซิน(Urea-formaldehyde resins) ที่มีหมู่กรดอะมีโน 2 หมู่ที่สามารถทำปฏิกิริยาระหว่างกันโดยสามารถเตรียมสารตั้งต้นได้ดังนี้

ก. ยูเรียได้จากการทำปฏิกิริยาระหว่างแอมโมเนียมที่มีในอัตราส่วนประมาณ 6:1 โดยโนล เป็นสัดส่วนที่ทำให้ยูเรียทับตุddที่เป็นผลึกสีขาวที่มีจุดหลอมเหลวที่ 133 องศาเซลเซียส (ขัยวัฒน์, 2557) มีปฏิกิริยาต่อไปนี้

Ammonium carbamate Urea

ข. ฟอร์มัลดีไฮด์ โดยทั่วไปจะอยู่ในรูปของสารละลาย เรียกว่าฟอร์มาลิน (Formalin) และจะมีเมทานอนเพียงเล็กน้อย หน้าที่เป็น สเตบิไลเซอร์ โดยมีปฏิกิริยาดังต่อไปนี้

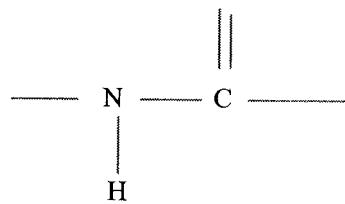

Methanol Formaldehyde

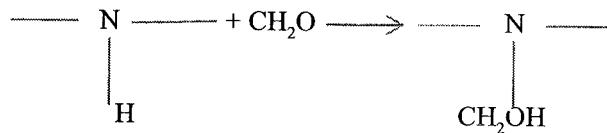
7.1.2 การเติมน้ำเรซินสามารถเตรียมได้ โดยขั้นตอนแรกพอลิเมอไรเซชันเป็น 2 ขั้นตอน โดยที่ขั้นตอนแรกใช้พอลิเมอร์ที่มีน้ำหนักโมเลกุลต่ำ แล้วจึงนำมามาเชื่อมโดยเป็นพอลิเมอร์แบบเชื่อมโดยหรือแบบร่างแท่งต่อไป

การเกิดพอลิเมอร์ที่มีน้ำหนักโมเลกุลต่ำ ภายใต้สภาวะเบสเล็กน้อย ($\text{pH}=8$) โดยการเติมสารละลาย โซเดียมไฮดรอกไซด์กับฟอร์มาลิน และอัตราส่วนโน้มของยูเรียและฟอร์มัลดีไฮด์ 1:2 โดยโนล

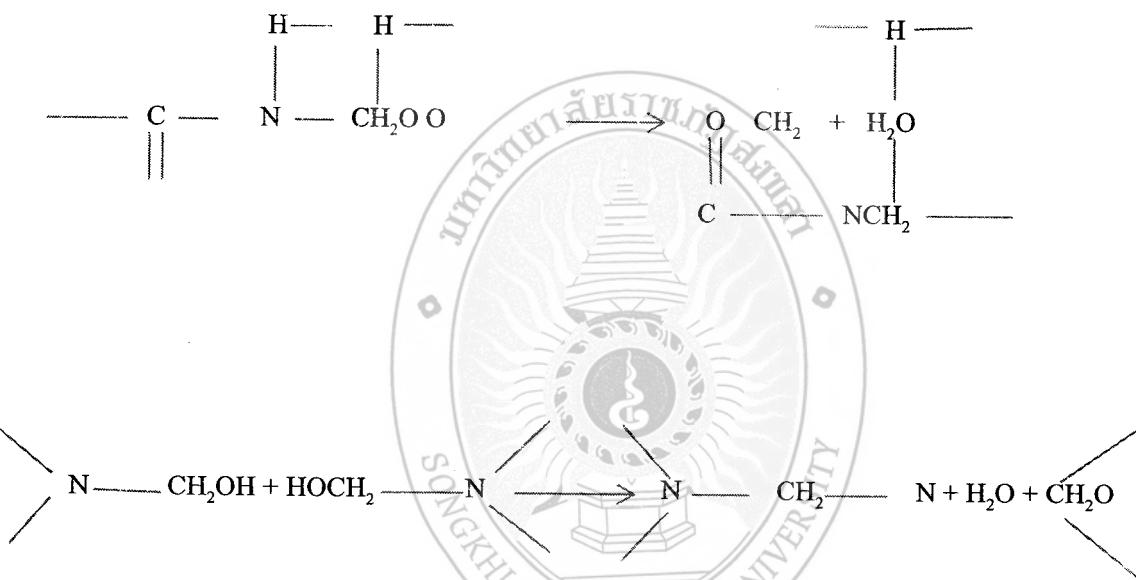
การเกิดพอลิเมอร์เชื่อมโดยหรือร่างแท่ง การทำให้เรซิน หรือพอลิเมอร์ ที่มีน้ำหนักโมเลกุลต่ำ ไปเป็นพอลิเมอร์แบบร่างแท่งที่มีน้ำหนักโมเลกุลสูงทำได้โดยการทำให้ความร้อนภายใต้สภาวะเป็นกรด โดยการผสมสารที่เป็นกรด เช่น พาทาลิกแอนไฮไดรค์(phthalic anhydride) กับเรซิน (ในรูปผง) ธรรมชาติของปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นระหว่างการเชื่อมโดยชื่อว่าหมูไอมิโคต่าง ๆ ของโซเดียมพอลิเมอร์ที่มีโน้มโมเลกุลต่ำทำปฏิกิริยากับฟอร์มัลดีไฮด์ที่ยังมีเหลือในระบบได้หมู่ เมทิลอลอลก่อน แล้วหมู่เมทิลอลอลเหล่านี้จะทำปฏิกิริยาควบแน่นกับหมูไอมิโคที่ยังคงเหลือเกิดการเชื่อมโดยและให้ H_2O ออกมากหรือไม่ก็ทำปฏิกิริยาการควบแน่นระหว่างหมู่ เมทิลอล (ปรีชา, 2557)

อนุกรด ไอมิโด

แล้วเกิดปฏิกิริยาต่อ

รูปที่ 2.2 การแสดงการสังเคราะห์ยูเรีย-ฟอร์มัลดีไฮด์เรซิน

2.5 การประมวลเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ฉบับที่พิพ และมนพิพย์ (2552) ได้ศึกษากระบวนการผลิตของแผ่นอัดจากไน靡พร้าว ชานอ้อย ฟางข้าว และแกลบ โดยใช้กระบวนการอัดขึ้นรูป (Compression Molding) และตัวแปรที่จะใช้ศึกษาได้แก่ ชนิดและปริมาณของวัสดุปราสาทที่เหมาะสม ซึ่งใช้วัสดุปราสาทของพอลิเมอร์ ได้แก่ ยูเรียฟอร์มัลดีไฮด์ และพอลิเอทิลีนชนิดความหนาแน่นสูง และศึกษาสมบัติของแผ่นอัดแผ่นอัดจากไน靡พร้าว ชานอ้อย ฟางข้าว และแกลบ อันได้แก่ สมบัติเชิงกล และการดูดซึมน้ำ จากผลการทดลองพบว่า การผลิตแผ่นอัดจากเส้นใยธรรมชาติต่างชนิดกัน จะใช้ปริมาณสารเชื่อมปราสาทที่ต่างกัน และในการผลิตแผ่นอัดโดยใช้ยูเรียฟอร์มัลดีไฮด์ เป็นวัสดุปราสาทในปริมาณต่ำกว่าการใช้พอลิเอทิลีนเป็นวัสดุปราสาท จากการทดสอบ

สมบัติการคุณซึ่งน้ำพบว่า ถ้าใช้ปริมาณวัสดุประสานมากขึ้นจะทำให้ค่าการคุณซึ่งน้ำของแผ่นอัดลดลง นอกจานี้เส้นใยที่ต่างกันจะให้สมบัติการคุณซึ่งน้ำที่ต่างกัน การใช้พอลิเอทิลีนเป็นวัสดุประสานจะทำให้ได้แผ่นอัดที่มีค่าการคุณซึ่งน้ำที่ต่ำ จากการทดสอบสมบัติเชิงกล พบว่าถ้าใช้ปริมาณวัสดุประสานมากขึ้นจะทำให้สมบัติเชิงกลของแผ่นอัดดีขึ้น นอกจานี้เส้นใยที่ต่างกันจะให้สมบัติเชิงกลที่ต่างกัน การใช้yurey-förmlid ไชค์เป็นวัสดุประสานจะทำให้ได้แผ่นอัดสมบัติเชิงกลที่ดีกว่าการใช้พอลิเอทิลีนเป็นวัสดุประสาน

อนุชิตา (2547) ผักตบชวาเป็นพืชที่มีอยู่ทั่วไปตามแหล่งน้ำซึ่งทำให้มีผลเสียต่อระบบนิเวศทางน้ำ ดังนี้ เพื่อเป็นการลดปัญหาดังกล่าว งานวิจัยนี้จึงมีแนวความคิดที่จะนำพืชเส้นใยมาทำเป็นวัสดุคอมโพสิตร่วมกับyurey-förmlid ไชค์เรซิน โดยการนำก้านผักตบชวามาอบแห้ง และบดเป็นผงให้มีขนาด 1000 ไมครอน และผสมกับyurey-förmlid ไชค์เรซินโดยสัดส่วนของyureyและฟอร์มลิดไชค์ที่ใช้คือ 1 : 2 โดยโอมล ในการเตรียมวัสดุคอมโพสิทนี้ได้ใช้เครื่องอัดไสโคโรลิก สภาพที่เหมาะสมในการเตรียม คือ อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 120 นาที จากนั้นนำไปอบต่อ ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 45 นาที ซึ่งได้ศึกษาผลของปริมาณผงเส้นใยผักตบชวาและอุณหภูมิในการผสมต่อสมบัติเชิงกลและกายภาพ ได้แก่ ความต้านทานต่อแรงดึง โมดูลัส ความสามารถในการยึดจันขาด ความแข็งและการคุณซึ่งน้ำ พบว่า 1) เมื่อปริมาณผงเส้นใยผักตบชวาเพิ่มขึ้น ความต้านทานต่อแรงดึง และโมดูลัสมีค่าเพิ่มขึ้น ความแข็งมีค่าเพิ่มขึ้นเล็กน้อย แต่ความสามารถในการยึดจันขาด และการคุณซึ่งน้ำจะลดลง 2) เมื่ออุณหภูมิในการผสมเพิ่มขึ้น ทำให้ความต้านทานต่อแรงดึง โมดูลัสมีค่าเพิ่มขึ้น และความแข็งมีค่าเพิ่มขึ้นเล็กน้อย แต่ความสามารถในการยึดจันขาดจะลดลง เช่นกับผลปริมาณผงเส้นใยผักตบชวา

นิศากร (2543) ได้ศึกษาความเป็นไปได้ในการผลิตแผ่นชีน ไม้อัดจาก ผักตบชวา และศึกษาคุณสมบัติของแผ่นชีน ไม้อัดที่ผลิตจากผักตบชวา รวมถึงคุณสมบัติทาง กายภาพและคุณสมบัติเชิงกล เป็นการเพิ่มน้ำสูตรค่าของวัชพืชน้ำและลดปริมาณวัชพืชน้ำ ทำการทดลอง โดยใช้สารเชื่อมติด คือ กาวyurey-förmlid ไชค์ 10% และกาวฟีโนล-ฟอร์มลิดไชค์ 5% และกำหนดให้แต่ละแผ่นชีน ไม้อัดมีความหนาแน่น 700 กก./ลบ.ม. และความหนาแน่น 800 กก./ลบ.ม. ใช้สาร กันชีน คือ สารพาราฟินอิมัลชันที่ 1 % และ 2% รวมทั้งหมด 8 ชนิด หลังจากนั้นนำไปอบ ไม้อัด ที่ผลิตจากผักตบชวาน้ำ 8 ชนิด มาทดสอบคุณสมบัติทางกายภาพและคุณสมบัติเชิงกล ตามมาตรฐาน อุตสาหกรรม มอก.876-2532 ผลการวิจัยการผลิตแผ่นชีน ไม้อัดจากผักตบชวา พบว่า ผักตบชวาสามารถนำมาอัดเป็น แผ่นชีน ไม้อัด ได้ ซึ่งมีคุณสมบัติทางกายภาพตามที่ต้องการ และคุณสมบัติเชิงกลใกล้เคียงกับค่า มาตรฐาน มอก.876-2532 จากการวิเคราะห์โดยใช้ค่ามาตรฐาน

Z(Z-SCORE) พบว่า แผ่นชีน ไม้อัดที่ผลิตจากผักตบชวาพสมกาวyuเรย-ฟอร์มัลดีไซด์ ความหนาแน่น 800 กก./ลบ.ม. และสาร พาราฟินอินอลชั้น 1 % เป็นแผ่นชีน ไม้อัดที่ผลิตจากผักตบชวาที่มี คุณภาพดีที่สุด ปัญหาและข้อเสนอแนะจากการศึกษาครั้งนี้ คือ ในการพ่นกาวกับชิ้นผักตบชวาควรจะ พ่น กาวให้กระจายและทั่วถึงชิ้นผักตบชวาทั้งหมด เพื่อป้องกันการจับกันเป็นก้อนระหว่างชิ้น ผักตบช瓦กับกาว ซึ่งจะส่งผลให้การ รอยชิ้นผักตบชวาเตรียมอัดมีความหนาแน่นไม่สม่ำเสมอ

ณรบค (2522) ได้ศึกษาการผลิตแผ่นชีน ไม้อัดจากต้นมันสำปะหลัง (Manihotesculentacrantz) แผ่นชีน ไม้อัดที่ทำขึ้นนี้เป็นแผ่นชีน ไม้อัดชั้นเดียวมีความหนาแน่นประมาณ 685 กิโลกรัมต่ำตารางเมตร ทำการอัดในแนวราบ (Flatpressing) โดยใช้เครื่องอัดไชโตรลิก ใช้แรงอัดประมาณ 100 กิโลกรัมต่ำตาราง เมตร ที่อุณหภูมิระหว่าง 120-150องศาเซลเซียส โดยทดลองกับกาวสังเคราะห์ชนิด กาวyuเรยฟอร์มัลดีไซด์, กาวyuเรย-เม็ดลามินฟอร์มัลดีไซด์ และกาวฟีโนลฟอร์มัลดีไซด์ กาวที่ใช้ประมาณ 7-9 เปอร์เซ็นต์ ของน้ำหนักแห้งของไม้และใช้น้ำมันพาราฟิน ประมาณ 1.5 เปอร์เซ็นต์ ผลที่ได้สมบัติความแข็งแรงของแผ่นได้ผลเป็นที่น่าพอใจมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานของASTM: D 1554-67 โดยเฉพาะอย่า ยิ่งความแข็งแรงทางด้านแรงดึงดันกับผิวน้ำของแผ่นปราภูว่าค่าความแข็งแรงทางแรงดึง อุ่นระหว่าง 85-111 กิโลกรัมต่ำตารางเมตร ซึ่งสูงกว่ามาตรฐานประมาณ 2 เท่า ค่ามอดูลัสแตกร้าว มีประมาณ 179-268 กิโลกรัมต่ำตารางเมตร ส่วนผลการทดสอบสมบัติด้านการดูดซึมน้ำและการพอง ตัวของแผ่นมีการขยายตัวประมาณ 9.8 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นต้นสำปะหลัง ซึ่งเป็นวัตถุเส้นใยที่เป็นผลผลิตได้ จากพืชทางเกษตรนี้ สามารถนำไปใช้ประโยชน์แทนไม้ได้

วรธรรม และคณะ (2546) ได้ศึกษาขนาดของชิ้นเลือยและขนาดของเศษไม้สักควบคู่กับการศึกษาปัจจัยที่ เกี่ยวข้องกับการผลิตได้แก่ ปัจจัยการใช้ชนิดของวัสดุที่แตกต่างกัน 3 ชนิดคือyuเรย-ฟอร์มัลดีไซด์ ฟีโนล-ฟอร์มัลดีไซด์ และ ไอโซไซยาเนตชนิดPolymeric diphenylmethanediisocyanate (P-MDI) ผลการศึกษาพบว่าจากการทดสอบสมบัติความต้านแรงดึงดันของคุณภาพยืนยันและความต้านแรงดึงตั้งจาก ผิวน้ำของแผ่นชีน ไม้อัดพบว่าเมื่อใช้วัสดุประสานแผ่นชีน ไม้อัดจากชิ้นเลือยจะมีค่าที่สูงกว่าแผ่นชีน ไม้อัด จากเศษไม้สัก ยกเว้น ฟีโนล-ฟอร์มัลดีไซด์ 7 เปอร์เซ็นต์จะให้ค่าความต้านแรงดึงดันของคุณภาพยืนยันต่ำกว่า ส่วนสมบัติการพองตัวเมื่อแช่น้ำปราภูแผ่นชีน ไม้อัดจากชิ้นเลือยจะมีการพองตัวเมื่อแช่น้ำได้ดีกว่าแผ่นชีน ไม้อัดจากเศษไม้สัก ไม่ว่าจะผลิตด้วยวัสดุประสานชนิดใดก็ตามเมื่อเปรียบเทียบสมบัติของแผ่นชีน ไม้อัด กับเกณฑ์กำหนดมาตรฐานJIS A 5908 (1994) พบว่าแผ่นชีน ไม้อัดจากชิ้นเลือยจะมีสมบัติค่อนข้างดีกว่าแผ่นชีน ไม้อัด จากเศษไม้สัก

ณัฐวุฒิ และคณะ(2547) ได้ศึกษาการผลิตแผ่นชีนอัดจากใบสัก ไม้อัดที่ได้มีความหนาแน่น 750 กก./ลบ.ม ความหนาของแผ่นเท่ากับ 10 มม. ใช้ปริมาณยูเรียฟอร์มัลดีไซด์ 13% พื้นอุดฟอร์มัลดีไซด์ 7% ไอโซไซยาเนต 5% และยูเรียฟอร์มัลดีไซด์ผสมกับไอโซไซยาเนตในอัตราส่วน ไอโซไซยาเนต 5% 10% และ 15% ในสัดส่วนการหั่นหนา 13% เทียบกับน้ำหนักใบสักแห้ง โดยมีรายละเอียดการผลิตดังนี้คือทำการอัดด้วยเครื่องอัดร้อนความดันในการอัด 150 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร อุณหภูมิในการอัด 120 – 130 องศาเซลเซียสเวลาในการอัด 5 นาที ความชื้นในสักก่อนการผสมความชื้นไม่เกิน 5 - 6% สำหรับยูเรีย-ฟอร์มัลดีไซด์พื้นอุดฟอร์มัลดีไซด์และยูเรีย-ฟอร์มัลดีไซด์ผสมกับไอโซไซยาเนตมีความชื้นไม่เกิน 12% สำหรับไอโซไซยาเนตได้แผ่นชีนอัดจากใบสักที่มีความหนาแน่นเฉลี่ย 790 – 840 กิโลกรัมต่อตารางเมตร ผลการทดสอบสมบัติทางกายภาพและสมบัติเชิงกลของ ยูเรีย-ฟอร์มัลดีไซด์พื้นอุดฟอร์มัลดีไซด์และไอโซไซยาเนต พบร่วมกับไอโซไซยาเนตให้ผลการทดสอบสมบัติทางกายภาพและสมบัติเชิงกลที่ดีกว่า สำหรับไอโซไซยาเนต 5% และ 10% แต่สมบัติทางกายภาพและสมบัติเชิงกลที่ดีกว่า สำหรับไอโซไซยาเนต 15% ให้ผลสมบัติทางกายภาพและสมบัติเชิงกลที่ดีกว่า สำหรับไอโซไซยาเนต 5% 10% และ 15% ในอัตราส่วน ไอโซไซยาเนต 15% ให้ผลสมบัติทางกายภาพและสมบัติเชิงกลที่ดีกว่า สำหรับไอโซไซยาเนต 5% และ 10% เมื่อทำการเปรียบเทียบสมบัติทางกายภาพและสมบัติเชิงกลตามมาตรฐาน JIS A 5908 - 1994 พบร่วมกับชุดทดสอบทุกชนิดของวัสดุประสานมีความหนาแน่นและความชื้นอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดของมาตรฐานแต่สมบัติการพองตัวและสมบัติเชิงกลไม่สามารถผ่านเกณฑ์มาตรฐานทุกชนิดของวัสดุประสานยกเว้นแผ่นชีนอัดจากใบสักที่ใช้ไอโซไซยาเนตและไอโซไซยาเนตผสมกับยูเรีย-ฟอร์มัลดีไซด์ 5% 10% และ 15% มีความต้านทานแรงดึงที่สามารถผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดเนื่องจากสมบัติของชีนอัดปริมาณกาวและชนิดกาวนั้นๆ ทำการปรับปรุงสมบัติทางกายภาพและสมบัติเชิงกลของแผ่นดังนี้คือ นำไป

บทที่ 3

วัสดุ อุปกรณ์และวิธีการทดสอบ

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาการเตรียมและสมบัติของแผ่นอัดจากผักตบชวาผสมต้นขูปคุย งานวิจัยนี้สามารถแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนการเตรียมผักตบชวาและต้นขูปคุยเพื่อทำการขึ้นรูป ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตอนการขึ้นรูปแผ่นอัดจากผักตบชวาผสมต้นขูปคุยขึ้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการทดสอบสมบัติของแผ่นอัดจากผักตบชวาผสมต้นขูปคุย

3.1 วัสดุ

3.1.1 ผักตบชวา หาได้จากคลองสำโรง ตำบลขาฐปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

3.1.2 ต้นขูปคุย หาได้จากท่าสะอ้าน ตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

3.1.3 กาวยูเรีย-ฟอร์มัลดีไฮด์

3.2 อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

3.2.1. เครื่องปั่น (Sample mill) Knifetec 1095 มีขนาด $190 \times 290 \times 250$ mm อัตราเร็วในการหมุน 20,000 รอบต่อนาที สามารถตั้งเวลาในการปั่นได้

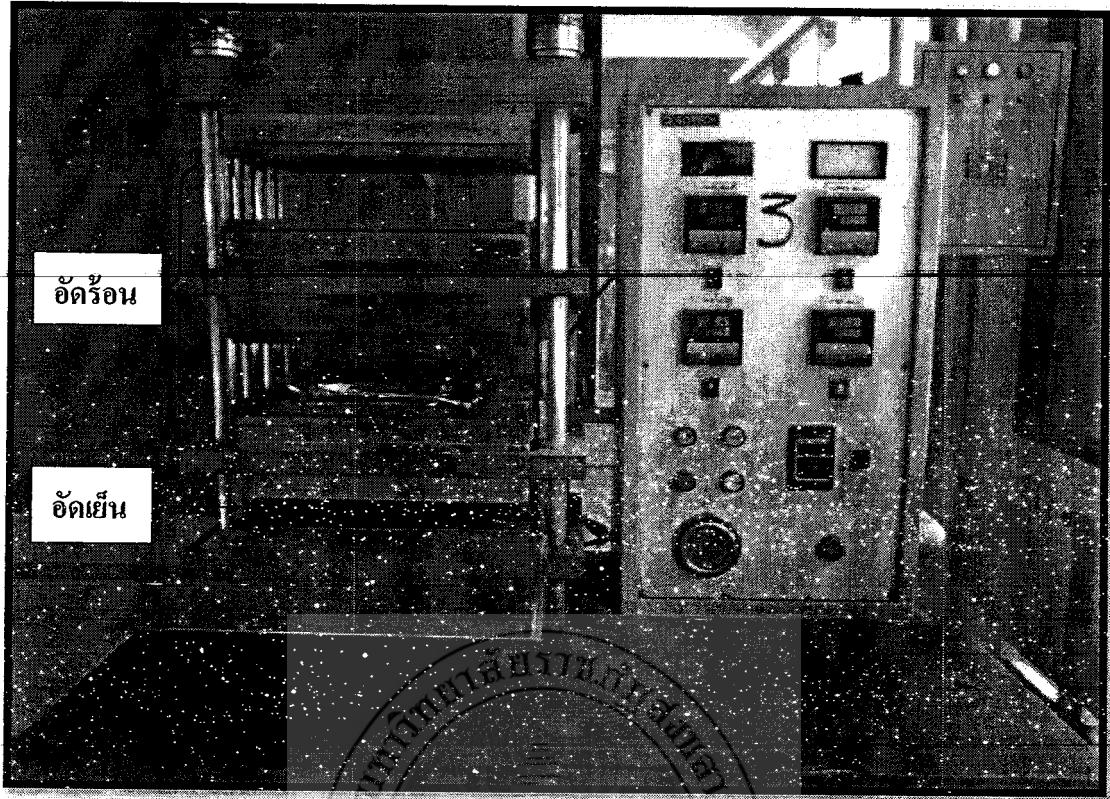
3.2.2 ตะแกรงร่อง ตาข่ายขนาด 1000 ไมครอน

3.2.3 ตู้อบอากาศร้อน (Hot air oven) WTB binder ผลิตโดยบริษัท Tuttingen ประเทศเยอรมันนี เป็นระบบดิจิตอล สามารถปรับอุณหภูมิสูงสุด ได้ถึง 300 องศาเซลเซียส

3.2.4 เครื่องชั่งละเอียดทศนิยม 4 ตำแหน่ง MettlerToldeo รุ่น AB204-S ชั่งได้ละเอียด 0.0001 กรัม และสามารถรับน้ำหนักสูงสุด ได้ถึง 220 กรัม

3.2.5 แม่พิมพ์ ขนาดกว้าง 12 เซนติเมตร ยาว 12 เซนติเมตร หนา 0.5 เซนติเมตร

3.2.6 เครื่องอัดขึ้นรูปชิ้นงานไฮดรอลิก (Hydraulic compression machine) Gotech รุ่น GT-7014-A10C ผลิตโดยบริษัท Gotech Testing Machine Inc. แท่นอัดขนาด แท่นอัดบน 2 แท่นเป็นแท่นอัดร้อนสามารถตั้ง และควบคุมอุณหภูมิตามที่ต้องการ โดยสามารถตั้งอุณหภูมิสูงสุด ได้ 250 องศาเซลเซียส แท่นล่างสุดเป็น แท่นอัดเย็น

รูปที่ 3.1 เครื่องอัดขี้นรูปชิ้นงาน ไฮโดรเดลิก

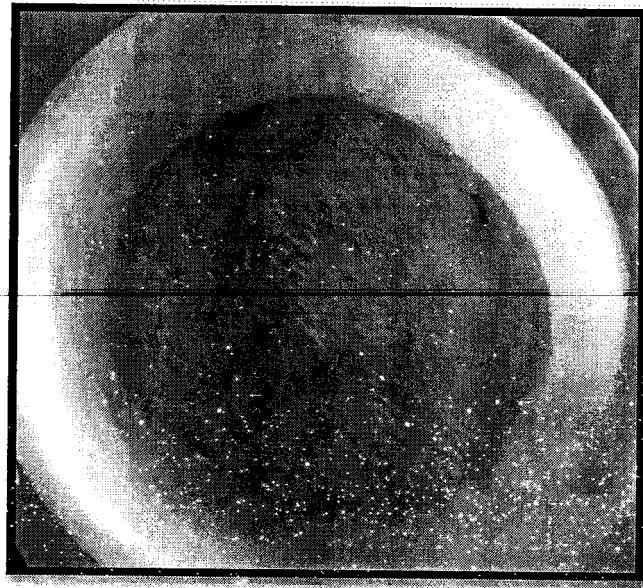
3.2.7 ตู้อบอากาศร้อน (Hot air oven) WTB binder ผลิตโดยบริษัท Tuttingen ประเทศเยอรมันนี เป็นระบบดิจิตอล สามารถปรับอุณหภูมิสูงสุด ได้ถึง 300 องศาเซลเซียส

3.2.8 เครื่องทดสอบการหักงอ (Universal Testing)Narinรุ่น NRI-TS-500-5 ผลิตโดยบริษัท Narin Instrument Co.Ltd. สามารถใช้ทดสอบทดสอบการหักงอได้

3.3 วิธีการทดลอง

3.3.1 การเตรียมผ้าคงาวและตันธูปปุกามเพื่อทำการขึ้นรูป

ตัดผ้าคงาวที่คล่องสำโรง ตัดเอาเฉพาะส่วนก้านใบและตัดตันธูปปุกามที่ทำสะอ้าน ตัดเอาส่วนใบแล้วนำมาล้างทำความสะอาดจึงตัดเป็นชิ้นขนาด 1-2 นิ้ว โดยประมาณแล้วนำไปอบที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมงนำไปปั่นด้วยเครื่องปั่น ใช้เวลาในการปั่น 10 นาทีแล้วนำผงเส้นใยที่ได้ไปร่อนผ่านตะแกรงร่อน ตามขนาด 1000 ไมครอน

รูปที่ 3.2 ผงเส้นไย (ผักตบชวาและต้นขูปปุก) ขนาด 1000 ไมครอน

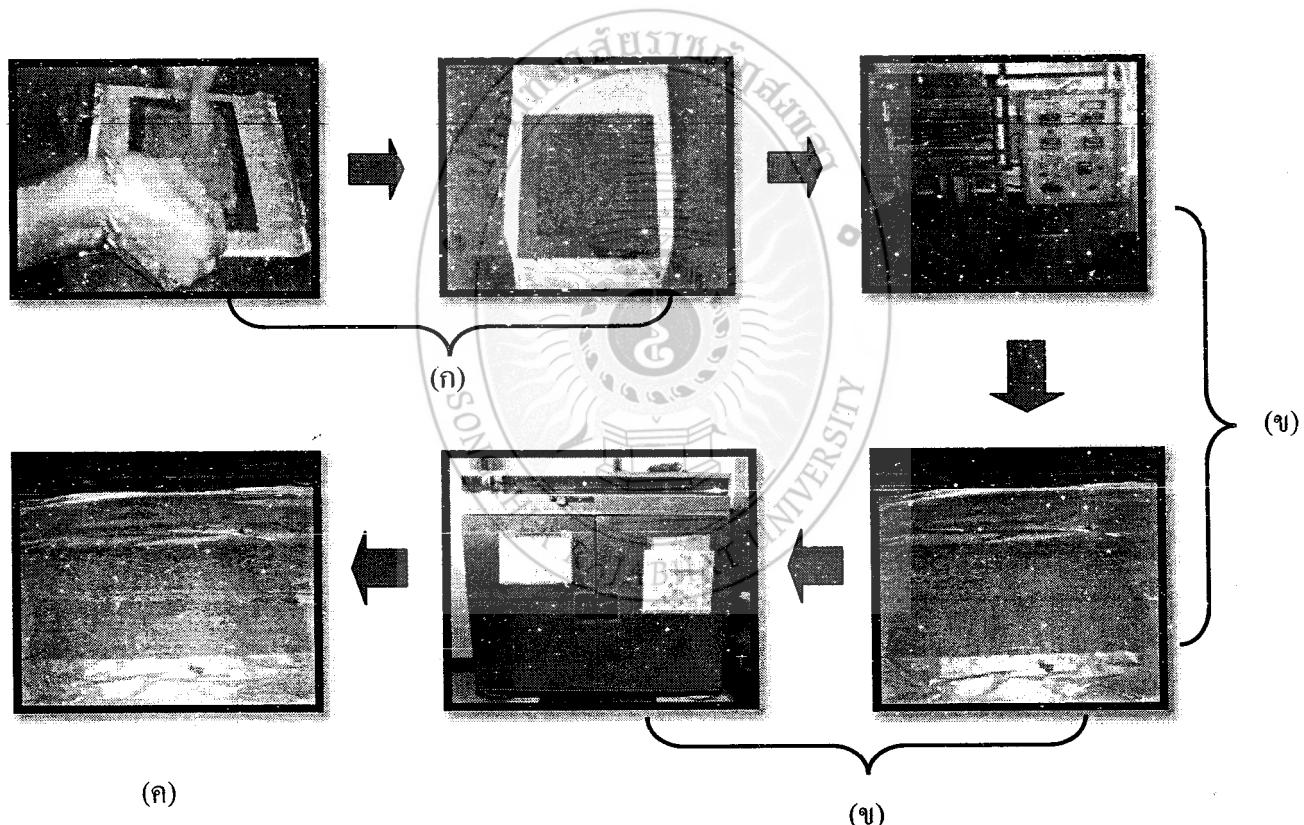
จากรูปที่ 3.2 ลักษณะของเส้นไยเซลลูโลสที่ได้จากการบีบให้กระอัดและร่อนด้วยตะแกรงร่อน เพื่อแยกขนาดเส้นไย จะมีขนาดอนุภาคที่กระอัด พื้นที่ผิวของเส้นไยจะมีมาก

3.3.2 การขึ้นรูปแผ่นอัดจากผักตบชวาผสมต้นขูปปุก

จากนั้นนำกาวyuเรีย-ฟอร์มัลดีไฮด์มาผสมกับผงเส้นไยในอัตราส่วน 10:90 30:70 50:50 70:30 90:10 ร้อยละ โดยน้ำหนักคือ เนื้อเยื่อ 10 30 50 70 90 ร้อยละ โดยน้ำหนักผสมกับกาวyuเรีย-ฟอร์มัลดีไฮด์ 90 70 50 30 10 ร้อยละ โดยน้ำหนัก (ผสมน้ำครึ่งหนึ่งของกาวyuเรีย-ฟอร์มัลดีไฮด์) เมื่อส่วนผสมเข้ากันดีแล้วก็นำไปเทในแม่พิมพ์ขนาด 12×12 เซนติเมตร ความหนา 0.5 เซนติเมตร เพื่ออัดขึ้นรูป โดยเครื่องอัดไฮดรอลิก อุณหภูมิที่ใช้ 150 องศาเซลเซียส ความดัน 25 psi และเวลาในการอัดร้อน 15 นาที เพื่อให้กาวyuเรีย-ฟอร์มัลดีไฮด์หลอมละลายเข้ากันได้ดี จากนั้นอัดเย็น 5 นาที เพื่อทำให้กาวyuเรีย-ฟอร์มัลดีไฮด์เกิดการแข็งตัวซึ่งจะช่วยให้ถอดออกจากการแม่พิมพ์ง่ายขึ้น หลังจากนั้นถอดออกจากการแม่พิมพ์แล้วนำไปอบที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส โดยใช้เวลาในการอบ 24 ชั่วโมงซึ่งทำให้กาวyuเรีย-ฟอร์มัลดีไฮด์แห้งสนิทและแข็งตัวขึ้น จึงได้แผ่นอัดจากผักตบชวาผสมต้นขูปปุกโดยที่แสดงอัตราส่วนระหว่างผงเส้นไยกับกาวyuเรีย-ฟอร์มัลดีไฮด์ไว้ในตารางที่ 3.1 และแสดงขั้นตอนในการอัดขึ้นรูปไว้ในรูปที่ 3.3 ดังนี้

ตารางที่ 3.1แสดงอัตราส่วนระหว่างผงเส้นไยกับการยูเรีย-ฟอร์มัลดีไฮด์

อัตราส่วน ร้อยละโดยน้ำหนัก		
ผงเส้นไย	ตันชูปุกายี	การยูเรีย-ฟอร์มัลดีไฮด์
5	5	90
15	15	70
25	25	50
35	35	30
45	45	10

รูปที่ 3.3ขั้นตอนการอัดขี้นรูปผงเส้นไย (ผักตบชวาพสมตันชูปุกายี)

(ก) ลักษณะผงเส้นไยแม่พิมพ์ (ข) ขั้นตอนการอัดขี้นรูปและอบชีนงาน (ค) ลักษณะชีนงานที่ได้

3.4 การทดสอบสมบัติทางกายภาพและการทดสอบสมบัติเชิงกลของแผ่นอัดจากผ้าตอบชราพสมตันชูปุญญา

3.4.1 การทดสอบการดูดซึมน้ำและการพองตัวเมื่อแช่น้ำ

ตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.876-2532) โดยการนำแผ่นอัดจากผ้าตอบชราพสมตันชูปุญญาที่ได้มาตัดเป็นชิ้นงานทดสอบขนาด 2.5×2.5 เซนติเมตร ชั่งน้ำหนักชิ้นงานทดสอบ (ด้วยเครื่องชั่งละเอชท肯นิยม 4 ตำแหน่ง) และนำไปแช่น้ำกลืนในขวดที่มีฝาปิดแน่นเป็นเวลา 2 ชั่วโมงและ 24 ชั่วโมง แล้วชั่งน้ำหนักหลังการแช่น้ำ คำนวณเปอร์เซ็นต์การดูดซึมน้ำของแผ่นอัดจากผ้าตอบชราพสมตันชูปุญญา โดยมีสูตรการคำนวณสมการ (3.1) ดังนี้

$$\text{การดูดซึมน้ำ} (\%) = \frac{W - W_0}{W_0} \times 100 \quad \dots \dots \dots (3.1)$$

โดยที่ W คือน้ำหนักของชิ้นงานทดสอบหลังการแช่น้ำ (g)

W_0 คือน้ำหนักของชิ้นงานทดสอบก่อนการแช่น้ำ (g)

การทดสอบการพองตัวเมื่อแช่น้ำ จะใช้วิธีการวัดความหนาของชิ้นงานทดสอบ ก่อนการทดสอบ และหลังการแช่น้ำ โดยจะทำซ้ำ 3 ครั้ง และนำมาหาค่าเฉลี่ย และคำนวณการพองตัว มีสูตรการคำนวณดังสมการที่ (3.2) ดังต่อไปนี้

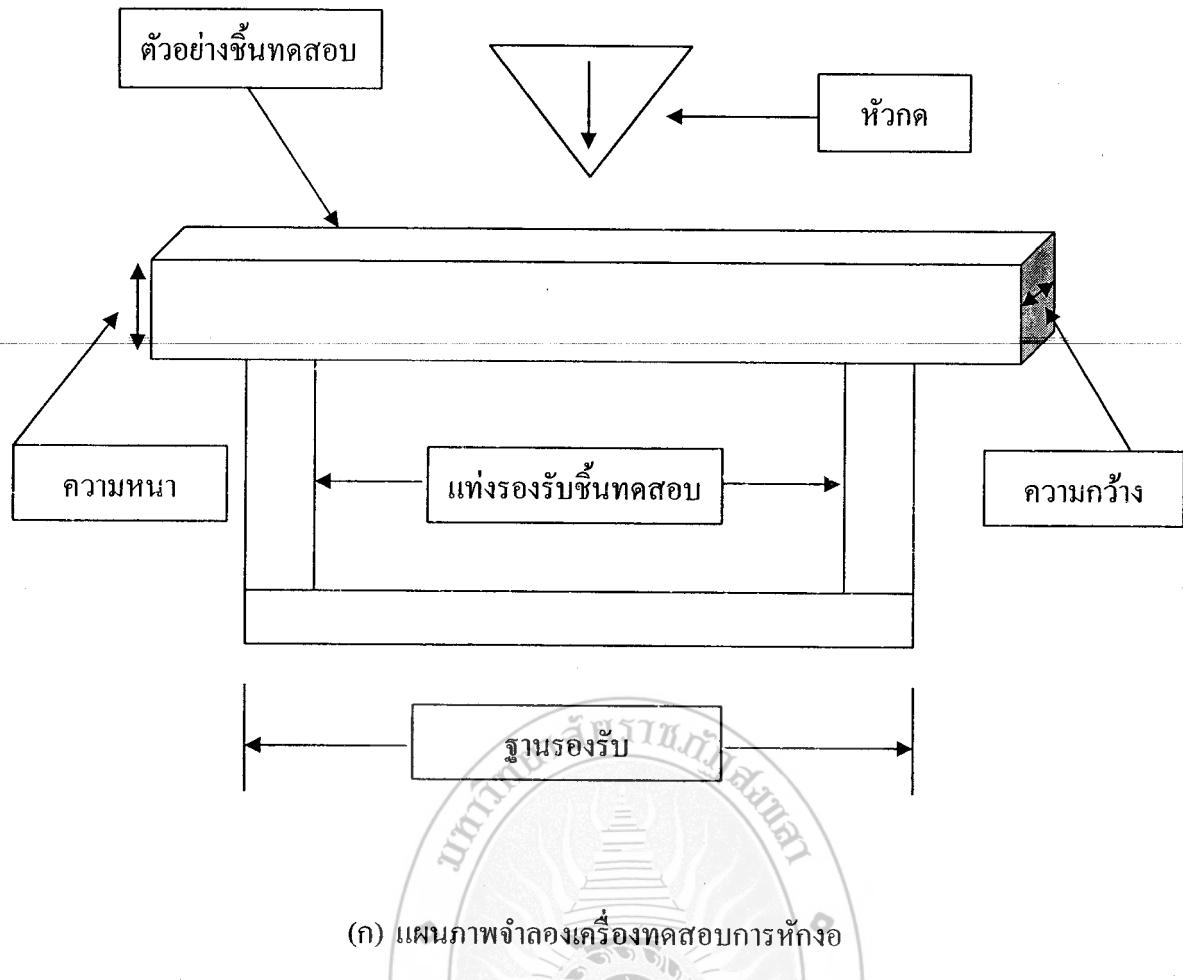
$$\text{การพองตัวเมื่อแช่น้ำ} (\%) = \frac{T - T_0}{T_0} \times 100 \quad \dots \dots \dots (3.2)$$

โดยที่ T คือ ความหนาหลังการแช่น้ำ (mm)

T_0 คือ ความหนา ก่อนการแช่น้ำ (mm)

3.4.2 การทดสอบการหักงอ

การทดสอบการหักงอตามมาตรฐานอุตสาหกรรม (มอก.) 876-2532 เป็นการทดสอบแบบ 3 จุด (3-Point Loading) โดยมีการเตรียมตัวอย่างการทดสอบให้มีลักษณะเป็นแผ่น ขนาดความยาว 80 มิลลิเมตร กว้าง 25 มิลลิเมตร กำหนดค่าจุดกึ่งกลางของชิ้นทดสอบและวางบนจุดรองรับตัวอย่าง (Support Span) แสดงดังรูปที่ 3.3 ใช้อัตราเร็วในการทดสอบ 50 มิลลิเมตรต่อนาที วัดค่าแรงกดสูงสุดที่วัดได้ (N)

(ก) แผนภาพจำลองเครื่องทดสอบการหักงอ

(ข) ลักษณะเครื่องมือและการวางแผนทดสอบ

รูปที่ 3.4 ชิ้นตัวอย่างการหักงอ

ก. การทดสอบการหักงอ (Flexural strength, S)

เมื่อ S = ค่าการหักงอ (เมกะพาสคัล)

P = แรงกดสูงสุด (นิวตัน)

L = ระยะห่างระหว่างแท่นรองรับ (มิลลิเมตร)

b = ความกว้างของชิ้นทดสอบ (มิลลิเมตร)

d = ความหนาของชิ้นทดสอบ (มิลลิเมตร)

๔. มอดูลัสการหักงอ (Flexural modulus, E_b)

หากค่ามอเตอร์ล้ำสกการหักงอ จากสูตร

เมื่อ E_b = ค่ามอดูลัสการหักงอ (เมกะพาสคัล)

m = แรงกดสูงสุดในช่วงที่เส้นกราฟเป็นเส้นตรง (นิวตัน)

L = ระยะห่างระหว่างแท่นรองรับ(มิลลิเมตร)

b = ความกว้างของชิ้นทดสอบ (มิลลิเมตร)

d = ความหนาของชิ้นทดสอบ (มิลลิเมตร)

②
67A.89A
43Ae

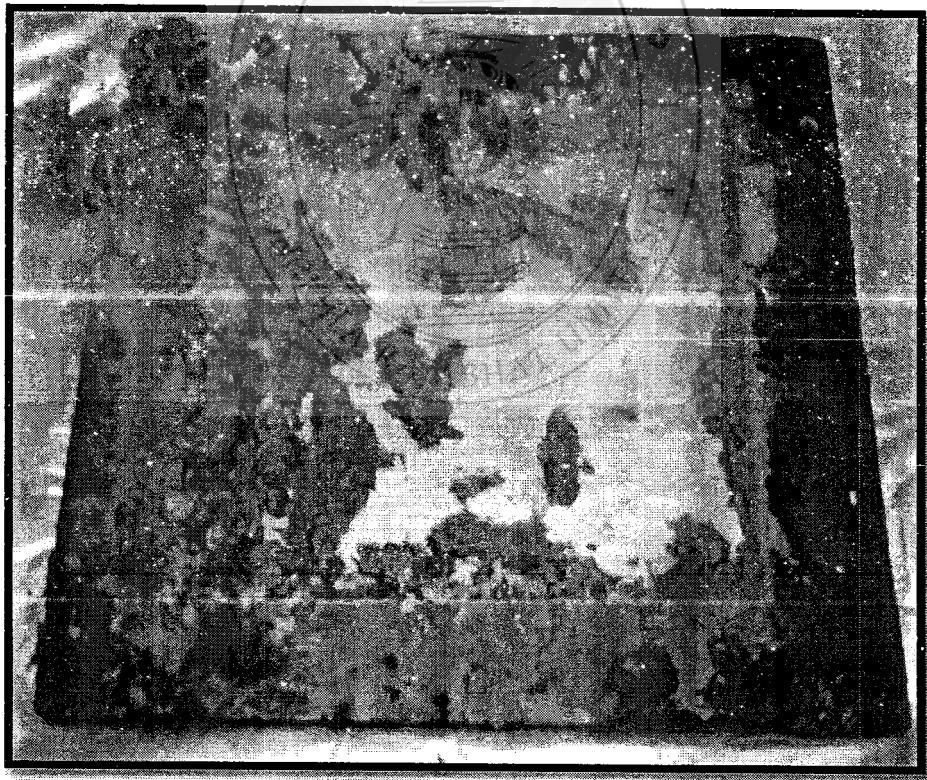
บทที่ 4

ผลและวิจารณ์ผลการทดลอง

งานวิจัยนี้ได้ศึกษาการเตรียมและสมบัติของแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมต้นญูปถุนี รวมถึงวิธีการดำเนินการวิจัยที่ได้เรียบเรียงโดยใช้วิธีแบบที่ 3 สามารถรายงานผลของอัตราส่วนที่ใช้ในการอัด สมบัติ เชิงกลของแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมต้นญูปถุนี ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมต้นญูปถุนี และการวิเคราะห์ทางสิ่งแวดล้อม

4.1 ลักษณะของแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมต้นญูปถุนีที่ไม่สามารถอัดขึ้นรูปได้

จากการอัดขึ้นรูปของแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมต้นญูปถุนี พบว่า ในการอัดขึ้นรูปของแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมต้นญูปถุนีที่อัตราส่วน 10:90 และ 30:70 นั้น ไม่สามารถอัดขึ้นรูปเป็นแผ่นอัดได้ เนื่องจากที่อัตราส่วนดังกล่าวมีอัตราส่วนของกาวญูเรีย-ฟอร์มัลดีไฮด์มากเกินทำให้กาวญูเรีย-ฟอร์มัลดีไฮด์หลอกจากเบ้าอัด จะเห็นได้จากรูปที่ 4.1

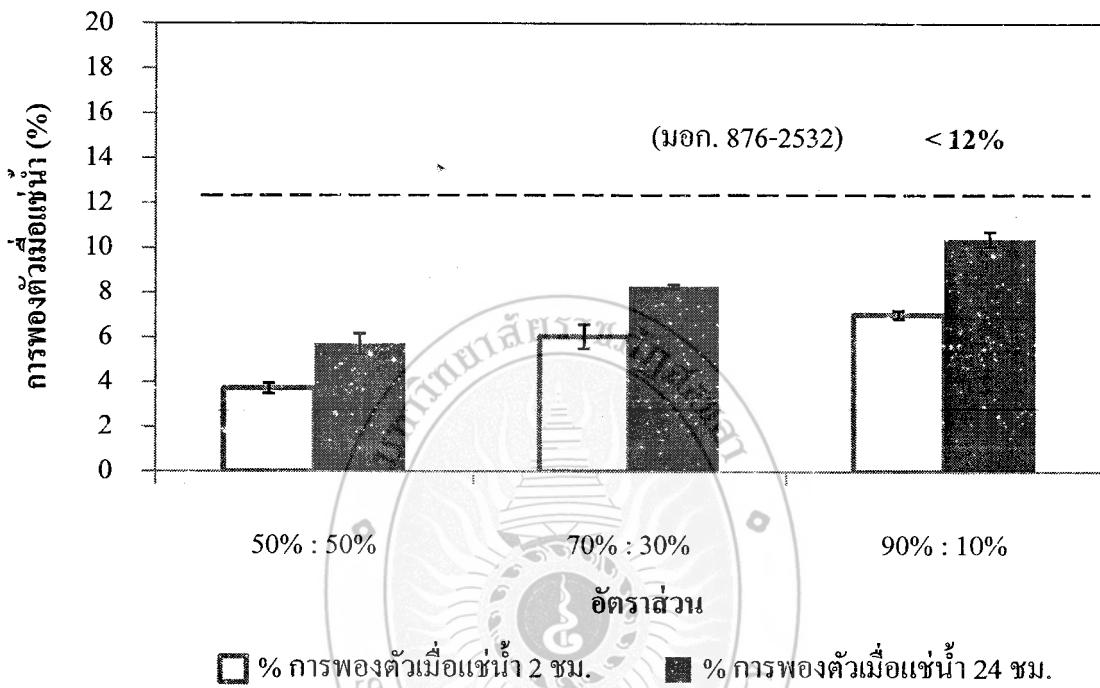

รูปที่ 4.1 ลักษณะของแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมต้นญูปถุนี อัตราส่วน 10 : 90 และ 30 : 70

4.2 ผลการทดสอบสมบัติ

จากการวิเคราะห์ทางกายภาพของแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมตันธูปถูกยี มีการศึกษาสมบัติดังนี้ คือ การทดสอบสมบัติการพองตัวเมื่อแช่น้ำ การทดสอบสมบัติการดูดซึมน้ำ และการทดสอบสมบัติการดัด โถง

4.2.1 การพองตัวเมื่อแช่น้ำ (%)

รูปที่ 4.2 เปอร์เซ็นต์การพองตัวเมื่อแช่น้ำของแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมตันธูปถูกยี

จากการทดสอบสมบัติการพองตัวเมื่อแช่น้ำของแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมตันธูปถูกยีได้ข้อมูลดังรูปที่ 4.2 พบว่า เมื่อเพิ่มอัตราส่วนของพงเด็นไปมากขึ้น หรือลดอัตราส่วนของกาวyuเรีย-ฟอร์มัลดีไฮด์ ทำให้เป็นเปอร์เซ็นต์การพองตัวมีค่าเพิ่มขึ้นตามลำดับซึ่งที่อัตราส่วน 90:10 มีค่าพองตัวเมื่อแช่น้ำสูงสุดและมีค่าการพองตัวเมื่อแช่น้ำต่ำสุดที่ 50:50 ซึ่งอธิบายได้ว่า เมื่อเพิ่มอัตราส่วนของพงเด็นไปมากขึ้น ในพงเด็นจะมีหมู่ไฮดรอกซิโลยูจำนวนมากมีหน้าที่ซ่อนคุณน้ำ (ซึ่งได้ให้รายละเอียดไว้ในบทที่ 2) จึงทำให้น้ำเข้าไปแทรกซึมภายในชั้นทดสอบส่งผลให้เปอร์เซ็นต์การพองตัวเมื่อแช่น้ำเพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน

เมื่อนำไปเปรียบเทียบการพองตัวเมื่อแช่น้ำที่ใช้ระยะเวลา 2 ชั่วโมง และ 24 ชั่วโมง พบร่วมกัน ระยะเวลาในการแช่น้ำเพิ่มขึ้น ค่าการพองตัวเมื่อแช่น้ำเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกันเนื่องจากใช้ระยะเวลาในการแช่น้ำ

เพิ่มขึ้น ทำให้น้ำเข้าไปแทรกซึมในแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมตันธูปถูกยีเพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกันตามระยะเวลาที่เพิ่มมากขึ้น

เมื่อเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.876-2532) ผลปรากฏว่าอัตราส่วนทุกอัตราส่วนของแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมกับตันธูปถูกยีผ่านเกณฑ์มาตรฐานทั้งหมด ซึ่งกำหนดไว้ไม่เกินร้อยละ 12

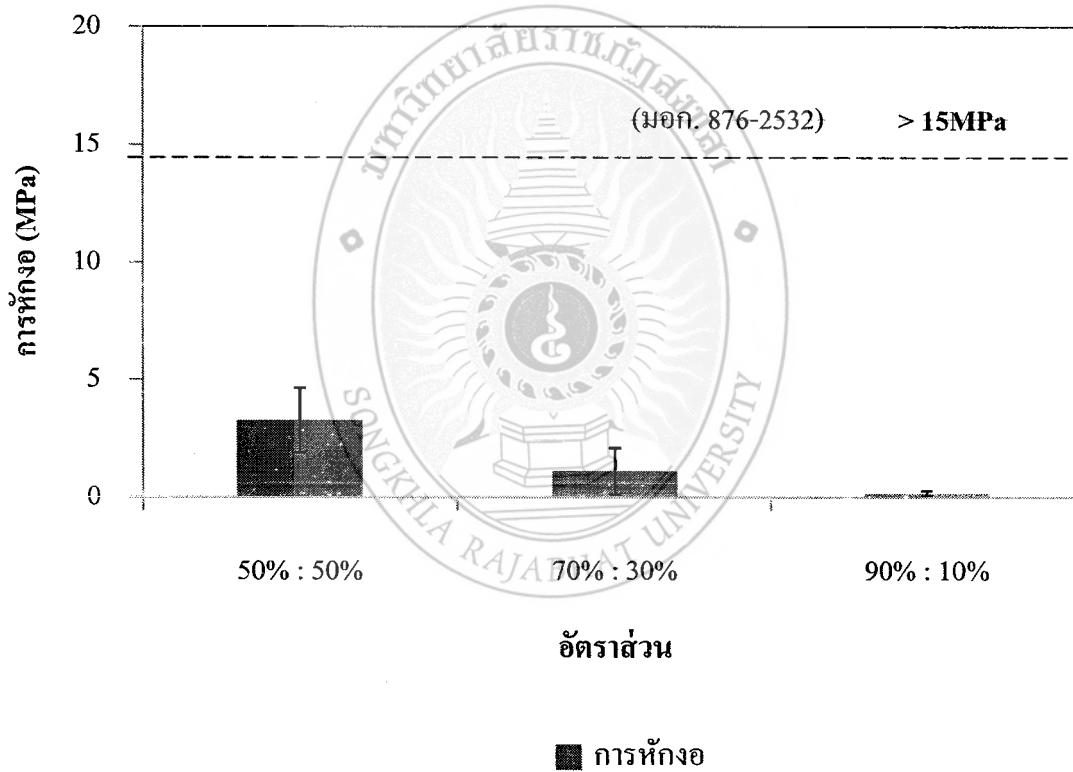
4.2.2 การดูดซึมน้ำ (%) | อัตราส่วน | % การดูดซึมน้ำ 2 ชม. | % การดูดซึมน้ำ 24 ชม. | |-----------|----------------------|-----------------------| | 50% : 50% | ~30 | ~35 | | 70% : 30% | ~42 | ~46 | | 90% : 10% | ~57 | ~61 | รูปที่ 4.3 เปอร์เซ็นต์การดูดซึมน้ำของแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมตันธูปถูกยี จากการทดสอบเบอร์เซ็นต์การดูดซึมน้ำของแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมกับตันธูปถูกยีได้ดำเนินการทดสอบตามมาตรฐานอุตสาหกรรม (มอก.876-2533) ซึ่งจะบอกถึงความสามารถในการดูดซึมน้ำของขี้นทดสอบ ข้อมูลที่ได้จะมีผลต่อการนำไปใช้งานในกรณีที่ขึ้นงานจะต้องสัมผัสน้ำ หากขึ้นงานดูดซึมน้ำมากอาจมีผลทำให้แผ่นอัดเปื่อยยุบได้จ่าย เกิดการเจริญเติบโตของเชื้อราได้ จากการทดสอบสมบัติการดูดซึมน้ำ ของแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมกับตันธูปถูกยี ได้ข้อมูลดังรูปที่ 4.3 ปรากฏว่าเมื่อเพิ่มอัตราส่วนของผงเส้นไข่มากขึ้น ทำให้เบอร์เซ็นต์การดูดซึมน้ำมีแนวโน้มสูงขึ้นตามลำดับเนื่องจากในขั้นทดสอบมีผงเส้นไข่ในผงเส้นไข่ที่มีเซลลูโลสเป็นองค์ประกอบหลักมีสมบัติชอบน้ำส่งผล

ให้เปอร์เซ็นต์การดูดซึมน้ำเพิ่มขึ้นและเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเปอร์เซ็นต์การดูดซึมน้ำของอนุชิคา ทำให้ทราบว่า เปอร์เซ็นต์ที่ได้มีค่าใกล้เคียงกับค่าของอนุชิคา โดยมีเปอร์เซ็นต์การดูดซึมน้ำที่ 25 เปอร์เซ็นต์

เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับระยะเวลาที่ใช้การแข็งน้ำ ที่ 2 ชั่วโมง และ 24 ชั่วโมง พบร่วมกันที่ 25 เปอร์เซ็นต์ และเมื่อเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.876-2533) ผลการทดสอบ ปรากฏว่า อัตราส่วนทุกอัตราส่วนของแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมกับต้นธัญปุกழิ ผ่านเกณฑ์มาตรฐานทั้งหมด ซึ่งกำหนดไว้ไม่เกินร้อยละ 80

4.2.3 การหักงอ (MPa)

ก. การหักงอ (MPa)

รูปที่ 4.4 ค่าการหักงอ (MPa)

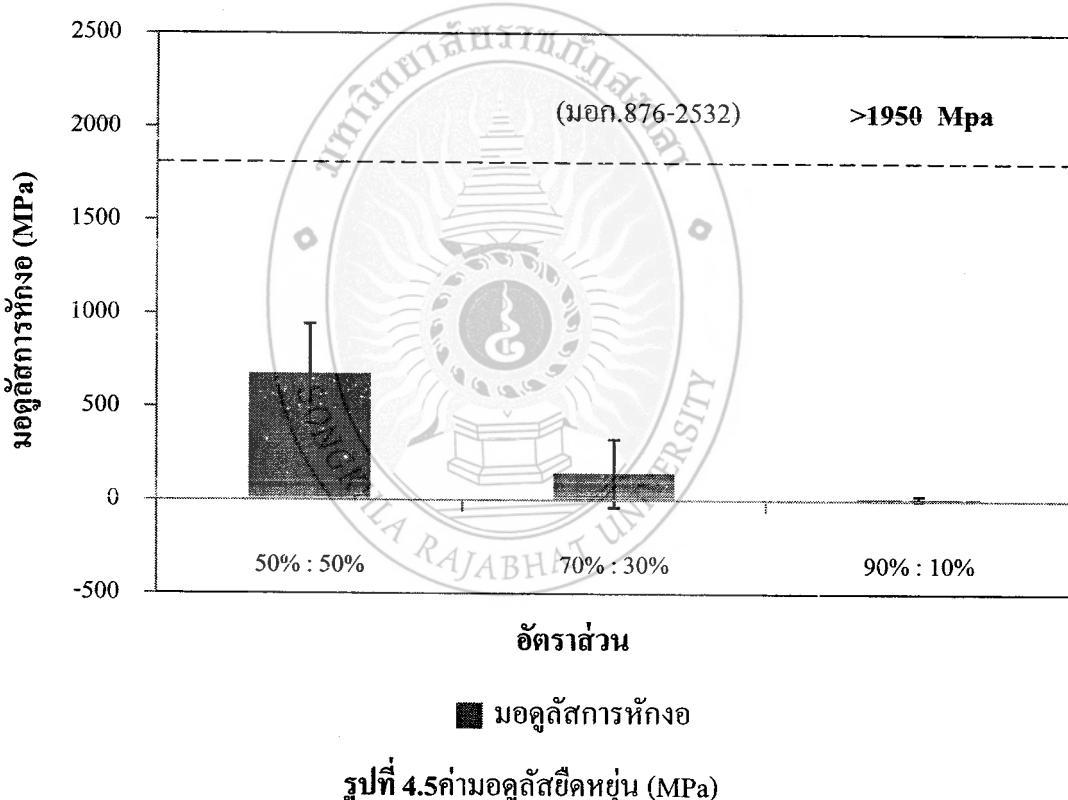
การทดสอบสมบัติการหักงอนี้ มีความสำคัญต่อการผลิตแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมต้นธัญปุกழิ เนื่องจากเป็นสมบัติที่สามารถรับน้ำซึมภาพแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมต้นธัญปุกழิในการนำไปใช้ประโยชน์

จากการทดสอบสมบัติการหักงอของแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมต้นธัญปุกழิ ดังรูปที่ 4.4 พบร่วมกัน เพื่ออัตราส่วนของผงเส้นไยมากขึ้น คืออัตราส่วน 50 : 50 70 : 30 และ 90 : 10 ค่าการหักงอมีแนวโน้มลดลง

โดยมีค่าการหักงอที่น้อยที่สุดอยู่ที่อัตราส่วน 90:10 อธิบายได้ว่า แผ่นอัดจากผักตบชวาพสมตันชูปคุณี้นั้น มีอัตราส่วนของผงเส้นไยมากกว่าภาวะเรียบ-ฟอร์มลัตดีไซด์ ทำให้ภาวะเรียบ-ฟอร์มลัตดีไซด์เข้าไปจับตัวกับผงเส้นไยได้น้อย ทำให้เกิดการหักงอได้ง่ายขึ้น (รายละเอียดได้อธิบายไว้ในบทที่ 2) ค่าการหักงอจึงน้อยลงตามอัตราส่วนของภาวะเรียบ-ฟอร์มลัตดีไซด์ที่ลดลงด้วยเช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบการหักงอของแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมตันชูปคุณี้กับค่ามาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.876-2532) ผลปรากฏว่าอัตราส่วนทุกอัตราส่วนไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานทั้งหมด ซึ่งค่ามาตรฐานไม่น้อยกว่า 15 เมกะพาสคัล

ข. มอดูลัสการหักงอ (MPa)

รูปที่ 4.5 ค่ามอดูลัสยืดหยุ่น (MPa)

จากการทดสอบสมบัติการหักงอของแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมตันชูปคุณี้ข้างต้นนี้ จะมีค่ามอดูลัสการหักงอของมาด้วยเช่นกัน แสดงได้ดังรูปที่ 4.5 พนวณเมื่อแนวโน้มลดลงตามอัตราส่วนของภาวะเรียบ-ฟอร์มลัตดีไซด์ที่ลดลงตามอัตราส่วนนั้นๆ เช่นเดียวกับค่าการหักงอ ดังรูปที่ 4.4 ซึ่งอธิบายได้เช่นเดียวกับการทดสอบสมบัติการหักงอข้างต้น

เมื่อนำค่ามอคูลัสการหักงอของแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมตันธูปถูกยืนยันเบรียบเที่ยนกับค่ามาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก. 876-2532) จะต้องมีค่ามอคูลัสการหักงอไม่น้อยกว่า 1950 เมกะพาสคัล จึงทำให้ทราบถึงอัตราส่วนของแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมตันธูปถูกอัตราส่วนไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานทั้งหมด

4.3 การวิเคราะห์ต้นทุนในการผลิต

วัตถุประสงค์ในการหาต้นทุนในการผลิต เพื่อต้องการทราบต้นทุนที่แน่นอนในการทดลองครั้งนี้ เนื่องจากวัสดุที่ใช้ในงานวิจัยเป็นวัสดุที่มีอยู่ในห้องถีนจำนวนมาก เพื่อเป็นการช่วยลดปริมาณผักตบชวา และตันธูปถูกที่เข้มมากถูกคลองระบายน้ำ ซึ่งก็คือกระบวนการไหลของน้ำ จึงเป็นกรรมวิธีที่จะช่วยให้น้ำไหลได้สะดวกขึ้น แบ่งต้นทุนการผลิตออกเป็น ต้นทุนด้านวัสดุ ต้นทุนด้านพลังงาน และต้นทุนรวม

4.3.1 ต้นทุนด้านวัสดุ

ต้นทุนด้านวัสดุของแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมตันธูปถูก จากการเตรียมชิ้นทดสอบขนาด 12×12 เซนติเมตร ซึ่งเป็นขนาดเดรียมตัวอย่างในงานวิจัยนี้ ซึ่งวัสดุหลักที่ใช้สำหรับการเตรียมแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมตันธูปถูก ได้แก่ ผักตบชวา ตันธูปถูก กาวยูเรีย-ฟอร์มัลดีไฮด์ เป็นต้น ซึ่งมีค่าวัสดุที่ใช้ในการทดลอง และคำนวณโดยคิดเทียบจากปริมาณที่ใช้ในการเตรียมแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมตันธูปถูกแต่ละแผ่น ข้อมูลที่ได้แสดงดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ต้นทุนด้านวัสดุ

ส่วนประกอบ	อัตราส่วน	ปริมาณ (กรัม)	ราคา / แผ่น(บาท)
กาวยูเรีย-ฟอร์มัลดีไฮด์	90 : 10	2.4 กรัม	0.96

4.3.2 ต้นทุนด้านพลังงาน

ค่าไฟฟ้าที่ใช้ในการอัดเข็นรูป สามารถเข็นรูปได้ครั้งละ 1 แผ่น โดยเครื่องอัดไชโตรลิกมีกำลังไฟฟ้า 5.6 กิโลวัตต์ ในการอัดเข็นรูปจะใช้เวลาในการอัดเข็นรูปทั้งหมด 20 นาที หรือคิดเป็น 0.33 ชั่วโมง ซึ่งคิดค่าไฟฟ้าน่าวຍละ 1.86 บาท ได้แสดงไว้ในตารางที่ 4.2 (รายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก)

ตารางที่ 4.2 ต้นทุนด้านพลังงาน

ส่วนประกอบ	เวลาอัดขึ้นรูป (ชั่วโมง)	หน่วยไฟฟ้าในการอัด ขึ้นรูป (หน่วย)	ค่าไฟฟ้าหน่วยละ (บาท)	ค่าไฟฟ้าในการ อัดขึ้นรูป (บาท)
ผักตบชวาพสมต้น ธัญปุ๋ยต่อการyuเรีย- ฟอร์มลัดดีไซด์	0.33	1.85	1.86	3.44

*หมายเหตุ เป็นค่าไฟฟ้าในการอัดขึ้นรูป

4.3.3 ต้นทุนรวม

ค่าต้นทุนรวมเป็นการรวมค่าระหว่างต้นทุนด้านวัสดุจากข้อมูลในตารางที่ 4.1 และต้นทุนด้านพลังงาน จากข้อมูลในตารางที่ 4.2 โดยคิดเทียบการผลิตแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมต้นธัญปุ๋ยขนาด 12cm × 12 cm จากผลการคำนวณดังกล่าวต้นทุนรวมของแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมต้นธัญปุ๋ยแสดงได้ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ต้นทุนรวมของแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมต้นธัญปุ๋ย

ส่วนประกอบ	ต้นทุนด้านวัสดุ (บาท)	ต้นทุนด้านพลังงาน (บาท)	ต้นทุนรวม (บาท)
ผักตบชวาพสมต้นธัญปุ๋ย ต่อการyuเรีย- ฟอร์มลัดดีไซด์	0.96	3.44	4.4

จากตารางที่ 4.3 จะเห็นได้ว่าต้นทุนด้านวัสดุและต้นทุนด้านพลังงาน มีค่าต้นทุนรวมคือ 4 บาท 4 สตางค์

4.4.4 ราคากลางแผ่นไม้อัด

จากผลการคำนวณราคาต้นทุนรวมในการผลิตแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมต้นธัญปุ๋ย สามารถนำมาเปรียบเทียบกับราคาของแผ่นไม้อัดจากราคากลางดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ราคากลางแผ่นไม้อัด สีบีบคืนวันที่ 24 ธันวาคม 2556

ไม้อัด	ความหนา				
	9 มม.	12 มม.	15 มม.	19 มม.	25 มม.
เกรด /คุณภาพ	9 มม.	12 มม.	15 มม.	19 มม.	25 มม.
ปาร์ติคลิบอร์ด(เปลือย)	215	250	270	350	480

ที่มา: ราคากลางของไม้อัด (2557)

เมื่อนำราคานั้นหุนรวมของแผ่นอัดจากผักตบชวافสมต้นญูปถุนี มาเปรียบเทียบกับราคแผ่นไม้อัด จริงจากราคากลางในตารางที่ 4.4 จะเห็นได้ว่าราคแผ่นอัดเกรดเปลือยกวามหนา 9 มิลลิเมตร เมื่อคิด เปรียบเทียบกับขนาดที่เท่ากับแผ่นอัดจากผักตบชวافสมต้นญูปถุนี มีราคาอยู่ 1.04 บาท ซึ่งมีราคาถูกกว่า แผ่นอัดจากผักตบชวافสมต้นญูปถุนี 3 บาท 36สตางค์ โดยที่ราคาแผ่นอัดจากผักตบชวافสมต้นญูปถุนีนี้ ได้มาจากการทดลองในห้องปฏิบัติการ

บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการพัฒนาแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมตันธูปถูกากี้ ซึ่งมีอัตราส่วน 50:50 70:30 และ 90:10 มีความหนา 0.50 เซนติเมตร อุณหภูมิที่ใช้ 150 องศาเซลเซียส สามารถสรุปผลการทดลองได้ดังนี้

จากการศึกษาการพัฒนาแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมตันธูปถูกากี้ ซึ่งในการอัดขึ้นรูปจะนำผงเส้นไยที่ได้จากผักตบชวาและตันธูปถูกากี้มาผสมกับการยูเรีย-ฟอร์มัลดีไฮด์ ในแต่ละอัตราส่วน มีอัตราส่วนดังนี้ 50 : 50 70 : 30 และ 90 : 10 แล้วเทลงเป็นอัด โดยตั้งอุณหภูมิของเครื่องอัด ไฮโตรอลิกไว้ที่ 150 องศาเซลเซียส ความดัน 25 psi และเวลาในการอัดร้อน 15 นาที เพื่อให้การยูเรีย-ฟอร์มัลดีไฮด์หลอมละลายเข้ากันได้ ใช้เวลาในการอัดเย็น 5 นาที เพื่อให้เกิดการแข็งตัวขึ้น ซึ่งจะช่วยให้อดจากแม่พิมพ์ได้ง่ายขึ้น หลังจากนั้นนำไปอบที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส ใช้เวลาในการอบ 24 ชั่วโมง

จากการศึกษาสมบัติของแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมตันธูปถูกากี้ ซึ่งมีอัตราส่วน 50 : 50 70 : 30 และ 90 : 10 อุณหภูมิที่ใช้ 150 องศาเซลเซียส พบว่า สมบัติการพองตัวเมื่อแช่น้ำและสมบัติการดูดซึมน้ำของแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมตันธูปถูกากี้ เมื่อเพิ่มอัตราส่วนของผงเส้นไยให้มากขึ้น ทำให้เปอร์เซ็นต์การพองตัวเมื่อแช่น้ำและเปอร์เซ็นต์การดูดซึมน้ำมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามไปด้วย และสมบัติการหักงอ มีแนวโน้มลดลงตามลำดับ ซึ่งทำให้ทราบว่าแผ่นอัดที่ได้นั้นไม่เหมาะสมแก่การนำมาผลิตเป็น โลชี เก้าอี้ หรือชั้นวางของ เป็นต้น และเมื่อเปรียบเทียบสมบัติที่ศึกษากับค่ามาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.876-2532) สมบัติที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน คือ สมบัติการพองตัวเมื่อแช่น้ำ ส่วนสมบัติการหักงอไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน

เมื่อวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมตันธูปถูกากี้ พบว่ามีต้นทุนการผลิตรวมทั้งหมด 8 บาท 24 สตางค์ ซึ่งเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับราคาแผ่นไม้อัดจริง พบว่าแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมตันธูปถูกากี้ราคาแพงกว่าแผ่นไม้อัดจริงประมาณ 2 เท่าตัว คือ 48 บาท 36 สตางค์ ซึ่งไม่คุ้มทุนจะผลิตจำนวนมาก โดยที่ราคาแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมตันธูปถูกากี้นี้ได้มาจากการทดลองในห้องปฏิบัติการ

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากผลการทดลองที่ได้ศึกษาการพัฒนาเพื่ออุดมการ์ดกับชีวภาพสมตื้นฐานปฎิบัติ นี้ มีข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต คือ

1. ควรที่จะพัฒนาโดยการนำเปลือกหอยมาผสมกับผงสีน้ำเงิน หรือใช้แทนผงสีน้ำเงิน และควรที่จะเพิ่มขนาดเนื้้อุดให้มีความหนามากกว่านี้ เพื่อที่จะช่วยให้แผ่นอุดที่ได้เกิดความคงทนแข็งแรง
2. ในการทำวิจัยต่อเนื่อง ควรปรับปรุงการทดสอบสมบัติเพิ่มเติม เช่นความแข็ง และความซึ่นของแผ่นอุดจากผักตบชวาพสมตื้นฐานปฎิบัติ

บรรณานุกรม

กาญจน์ ลีอพงษ์, นงนุช ศศิธร และเกย์มน นานะรุ่งวิทย์. 2554. การผลิตกระดาษผักตบชวา

เพื่องานบรรจุภัณฑ์. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร, กรุงเทพฯ.

กรสุทธิ์ กาญจนสุวรรณ, เจนฎา ไชยพรหม, ฐิติกุล ภาคคีรี และวรธรรรณ อุ่นจิตติชัย. 2547. การศึกษาแผ่นชิ้นอัดจากไส้ของต้นตาลโตโนด. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

นันท์พิพิช คำนวนพิพิช และมนพิพิช ลือสุริยนต์. 2552. แผ่นอัดจากไยมะพร้าว ชนิดอ้อย ฟางข้าว และแกลบ.

<http://www.research.rmutt.ac.th> (สืบค้นเมื่อ 25 ธันวาคม 2555) .

ชาติชาย ยมคงคุปต์. 2544. พัสดุชวา. วารสารเกษตรวิชาชีว. ปีที่ 14 (ฉบับที่ 4) : หน้า 67-77 .

ณรงค์ เพ็งบรีชา. 2522. การผลิตแผ่นชิ้นไม้อัดจากต้นมันสำปะหลัง. เอกสารวิจัยเล่มที่ ง.185 กองวิจัยผลิตผลป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

ณัฐวุฒิ เอมเปรนศิลป์ จิตพล สายสุวรรณ วรธรรรณ อุ่นจิตติชัย และฐิติกุล ภาคคีรี. 2547. การศึกษาการผลิตแผ่นชิ้นอัดจากใบสักตัดสาง.

ดวงพร ศุวรรณกุล และรังสิต ศุวรรณเบตันิกม. 2544. วัชพืชในประเทศไทย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

นิศากร เจริญค์. 2544. การผลิตแผ่นชิ้นไม้อัดจากผักตบชวา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล นิรนาม. (2550: คุณภาพนั้น 28). “วัสดุทดแทนจากพืช”. เคลินิวส์.

นิรนาม. 2550. ต้นขูปปุย. <http://th.wikipedia.org/wiki>. แหล่งที่มา: สืบค้นเมื่อ 19 มกราคม 2557.

นิรนาม. 2550. เส้นใย. http://www.baanjomyut.com/library_2/extension-4/fiber/index.html.
<http://th.wikipedia.org/wiki>. แหล่งที่มา: สืบค้นเมื่อ 19 มกราคม 2557.

นิรนาม. 2552. ควรร้อนแห้ง. http://forprod.forest.go.th/forprod/wood_industries/wood_industries.
แหล่งที่มา: สืบค้นเมื่อ 26 มกราคม 2557.

นิรนาม. 2551. ราคามืออัด. <http://www.108wood.com>. แหล่งที่มา: สืบค้นเมื่อ 24 ธันวาคม 2556.

บรรเดง ศรนิล. 2539. เทคโนโลยีพลาสติก. สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
กรุงเทพฯ.

วิศิษฐ์ ศิลปะสุวรรณชัย. 2544. พัสดุชวา. วารสารศิลปวัฒนธรรม. ปีที่ 23 (ฉบับที่ 1) : หน้า 52-55 .

วิทยาจารย์. 2545. พัสดุชวา. วารสารวิทยาจารย์. ปีที่ 100 (ฉบับที่ 11) : หน้า 46-48

วีระศักดิ์ อุดมกิจเดชา. 2542. วิทยาศาสตร์เส้นใย. พิมพ์ครั้งที่ 1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
กรุงเทพฯ.

ธรรมธรรม อุ่นจิตติชัย วรัญญาโนมรัตน์ และภัตราภรณ์ นภาชัยเทพ. 2546. การผลิตแผ่นขึ้นไม้อัดจากน้ำเลื่อย
และเศษไม้สัก. ศูนย์การบรรจุหินห่อไทยวารสารพลาสติก. 2541. การเลือกใช้บรรจุภัณฑ์ยอดฮิตให้
เหมาะสมกับสินค้า. วารสารอุดสาหกรรมสาร. ปีที่ 40: 46-49

สมบัติ วรรณมงคลชัย. 2548. เทคโนโลยีพอลิเมอร์ 1. พิมพ์ครั้งที่ 2. คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

สมศักดิ์ วรรณมงคลชัย. 2543. เทคโนโลยีพอลิเมอร์ 1. ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ.

สำนักงานมาตรฐานอุดสาหกรรม. 2532. มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุดสาหกรรมแผ่นอัดชีนไม้อัดชนิดราบ: ความ
หนาแน่นปานกลาง (มอก. 876-2532). กระทรวงอุดสาหกรรม, กรุงเทพฯ.

อนุชิต มะ. 2547. การพัฒนาวัสดุคอมโพสิตจากผักดองชาวและญี่เรีย-ฟอร์มัลเดียด์เรซิน: การปรับรูปและ
สมบัติเชิงกล. วิทยาศาสตรบัณฑิต. สาขาวิชาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์.
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

ภาควิชานวัตกรรม
การคำนวณการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิต

การคำนวณ

การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิต

1. คำนวณหาต้นทุนด้านวัสดุของแผ่นอัดจากผักตบชวาผสมตันธูปถุง

กาวยูเรีย-ฟอร์มัลดีไซด์ ปริมาณ 450 กรัม = ราคา 180 บาท

$$\begin{aligned} \text{ถ้ากาวยูเรีย-ฟอร์มัลดีไซด์ ปริมาณ } & 2.4 \text{ กรัม } = (180 \text{ บาท} \times 2.4 \text{ กรัม}) / 450 \text{ กรัม} \\ & = 0.96 \text{ บาทต่อแผ่น} \end{aligned}$$

2. คำนวณระยะเวลาในการผลิตของแผ่นอัดจากผักตบชวาผสมตันธูปถุง

ถ้าใช้เวลาในการขัดขึ้นรูป 60 นาที = 1 ชั่วโมง

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้นเวลาในการอัดขึ้นรูปทั้งหมด } & 20 \text{ นาที } = (20 \text{ นาที} \times 1 \text{ ชั่วโมง}) / 60 \text{ นาที} \\ & = 0.33 \text{ ชั่วโมง} \end{aligned}$$

3. คำนวณปริมาณไฟฟ้าที่ใช้ในการผลิตต่อหน่วย

$$\begin{aligned} \text{หน่วยไฟฟ้า} & = \text{กำลังไฟฟ้า(กิโลวัตต์)} \times \text{เวลาในการอัดขึ้นรูปทั้งหมด (ชั่วโมง)} \\ & = 5.6 (\text{กิโลวัตต์}) \times 0.33 (\text{ชั่วโมง}) \\ & = 1.85 \text{ หน่วย} \end{aligned}$$

4. คำนวณค่าไฟฟ้าของแผ่นอัดจากผักตบชวาผสมตันธูปถุง

ค่าไฟฟ้า 1 หน่วย = 1.86 บาท

$$\begin{aligned} \text{ถ้าค่าไฟฟ้ามี } 1.85 \text{ หน่วย} & = 1.85 \text{ หน่วย} \times 1.86 \text{ บาท} / 1 \text{ หน่วย} \\ & = 3.44 \text{ บาท} \end{aligned}$$

5. ต้นทุนรวม

$$\begin{aligned} \text{ต้นทุนรวม} & = \text{ต้นทุนด้านวัสดุ} + \text{ต้นทุนด้านพลังงาน} \\ & = 0.96 \text{ บาท} + 3.44 \text{ บาท} \\ & = 4.4 \text{ บาท} \end{aligned}$$

๖. คำนวณราคาแผ่นไม้อัดจริง (ปาร์ติเคิลบอร์ด)

$$\begin{aligned} \text{แผ่นไม้อัดปาร์ติเคิลบอร์ด} &= \text{กว้าง} \times \text{ยาว} \\ &= 122 \text{ cm} \times 244 \text{ cm} \\ &= 29,768 \text{ cm}^2 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{แผ่นอัดจากผักตบชวาพสมตันธูปถุนี} &= 12 \text{ cm} \times 12 \text{ cm} \\ &= 144 \text{ cm}^2 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{ถ้าแผ่นไม้อัดปาร์ติเคิลบอร์ดมีขนาด } 29,768 \text{ cm}^2 \text{ มีราคา} &= 215 \text{ บาท} \\ \text{ดังนั้นแผ่นไม้อัดปาร์ติเคิลบอร์ดขนาด } 144 \text{ cm}^2 \text{ มีราคา} &= (144 \text{ cm}^2 \times 215 \text{ บาท}) / 29,768 \text{ cm}^2 \\ &= 1.04 \text{ บาท} \end{aligned}$$

๗. การคำนวณการเปรียบเทียบราคาแผ่นไม้อัดจริง (ปาร์ติเคิลบอร์ด) กับแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมตันธูปถุนี

$$\begin{aligned} \text{แผ่นไม้อัดจริงปาร์ติเคิลบอร์ด} &= 1.04 \text{ บาท} \\ \text{แผ่นอัดจากผักตบชวาพสมตันธูปถุนี} &= 4.4 \text{ บาท} \\ \text{ดังนั้นราคาแตกต่างกัน} &= 4.4 \text{ บาท} - 1.04 \text{ บาท} \\ &= 3.36 \text{ บาท} \end{aligned}$$

ข้อมูลการทดลอง

จากการเตรียมแผ่นอัดจากผักตบชวาผสมต้นธูปถักริม นำมาศึกษาสมบัติ การพองตัวเมื่อแช่น้ำ การดูดซึมน้ำ และการหักงอ สามารถแสดงผลการทดลองได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ พข-1 แสดงการทดสอบการพองตัวเมื่อแช่น้ำ

อัตราส่วน	ชั้น กดสอน	ความหนา ก้อนแข็ง (mm)	ความหนาหลังการแช่น้ำ					
			2 hr	% การพองตัว	เฉลี่ย	24 hr	% การพองตัว	เฉลี่ย
50% : 50%	1	5.60	5.80	3.57	3.74	5.95	6.25	5.72
	2	5.50	5.70	3.64		5.80	5.45	
	3	5.50	5.72	4.00		5.80	5.45	
				SD		0.23	SD	0.46
70% : 30%	1	6.10	6.45	5.74	6.05	6.60	8.20	8.30
	2	6.00	6.40	6.67		6.50	8.33	
	3	6.10	6.45	5.74		6.61	8.36	
				SD		0.54	SD	0.09
90% : 10%	1	6.30	6.75	7.14	7.04	6.94	10.16	10.42
	2	6.30	6.73	6.83		6.98	10.79	
	3	6.30	6.75	7.14		6.95	10.32	
				SD		0.18	SD	0.33

ตารางที่ พข-2 แสดงการทดสอบการดูดซึมน้ำ

อัตราส่วน	ชิ้น ทดสอบ	น้ำหนัก ก่อนแช่ (g)	น้ำหนักหลังการแช่น้ำ					
			2 hr	% การดูดซึมน้ำ	เฉลี่ย	24 hr	% การดูดซึมน้ำ	เฉลี่ย
50% : 50%	1	1.81	2.35	29.83	30.27	2.43	34.25	34.68
	2	1.82	2.37	30.22		2.45	34.62	
	3	1.82	2.38	30.77		2.46	35.16	
				SD	0.47		SD	0.46
70% : 30%	1	1.63	2.30	41.10	40.89	2.39	46.63	45.75
	2	1.65	2.32	40.61		2.40	45.45	
	3	1.66	2.34	40.96		2.41	45.18	
				SD	0.26		SD	0.77
90% : 10%	1	1.43	2.24	56.64	56.31	2.31	61.54	61.21
	2	1.42	2.20	54.93		2.28	60.56	
	3	1.43	2.25	57.34		2.31	61.54	
				SD	1.24		SD	0.56

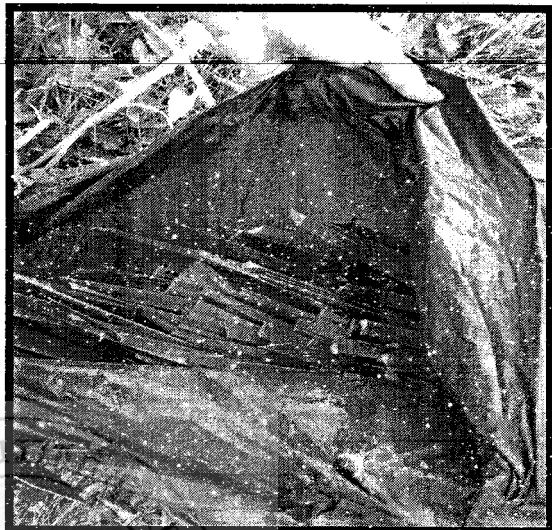
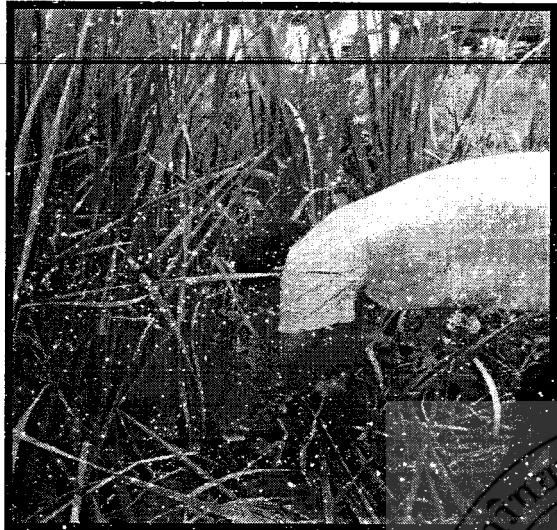
ตารางที่ ๘-๓ แสดงการทดสอบการหักงอและมอดูลัสการหักงอ

Flex Strength (N/mm ²)								Flexual Strength	Flexual Modulus
อัตราส่วน	Max_Force (N)	d ² (mm)	b (mm)	L (mm)	L ³	m	d ³		
50% : 50%									
1	10.62	28.09	25.3	80.6	523607	11.87	148.877	1.8067	412.5226
2	27.26	27.04	26.9	80.7	525558	27.22	140.608	4.5366	945.5542
3	20.79	28.62	25.7	81.4	539353	19.61	153.130	3.4509	671.8872
	19.55666667			ค่าเฉลี่ย	529506	19.57	147.538	3.2647	676.6546
70% : 30%									
1	5.08	46.92	28.45	80.15	514885	2.245	321.419	0.4575	31.6019
2	6.02	46.24	26.5	81.9	549353	2.807	314.432	0.6035	46.2660
3	12.99	27.04	26.5	82.45	560495	9.429	140.608	2.2420	354.5861
	8.03			ค่าเฉลี่ย	541578	4.827	258.820	1.1010	144.1513
90% : 10%									
1	2.21	37.21	27.1	85.5	625026	1.139	226.981	0.2811	28.9337
2	1.31	45.56	26.2	85.65	628322	0.379	307.547	0.1410	7.3884
3	0.86	46.24	27.85	82.45	560495	0.307	314.432	0.0826	4.9125
	1.46			ค่าเฉลี่ย	604614	0.608	282.987	0.1682	13.7448

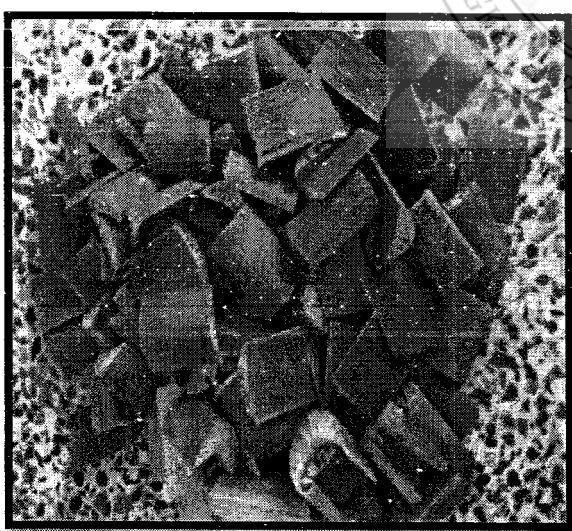

ภาพประกอบการวิจัย

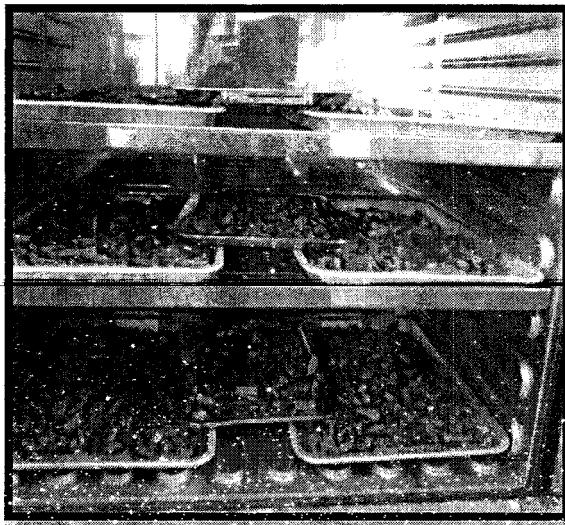
การเตรียม (ผักตบชวาและต้นขูปฤกษ์)

รูปที่ ๗ค-๑,๒ การเก็บผักตบชวาและต้นขูปฤกษ์

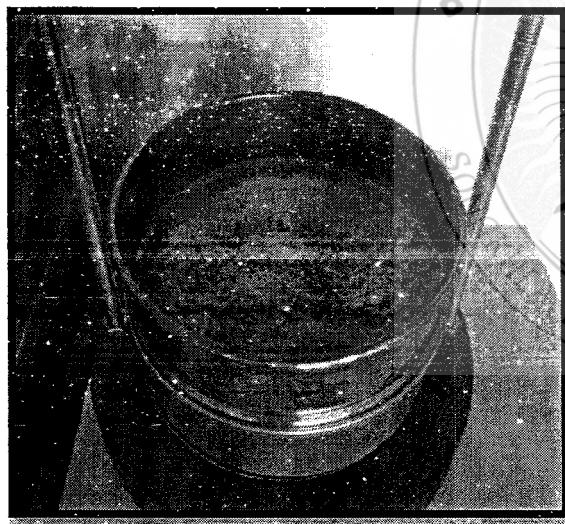
รูปที่ ๗ค-๓,๔ การตัดผักตบชวาและต้นขูปฤกษ์

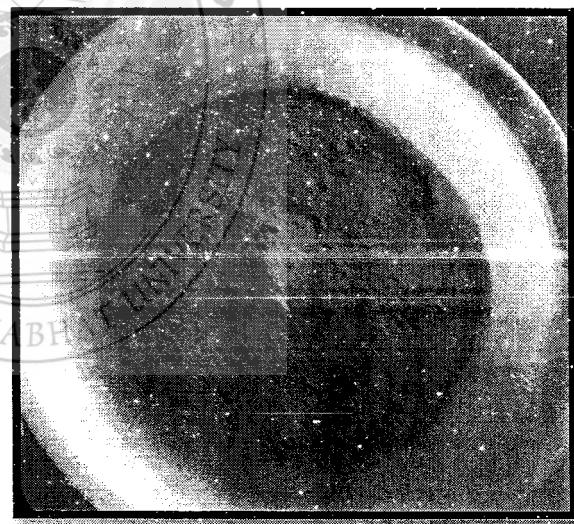
รูปที่ ผค-5 การอบให้แห้ง

รูปที่ ผค-6 การบันวัสดุให้ลักษณะ

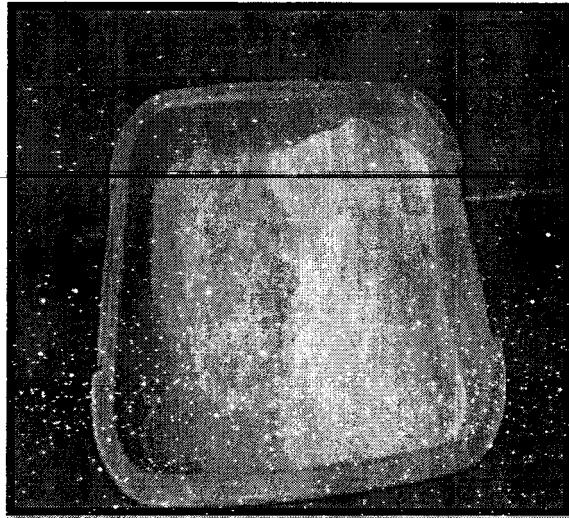
รูปที่ ผค-7 ร่อนด้วยตะแกรงร่อน

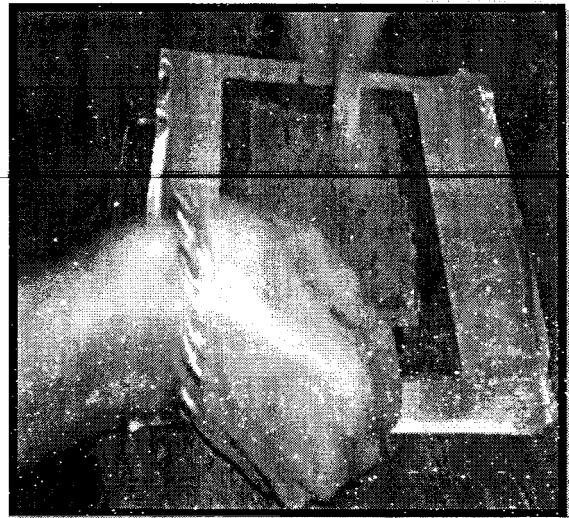
รูปที่ ผค-8 ลักษณะของผงเส้นใย

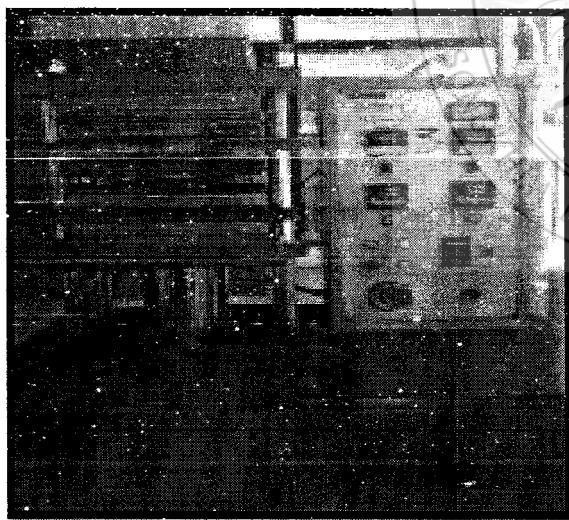
การขึ้นรูปเป็นแผ่นอัดโดยใช้เครื่องอัดเบ้าแบบไฮโดรลิค

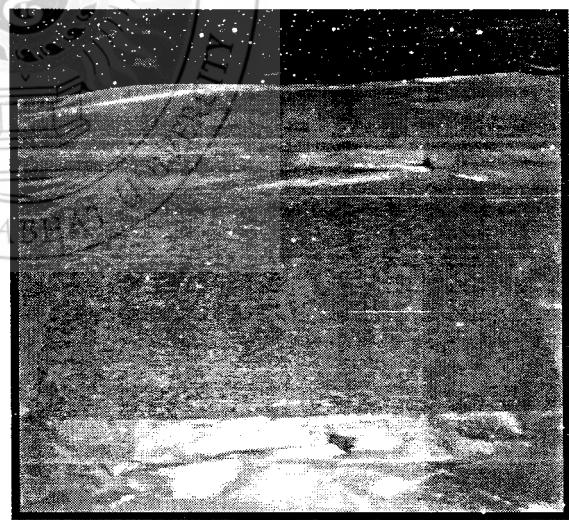
รูปที่ 朴-9 การพسمส่วนประกอบต่างๆ

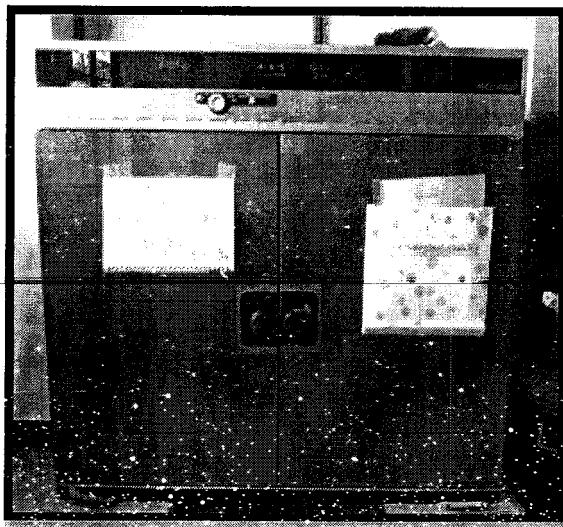
รูปที่ 朴-10 นำส่วนพsmใส่ในเบ้าอัด

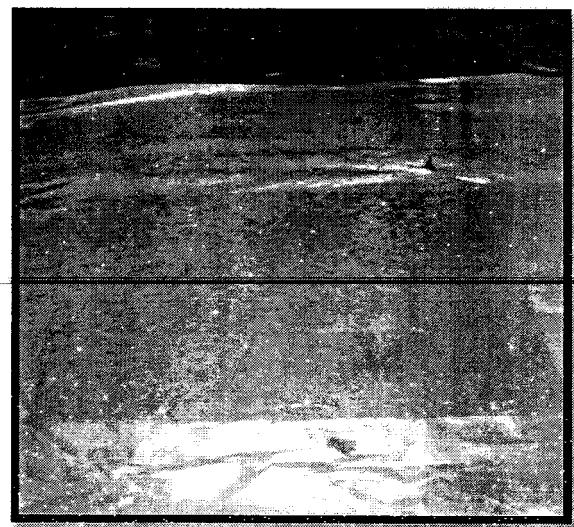
รูปที่ 朴-11 เครื่องอัดเบ้าแบบไฮโดรลิค

รูปที่ 朴-12 แผ่นอัดที่ได้ออกมานาจากเบ้าอัด

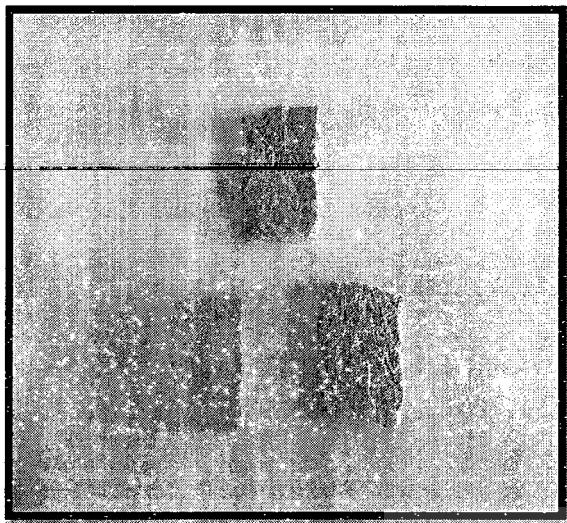
รูปที่ ค-12 ตู้อบ

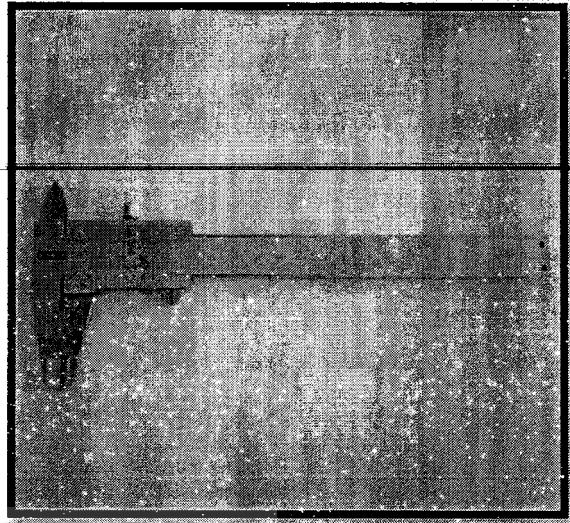
รูปที่ ค-14 แผ่นอัดที่ได้ออกมาจากตู้อบ

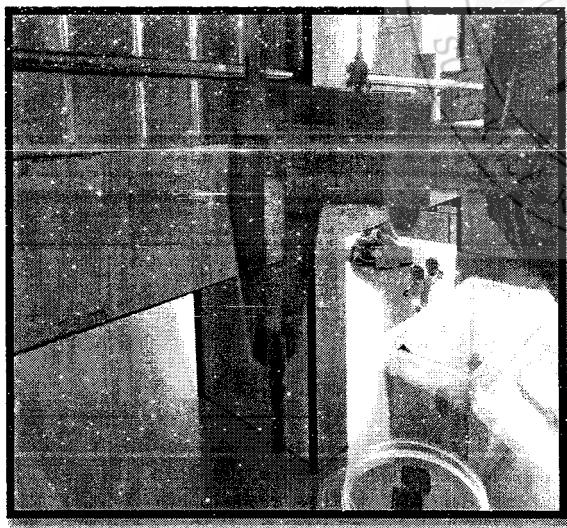
การทดสอบการพองตัวเมื่อแข่น้ำ

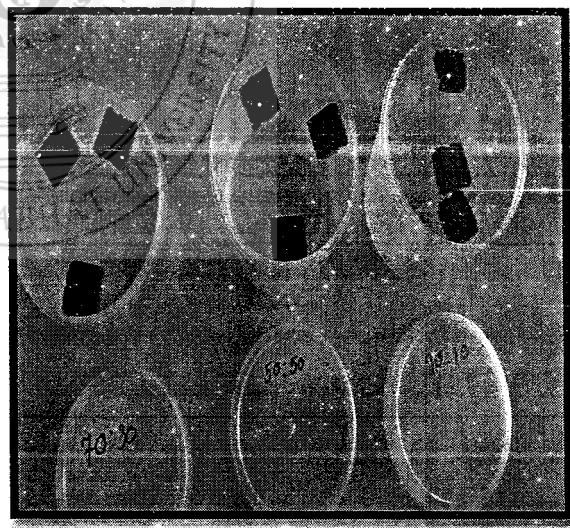
รูปที่ ผค-13 ชิ้นทดสอบ

รูปที่ ผค-14 เวอร์เนียร์สำหรับวัดการพองตัว

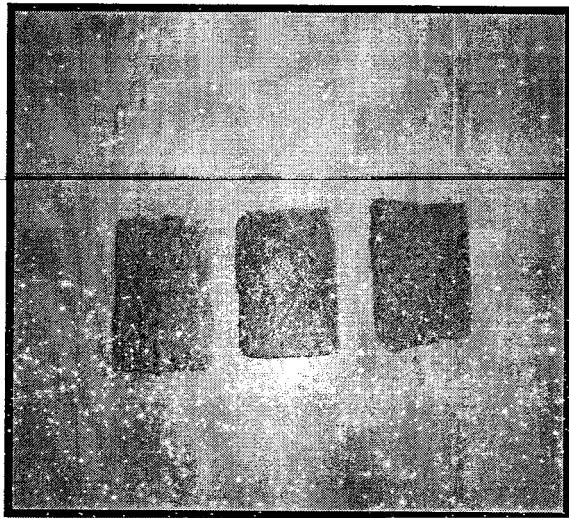

รูปที่ ผค-15 นำชิ้นทดสอบมาวัดความหนา ก่อน
และหลังแข่น้ำกับเวอร์เนียร์

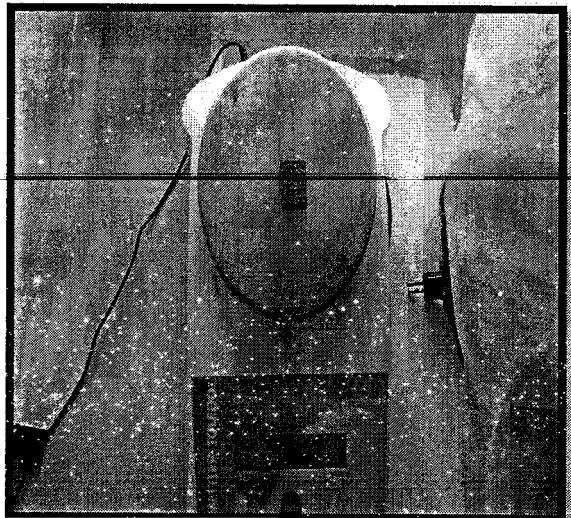

รูปที่ ผค-16 นำชิ้นทดสอบมาแข่น้ำ

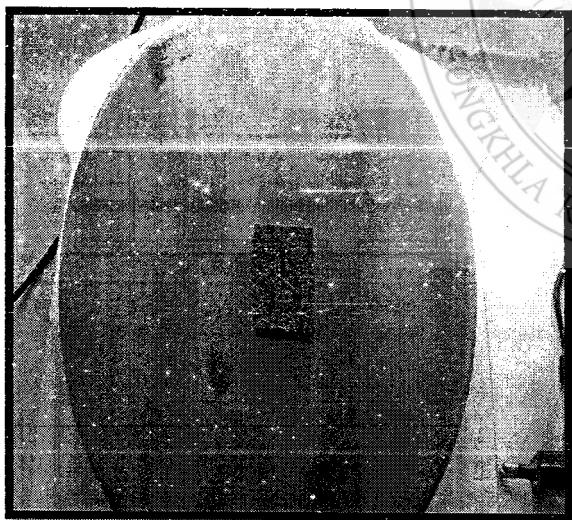
การทดสอบการดูดซึมน้ำ

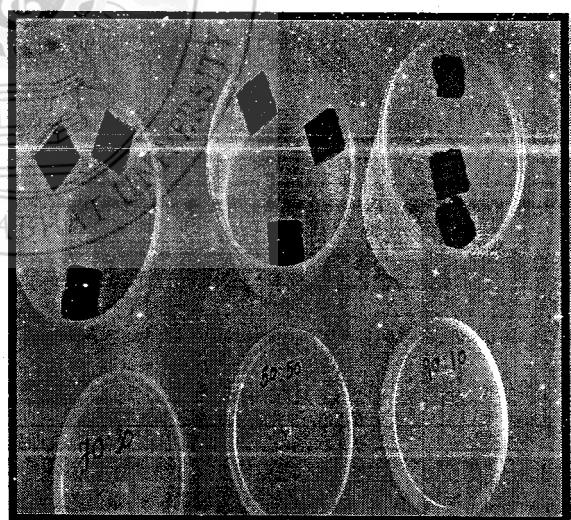
รูปที่ 朴-17 ชิ้นทดสอบ

รูปที่ 朴-18 เครื่องซึ่ง

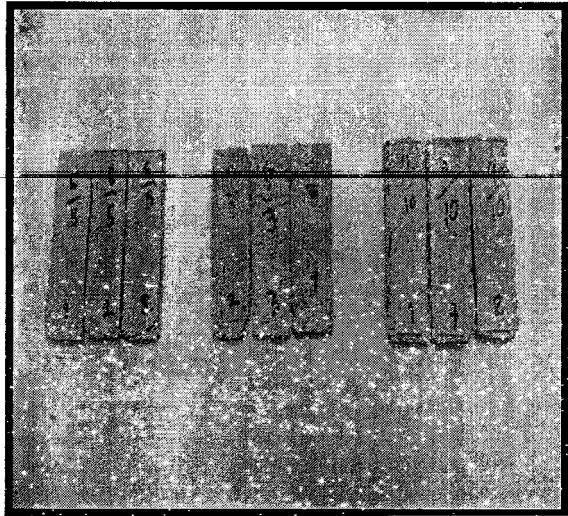

รูปที่ 朴-19 นำชิ้นทดสอบมาซึ่งน้ำหนักก่อน
และหลังแช่น้ำ

รูปที่ 朴-20 นำชิ้นทดสอบมาแซ่น้ำ

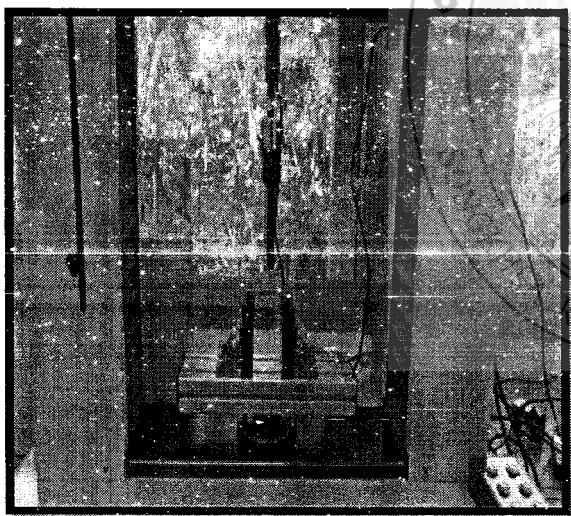
การทดสอบการหักงอ

รูปที่ ๑๙ ชิ้นทดสอบ

รูปที่ ๒๐ เครื่องทดสอบการหักงอ

รูปที่ ๒๑ เตรียมตัวอย่างชิ้นทดสอบ

เข้าเครื่องทดสอบ

รูปที่ ๒๒ ชิ้นทดสอบเกิดการหักงอ

แบบเสนอโครงการวิจัย
โปรแกรมวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
วิจัยเฉพาะทางสิ่งแวดล้อม (4003002)

1. ชื่อโครงการวิจัย	การพัฒนาแผ่นอัดจากผักตบชวาผสมต้นธูปถักรีย์
2. ปีการศึกษาที่ทำการวิจัย	2556
3. สาขาวิชาที่ทำการวิจัย	วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
4. ประวัติของผู้วิจัย	<p>4.1 นายดาล มาลินี ศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา</p> <p>Mr. DanalMalinee, Education of Bachelor Degree 4, Environmental Science,Faculty of Science and Technology, SongkhlaRajabhatUniversity</p> <p>4.2 นายมุหัมมัด ไซดี มูโซ ศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา</p> <p>Mr. MuhammadsaideeMuso, Education of BachelorDegree 4, Environmental Science,Faculty of Science and Technology, SongkhlaRajabhat University</p>
5. อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์กมลนาวน อินทนุจิตร

๖. รายละเอียดเกี่ยวกับการวิจัย

๖.๑ ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ป้าไม่มีความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก และในขณะเดียวกันไม่ใช่เป็นทรัพยากรที่สำคัญได้มาจากป้าไม้ โดยได้มีการนำไม้จากป้าไม้มาใช้ประโยชน์ในการก่อสร้าง ทำเฟอร์นิเจอร์ จากการสำรวจของกรมป่าไม้ล่าสุดในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ พบว่าปัจจุบันป้าไม้มีเนื้อที่ลดลงเป็นอย่างมากเหลือประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร (กรมป่าไม้, ๒๕๔๙) ทำให้มีปริมาณไม้แปรรูปในตลาดลดลงและราคาแพงขึ้น ดังนี้เพื่อลดการตัดไม้ทำลายป้าที่ผ่านมาจึงได้มีการใช้วัสดุไม้เทียมแทนไม้จริงเป็นจำนวนมาก วัสดุดินในผลิตไม้เทียมได้แก่ วัสดุทางธรรมชาติ ซึ่งมาจากอุตสาหกรรมไม้แปรรูปชนิดต่างๆ เป็นจำนวนมาก

ผักตบชวาและต้นธูปถูกนำมาใช้เกิดปัญหาภาระบนงานชลประทาน และมีการแพร่ระบาดอย่างรวดเร็ว เป็นสาเหตุให้เกิดการกีดขวางการไหลของน้ำและทำให้การจัดการส่งน้ำไปยังพื้นที่การเกษตรไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย การควบคุมกำจัดได้ค่อนข้างยากต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดูแลเป็นจำนวนมาก และเมื่อขาดผักตบชวาและขาดต้นธูปถูกมีตายทับลงกันยังทำให้แหล่งน้ำตื้นเขิน หรืออาจทำให้แหล่งน้ำเกิดการเน่าเสียส่งกลิ่นเหม็น ซึ่งเมื่อทำการควบคุมกำจัดผักตบชวาและต้นธูปถูกในระยะเวลาหนึ่งแล้วก็เกิดปัญหากับพื้นที่เดิมอีก ดังนั้นแทนที่การกำจัดผักตบชวาและต้นธูปถูกให้หมดไป จึงเปลี่ยนมาใช้ประโยชน์จากผักตบชวาและต้นธูปถูกให้เกิดประโยชน์มากที่สุดจะเป็นวิธีที่ดีกว่าการกำจัด (อุ.ไร, ๒๕๕๕)

ดังนั้นจากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้เลือกเห็นหรือมีแนวคิดที่จะนำผักตบชวาและต้นธูปถูกที่หายใจมีอยู่มากในท้องถิ่นมาผลิตเป็นแผ่นอัดจากผักตบชวาน้ำผึ้ง ซึ่งมีคุณสมบัติที่จะช่วยลดปริมาณผักตบชวาและต้นธูปถูกที่มีอยู่จำนวนมาก และส่งเสริมการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนจากวัสดุทางธรรมชาติ ซึ่งเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ช่วยเพิ่มนูกล่าให้กับวัชพืช และลดการตัดไม้ทำลายป้า

๖.๒ วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาแผ่นอัดจากผักตบชวาน้ำผึ้ง ต้นธูปถูก
๒. เพื่อศึกษาสมบัติของแผ่นอัดจากผักตบชวาน้ำผึ้ง ต้นธูปถูก โดยเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐาน (มาตรฐาน ๘๗๖-๒๕๓๒)

6.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. สามารถนำผักตบชวาและต้นขูปคุายมาอัดขึ้นรูปเป็นแผ่นอัด
2. ทราบถึงอัตราส่วนที่เหมาะสมในการผลิตแผ่นอัดจากผักตบช瓦พสมต้นขูปคุาย

6.4 การประเมินเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.4.1 ไม้อัด

ปัจจุบันอุตสาหกรรมไม้อัดได้มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วจากสาเหตุการขาดแคลนต้นไม้มากขึ้นหรือมีน้ำดูดต่ำลงทำให้อุตสาหกรรมทางด้านไม้อัดเจริญเติบโตมากขึ้น ส่งผลผลให้มีน้ำดูดต่ำลงทำให้อุตสาหกรรมไม้อัดต่างๆ มาทำไม้อัดซึ่งความสามารถจำแนกชนิดของไม้อัดได้ 5 ชนิด ดังนี้

ก. อุตสาหกรรมไม้อัด และไม้บาง (Plywood และ Veneer industries)

อุตสาหกรรมไม้อัดแรกของไทยเริ่มผลิตออกจำหน่ายเมื่อปี 2500 ส่วนอุตสาหกรรมไม้บางนั้นก่อตั้งตั้งแต่ปี 2514 แต่ไม้อัดนั้นเป็นที่นิยม เพราะมีสมบัติที่ดีในการก่อสร้างที่เห็นได้ชัดคือแผ่นกว้างใหญ่ น้ำหนักเบา เมื่อเปรียบเทียบกับไม้จริง

ข. อุตสาหกรรมแผ่นไม้ประกอบ (Composite board industries)

แผ่นไม้ประกอบเป็นการใช้เศษไม้ปลาสติกที่เหลือจากการทำไม้หรือเศษเหลือจากโรงเลื่อยซึ่งสามารถผลิตได้โดยเทคโนโลยีง่าย ๆ ในสภาพปัจจุบัน คือ

1. แผ่นไม้ปาร์เก (Parquet และ Mosaic Parquet) ซึ่งแนวโน้มวัตถุดิบในการผลิตจะได้จากไม้ยางพาราและไม้โตเร็วนิกิต่างๆ การผลิตไม้ปาร์เกเป็นการใช้เทคโนโลยีไม้จ่ายๆ เพียงตัดซอยไม้ ปรับสภาพความชื้น โดยใช้คันเป็นหลักในการเรียงชิ้นไม้ในแบบ (Frame) ประกอบเป็นแผ่นๆแล้วใช้กระดาษหรือผ้าตาข่ายทากาวปิดทับ

2. ไม้ประسان (Plock board) แผ่นไม้ประسانสามารถผลิตได้ในโรงเลื่อยหรือโรงงานผลิตเครื่องเรือนโดยนำเศษไม้ปลาสติกจากโรงงานมาตัดซอยให้ได้ขนาดอาจใช้การต่อป้ายแบบนิ่วประسان (Finger joint) แล้วทำการค้านข้างเรียงต่อเป็นแผ่นกว้างใหญ่ขึ้น ด้วยกรรมวิธีผลิตง่ายๆ และใช้เศษไม้ปลาสติกได้

ค. อุตสาหกรรมแผ่นชิ้นไม้อัด (Particleboard industries)

อุตสาหกรรมแผ่นชิ้นไม้อัดเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้เศษไม้ปลาร์ไม้ได้เช่นกัน แผ่นชิ้นไม้อัดขนาดลดหลั่น (Dulated) จากชนิดแผ่นไม้อัด 3 ชั้น (3 Layer) ชนิด 5 ชั้น (5 Layer) และ 1 ชั้น (Singlelayer) แผ่นชิ้นไม้สามารถใช้ทดแทนไม้อัดได้และราคาถูกกว่าอีกด้วย แผ่นชิ้นไม้อัดมักจะนำมาปิดทับทับด้วยแผ่นพลาสติกฟอร์ไม้ก้าหรือนำมาใช้เป็นแกนกลาง (Core) ของไม้อัดเพื่อความหนาไม้อัดช่วยลดค่านวนการผลิตของไม้อัด แผ่นชิ้นไม้อัดบางชนิดมีรูตรงกลาง (Extruded qarticleboard)

เพื่อผลบิริมาณและน้ำหนัก อีกทั้งใช้เป็นทางสอดท่อใน สายไฟ และเป็นจวนป้องกันความร้อนได้ง่าย นอกจานี้เทคโนโลยี การผลิตแผ่นชิ้นไม้อัดยังได้พัฒนา ให้ดียิ่งขึ้นจนเทียบเท่าไม้อัดและไม้จริง คือ

1. แผ่นเเฟอร์บอร์ด (Waferboard) แผ่นเเฟอร์บอร์ดนี้ใช้ชิ้นไม้ขนาดเล็ก บางๆ เรียกว่า เกล็ดไม้ (Flake) มีทั้งลักษณะสี่เหลี่ยมจตุรัตและสี่เหลี่ยมผืนผ้าซึ่งจะแบ่งออกเป็นชนิด Single-layer waferboard 3- layer Waferboard และชนิดพิเศษคือ Waferboard-plus ตามลักษณะของเกล็ดไม้และเรียงตัวโดยมีการเป็นสารช่วยเกาะยึดซึ่งแผ่นเเฟอร์บอร์ดที่ได้นี้จะมีคุณสมบัติที่เทียบเท่าหรือดีกว่าแผ่นไม้อัด
2. แผ่นเกล็ดไม้ชนิดเรียงชิ้น (Oriented strand board : OSB) แผ่นเกล็ดไม้อัดชนิดเรียงชิ้นนี้ผลิตจากชิ้นไม้ที่มีลักษณะบางແบนและมีความยาวมากเมื่อเบริกยนเทียบกับความกว้าง เรียกว่า Strands โดยนำมารีงชิ้นเป็น 3 ชิ้น คือผิวหน้าค้านนอกสองข้างจะเรียงความยาวแผ่น ส่วนแกนกลางจะเรียงตามยาว เช่นเดียวกับลักษณะของไม้ ทำให้มีความแข็งแรงและมีความต้านทานสูงใช้ทดแทนแผ่นไม้อัดได้

ข. อุตสาหกรรมแผ่นไยไม้อัด (Fiberboard industried)

อุตสาหกรรมแผ่นไยไม้อัดนี้สามารถผลิตแผ่นไม้ทดแทนแผ่นไม้อัดประกอบอื่นๆ ได้โดยเฉพาะแผ่นไยไม้อัดความหนาแน่นปานกลาง (MFD) ซึ่งมีสมบัติใกล้เคียงไม้ธรรมชาติและสามารถเพิ่มคุณค่าให้สูงขึ้น โดยการปิดทับด้วยไม้บ่าง กระดาษตกแต่งฟอร์มก้าเคลือบเมลามีนแผ่น แผ่นวัสดุกันความร้อนหรือการพิมพ์สีและสลักลายลงบนผิวแผ่นไยไม้อัดสามารถจำแนกได้ตามความหนาแน่นเป็น 2 กลุ่ม 5 ชนิด

1. แผ่นไยไม้อัดอ่อนหรือแผ่นไยไม้อัดจวน (Softboard or insulation) ใช้เป็นจวนกันความร้อนและเสียง ใช้ทำผ้าเดคน พนังห้องประชุม โรงนทรศพ ห้องเสียง ห้องสมุด และสำนักงานแบ่งได้ออกเป็น 2 ชนิด คือ

แผ่นไยไม้อัดอ่อนหรือแผ่นไยไม้อัดจวนความหนาแน่นปานกลาง (Semi – rigidinsulation board) และแผ่นไยไม้อัดอ่อนหรือแผ่นไยไม้อัดจวนความหนาแน่น(rigid insulation board)

2. แผ่นไม้เมลามีน (hardboard) นี้สามารถใช้ชั้งเศษไม้และปลาสติกทั้งพื้นผิวเปลี่ยนไปได้ 3 ชนิดคือ

แผ่นไม้เมลามีนความหนาแน่นปานกลาง (Intermediate or medium density fiberboard)(MDF) ใช้ชาน อ้อยเป็นวัสดุดิบแผ่นไม้เมลามีนนี้มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับธรรมชาติ

แผ่นไม้เมลามีน (Hardboard) และไม้เมลามีนความหนาแน่นชนิดพิเศษ (Special identified hardboard)

ค. อุตสาหกรรมไม้อัดสารแร่ (Wood mineral-bonded panel industries)

แผ่นไม้อัดเร้นนี้เป็นการยึดเกาะของไม้กับสารแร่ เช่น ซีเมนต์ ยิปซัม เป็นต้น กับไม้อัดสารแร่ในปัจจุบันอาจจำแนกได้ 3 กลุ่มคือ 1. แผ่นไม้อัดซีเมนต์ (Wood cement board) 2. แผ่นไม้อัดยิปซัม (Wood gypsum board) 3. แผ่นไม้อัดสารแร่อื่น ๆ (Other wood-mineral-bonded panel)

6.4.2 เส้นใยธรรมชาติ (Natural fibers)

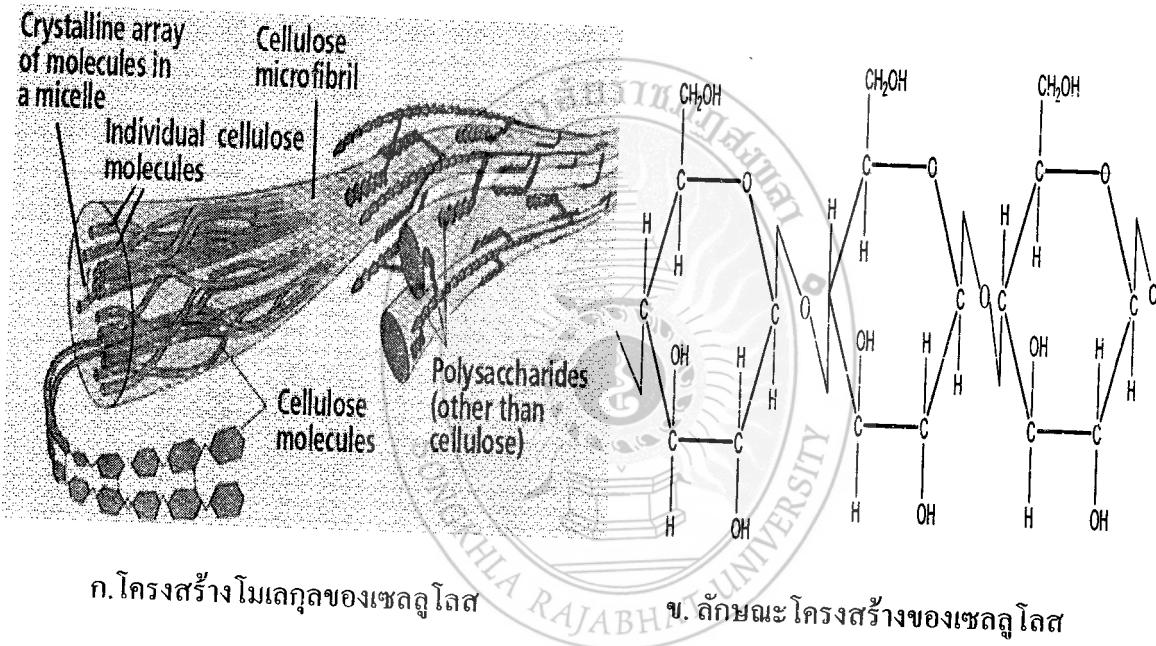
เส้นใย หมายถึง สิ่งที่มีลักษณะเป็นเส้นยาวเรียวยาว องค์ประกอบของเซลล์ ส่วนใหญ่ เป็นเซลลูโลส เกิดจาก การรวมตัวของโพลิแซคคาโรลด์ (Polysaccharide) ของกลูโคส (Glucose) ซึ่งโมเลกุลของเซลลูโลสเรียงตัวกันในผนังเซลล์ของพืชเป็นหน่วยเส้นใยขนาดเล็กมาก เกิดการเกาะจับตัวกันเป็นเส้นใยขึ้น

ก. เส้นใยเซลลูโลส (Cellulose fibers)

โดยทั่วไปของเส้นใยธรรมชาติของผนังเซลล์พืชประกอบด้วยเซลลูโลส (Cellulose) เฮมิเซลลูโลส (Hemicellulose) เป็นสายยาวใหญ่ โมเลกุลของเซลลูโลสจะเรียงขนาดช่องกันอยู่ต่อกันร่วงแทะ ซับซับช่องอกจากนี้ยังประกอบด้วยสารจำพวกลิกนิน (Lignin) คิติน (Cutin) เพคติน (Pectin) เรซิน (Rasin) กรดไขมัน (Fatty acid) น้ำตาล (Sugar) และซูเบอริน (Suberin) ซึ่งประปันกับเซลลูโลส ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับชนิดของเซลล์โดยปกติน้ำตาลแป้ง เพคตินกรดอะมิโน โปรตีน และสารอินทรีย์ในโตรเจน เป็นองค์ประกอบที่ถูกย่อยลายได้ยาก ส่วนเซลลูโลสและヘมิเซลลูโลสจะถูกย่อยลายอันดับต่อไป เส้นใยเซลลูโลสเป็นคาร์โบไฮเดรตชนิดหนึ่งจากกลูโคสเดียวเรียงต่อกันเป็นโมเลกุลใหญ่ (มีอะตอมมากกว่า 1500 อะตอม) ขึ้นมาโดยการซ้อนกันด้วยพันธะเคมีเป็นโมเลกุลที่มีสูตรเป็น $(C_6H_{10}O_5)_n$ เป็นโครงสร้างในเนื้อเยื่อ มีหมู่ไธด์ครอฟิลล์ 3 หมู่ต่อ 1 หน่วยที่ซ้ำกันโดยพบร่วมกันลิกนิน (Lignin) ซึ่งเป็นสารประกอบเชิงช่องมีน้ำหนักโมเลกุลสูง ลิกนินเป็นสารประกอบด้วยคาร์บอน ไฮโดรเจน และออกซิเจนรวมกันเป็นหน่วยย่อยหลายชนิดซึ่งสารอะโรมาติก ลิกนิน ไม่ละลายน้ำ ไม่มีสมบัติของการยึดหยุ่น เพราะฉะนั้นจึงทำให้พืชที่มีลิกนินมากมีความแข็งแรงทนทานสามารถเกิดพันธะไฮโดรเจน

ได้แรงคึ่งดูดระหว่างโมเลกุลของเซลลูโลสจึงมีมากจึงทำให้เซลลูโลสมีความหนืดสูง อุณหภูมิการหลอมตัวสูงมาก มักจะเกิดการแตกตัวก่อนถึงอุณหภูมิหลอมตัวและมีความสามารถในการละลายต่ำ

โครงสร้างเคมีของเซลลูโลสมีความสำคัญต่อสมบัติของเส้นใย กล่าวคือในโมเลกุลของเซลลูโลส (Repeat units) ขึ้นด้วยเป็นสายสาร เกิดจากเบต้า-1,4 ของกลูโคส 2 โมเลกุลขึ้นด้วยพันธะอีเชอร์ (-C-O-C-) ในโมเลกุลของเซลลูโลสจะมีหมู่ไฮดรอกซิล (-OH) อยู่มากมายจะทำหน้าที่ระเบียบ (Crystalline) ก่อนขึ้นมากคือ 85-95% และจะมีน้ำหนักโมเลกุลเฉลี่ต่างกัน กระจายน้ำหนักโมเลกุลของเซลลูโลส มีความสำคัญต่อสมบัติทางภาพส่วนที่มีน้ำหนักโมเลกุลต่ำส่งผลให้สมบัติทางภาพไม่ดี (มนฯา, 2541)

ก. โครงสร้างโมเลกุลของเซลลูโลส

ข. ลักษณะโครงสร้างของเซลลูโลส

รูปที่ 1. โครงสร้างทางเคมีของเซลลูโลส

บ. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับผักตบชวา

ผักตบชวาเป็นไม้เข็มในวงศ์ Pontederiaceae ชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Eichhorniacrassipes* ชื่อสามัญในภาษาอังกฤษคือ Water Hyacinth ซึ่งมีถิ่นกำเนิดในทวีปอเมริกาใต้ แอบประเทศบรasil ปี พ.ศ 2367 ผักตบชวาคันพับด้วยนายแพทย์ชาวเยอรมันชื่อ Karl Von Martins ต่อมาได้ถูกนำเข้ามาในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ 2444 ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ (วิชัยรุส, 2544) สำหรับไทยเรียกผักตบชวาในชื่อแตกต่างกันไป ได้แก่ ผักบอง ผักปง ผักบัวloyผักปอค ผักป่อง จัดเป็นพืชนำไปเบี้ยงเดียว ก้านใบพองกลมเส้นผ่าศูนย์กลาง 1-2.5 เซนติเมตรมีแผ่นใบคล้ายเป็นรูปหัวใจสูงพื้นน้ำ

30-40 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางใบรา 10-15 เซนติเมตร เพื่อเหมาะสมแก่การสังเคราะห์แสง ออกดอกเป็นช่อที่ช่อคอกอกมีประมาณ 5-10 ดอก กลีบบางสีม่วง แต้มด้วยจุดสีเหลืองตรงกลางเฉพาะดอกออกที่มีชื่อไฟเราระเรียกว่าแวนมูร่าเมื่อเจริญเติบโตกอกมีก้านพร้อมกันทั้งช่อ โดยค่อนข้าง ก้านตั้งแต่แสงอาทิตย์เริ่มส่องและจะบานเต็มที่เมื่อแสงส่องส่องจ้าดอกจะบานเพียง 1 วัน หลังจากนั้นกลีบดอกจะหุบเทียบดเป็นเกลียวก้านดอกโคงงองลงบนพื้นน้ำ (สุธิเขตน์, 2537) นอกจากนี้ผักตบชวาอย่างมีองค์ประกอบที่สำคัญแต่ละช่วงการเจริญเติบโตซึ่งจะมีธาตุอาหารต่างกันดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1. องค์ประกอบของผักตบชวาว่าวการเจริญเติบโต (หน่วยกغم)

ส่วนของผักตบชวา	ความชื้น %	ไขมัน %	โปรตีน %	เส้นใย%	ถ้า %	N.F.E %	แคลเซียม %	ฟอสฟอรัส %
ทั้งต้น-ก่อนมีดอก	5.84	2.27	20.73	19.07	17.65	44.44	1.04	0.69
ทั้งต้น-ขณะมีดอก	4.74	2.05	12.93	25.65	17.11	47.42	0.86	0.54
ทั้งต้น-หลังมีดอก	5.14	1.80	9.84	26.27	14.05	42.91	1.18	0.41
ใบ-และราก	7.23	2.24	14.88	18.94	12.33	44.39	1.34	0.46
ราก-หลังมีดอก	7.66	1.48	5.77	26.68	15.79	42.61	0.99	2.29

ที่มา : อิทธิพล และคณะ (2545)

ข. ปัญหาของผักตบชวาที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน

ผักตบชวาก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับแหล่งน้ำ เช่น การซลประทาน ผักตบชวาที่มนอญ์ใต้น้ำก่อให้เกิดอุปสรรคกับการระบายน้ำของฝาย และเกิดน้ำท่วมในหน้าฝน ส่งผลให้การระเหยของน้ำในที่มีผักตบชวาสูงกว่าในที่ซึ่งที่ไม่มีผักตบชวา ประมาณ 3-8 เท่าและน้ำลดลงประมาณ 40% และหากผักตบชวายทับกันยังไห้อ่างเก็บน้ำตื้นเขินเป็นการแย่งเนื้อที่การเก็บกักน้ำ ทำให้เก็บกักน้ำได้น้อยลงซึ่งเป็นปัญหาการผลิตระ┃ไฟฟ้าพลังน้ำ ในด้านกสิกรรม ยังน้ำและอาหารจากพืชปลูก ซึ่งควรจะได้รับมากขึ้นจากการซลประทานหากไม่มีผักตบช瓦อยู่ในแหล่งน้ำ

ผักตบชวาที่ลอยมากับกระแสน้ำก่อให้เกิดปัญหาแก่น้ำข้าวขาดน้ำ เพราะผักตบชวาจะลอยมาทับต้นข้าว ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ต้นข้าวและ แพผักตบชวาที่ไอลมาตามน้ำเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ศัตรูพืชนานาชนิด เช่น หนูซึ่งมีปริมาณมาก เมื่อแพผักตบชวาไปติดที่ดิน หนูและศัตรูอื่นๆ ก็ทำความเสียหายแก่

พื้นที่ของเกย์ตระกูลพัฒนาเป็นอุปสรรคสำคัญที่กีดขวางการสัญจรทางน้ำในคลองบางแห่ง เช่น คลองรังสิตเขตที่ติดต่อกับแม่น้ำในและแม่น้ำนอก จังหวัดกรุงเทพฯ การสัญจรทางน้ำในหน้าน้ำเป็นไปได้ยาก ไม่ว่าจะเป็นเรือที่มีขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ก็ตาม คลองธรรมชาตินำทางแห่ง เช่น คลองสามจุ่น ในเขตโครงการสามชุก จังหวัดอุทัยธานี มีผักตบชวาขึ้นหนาแน่นปะปันต้นลำเจียง ปิดกั้นการสัญจรทางน้ำ โดยเด็ดขาด แม้แต่ในแม่น้ำใหญ่ๆ บางสาย เช่น แม่น้ำสะแกรัง จังหวัดอุทัยธานี ในบางฤดูก็มีผักตบชวาอยู่อย่างหนาแน่นการท่องเที่ยวในการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ตั้งแต่โบราณแต่โบราณ มนุษย์มักจะเลือกทำเลใกล้แหล่งน้ำเพื่อจะได้ใช้ประโยชน์จากน้ำอุดมเต็มที่ ในปัจจุบันผู้ที่ไม่มีโอกาสได้พำนักอยู่ในที่ใกล้ๆ น้ำ ก็มักจะนิยมไปท่องเที่ยวในแหล่งที่มีน้ำ สถานที่ที่มีแหล่งน้ำใหญ่ เช่น บึงบ่อระเพิด กว้านพะเยา ทะเลสาบสงขลาและอ่างเก็บน้ำต่างๆ เป็นสถานที่ที่มีประชาชนมักจะไปเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ สถานที่เหล่านี้มีผักตบชวาขึ้นอยู่หนาแน่นแล้ว การที่จะพัฒนาให้สถานที่นั้นๆ เป็นแหล่งท่องเที่ยวก็เป็นไปได้ยาก เพราะผักตบชวามีส่วนทำลายความสวยงามของแหล่งน้ำนั้นๆ นอกเหนือไปจากการบกวนกิจกรรมอื่นๆ ในขณะพักผ่อนหย่อนใจแหล่งน้ำนั้นๆ เช่น การลงเรือท่องเที่ยว การว่ายน้ำ ตกปลา ฯลฯ

เศรษฐกิจและสังคม ผักตบชวามีส่วนก่อให้เกิดปัญหาในด้านต่างๆ ดังกล่าวแล้ว ซึ่งเป็นส่วนที่ก่อให้เกิดปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและสังคม เช่น เมื่อการพัฒนาแหล่งน้ำไม่ได้ผลเต็มตามเป้าหมาย การเพาะปลูกซึ่งอาศัยน้ำก็ย่อมจะได้ผลผลิตน้อยกว่าที่ควร รายได้ลดลง ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้แผนพัฒนาประเทศไม่ได้ผลตามความมุ่งหมาย สำหรับความเสียหายทางด้านเศรษฐกิจและสังคมนั้น ในประเทศไทยยังไม่มีการคำนวณอุกมาเป็นตัวเลขที่แน่นอน แต่หัวยงงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาแหล่งน้ำ เช่น กรมชลประทาน การไฟฟ้าฝ่ายผลิต กรมประมง และเทศบาลท้องถิ่นต่างๆ ต้องเสียค่าใช้จ่ายจากงบประมาณแผ่นดินปีละหลายล้านบาท เนื่องจากงบประมาณเพียงหน่วยงานเดียวซึ่งได้ลงประจำเดือนสำหรับการกำจัดพืชพืชน้ำประจำเดือนปีละ 4 ล้านบาท ต้องใช้จ่ายงบประมาณไปในการกำจัดพัฒนาถึง 60% หรือประมาณ 2.4 ล้านบาท

6.4.3 วัสดุประสาน

ก. ความหมายของวัสดุประสาน

คือ วัสดุที่ใช้ผสมลงไปในวัสดุที่นำออกมาก็ต้องเพื่อทำให้วัสดุดังกล่าวเกาะติดกันเป็นก้อนได้ดียิ่งขึ้น วัสดุประสานนั้นต้องมีสมบัติที่ดีดังนี้ ราคาไม่แพงมากนัก ต้องทนน้ำ ต้องมีแรงยึดเหนี่ยว ระหว่างอนุภาค (Adhesive force) สูงและสามารถคลุมพื้นที่ผิวด้วยวัสดุที่บดอัดได้อย่างทั่วถึง เพื่อยึดเหนี่ยวเป็นไปได้ดียิ่งขึ้น (สุนทร, 2547)

บ. วัสดุประسانที่นิยมในงานไม้ (Melamine Formaldehyde)

เรียกย่อว่า MF การนี้มีสมบัติทางเคมีสามารถถ่านแรงดันได้ 7,000-13,500 ปอนด์ต่อตารางนิว ทันแรงอัดได้ 2,500-50,000 ปอนด์ต่อตารางนิวทันแรงกระแทกได้ 0.25-13.00 ทันทันต่อการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ ทันความร้อนถึง 140 องศาเซลเซียส และทนปฏิกิริยาเคมีได้ดี เกิดกรานและรอยเปื้อนได้ยาก หากทิ้งไว้ในอากาศเย็นจะทำให้แข็งตัว การนำไปใช้ควรอัดด้วยความร้อน 60 องศาเซลเซียสขึ้นไปกว่านั้นสามารถคงความร้อนและคืนฟ้าอากาศได้อย่างดี สมบัติทางเคมีและทางกายภาพสูงกว่าฟอร์มาลดีไฮด์ แต่ให้ความแข็งแรงน้อยกว่า (สุนทร, 2547)

1. การอีพ็อกซี่ (Epoxy) การชนิดนี้มีอยู่หลายชนิด สามารถแบ่งออกได้ 3 กลุ่มคือ

ก. การอี้พอกซี่ส่วนเดียว การชนิดนี้เนื้อการมีการหดตัวน้อยมากขณะเก็บจึงสามารถยืดชื้นส่วนที่เป็นชื่นยาว ได้ไม่เกิดการบิดงอันเนื่องมาจากการหดตัว ทนทานต่ออุณหภูมิสูงถึง 250 องศาเซลเซียส

๔. การอีพอกซี่ชนิดส่วนผสม เป็นการที่สามารถเก็บได้ที่อุณหภูมิห้องหลังจากผสมเสร็จจะเกิดการแข็งตัวขึ้นและหดตัวน้อย ส่วนผสมทั้งสองอาจเป็นของเหลวทึบคู่หรือเป็นของแข็งส่วนหนึ่งก็ได้ ไม่ว่าเป็นชนิดใดหากอัตราส่วนผสมไม่เหมาะสมกับการที่ได้ไม่มีความแข็งแรง

ค. การอีพอกซี่ดัลแบล็ง การชนิดนี้ในทางเทคนิคอาจเรียกได้ว่าเป็นการอีพอกซี่เนื่องจากเป็นการที่ผสมสารเคมีลงใน นิยมใช้อัตรา 2 ชนิด คือ การอีพอกซี่นอลิก (Epoxinolic) จะใช้อุณหภูมิถึง 260 องศาเซลเซียสกับในล่อนอีพอกซี่ (Nilonepoxy)ให้ความแข็งแรงกว่าการทุกชนิด และเป็นการชนิดเดียวที่รับแรงดबาฯ ประเภทด้วยกัน(สุนทร, 2547)

2. การเรซิโนโลลีไวนิลอะเซต (PV Ac Resin)

โดยปกติใช้อุปกรณ์มัลติชัน เมื่อว่าจะเป็นตัวโดยการใช้ความร้อนบ้าง แต่จะยังคงอ่อนตัวที่อุณหภูมิสูงสามารถถูกปรับให้มีความหนืดสูงหรือต่ำ แข็งหรืออ่อนนุ่มได้ (Rigidify or flexibility) มีข้อดีคือสามารถยึดสีหรือใส่ไว้สักดูเพื่อให้เกิดสีอะไรก็ได้เป็นการที่มี 2 แบบ ใช้งานคือ แบบที่ 1 ไฮโนโพลิเมอร์ ซึ่งจะอ่อนตัวที่เมื่อได้รับความร้อนและแบบที่ 2 โคล-พอลิเมอร์ซึ่งจะใช้งานสารเร่ง (Catalyst) เพื่อการยึดเหนี่ยวทำให้มีความต้านทานน้ำและความร้อนได้ดี ในชนิดสามารถใส่สารตัวเติมเพื่อเพิ่มสมบัติทางกายภาพได้ เช่น ใส่แป้งข้าวโพดหรือแป้งชนิดอื่นๆเพื่อเพิ่มความหนืดเพื่อป้องกันการเย็บออกจากข้อต่อหรือผ่านทะลุช่องว่าง (Pohres) ของไม้บางอ่อนมา สารตัวเติมประเภทโลหะ (Metallic salts) เช่น โครเมี่ยมหรืออลูминิเนียมไนเตรท ทำให้มีความต้านทานน้ำดีขึ้น แต่ก็จะทำให้อายุ

การใช้งานของการ (Pot life) สั้นลง การเติม UF และ MF และ ไอโซไซยาเนตเรซินก็จะช่วยปรับคุณสมบัติของภาชนะได้ โดยภาชนะ PV Ac ใช้กันแพร่หลายสำหรับงานติดไม้บ้าง การติดกระดาษ ไม้อัด ความหนาแน่นปานกลาง และสำหรับการประกอบตู้ไฟ เป็นต้น

3. การร้อนเหลวชนิด EVA (EVA hot-melts)

เป็นส่วนผสมของ EVA Resin ซึ่งเป็นตัวหลักในการเกิดการยึดติด (Adheschion) การแตะติด (Tack) เป็นตัวอุดพากแร่ธาตุ(Mineral filler)เป็นตัวเสริมการยึดจับ (Cohesion) และอุดรูของภาชนะและอุดรูของภาชนะและยังช่วยลดตันทุนด้วยน้ำจากน้ำยังมีส่วนผสมของผงเล็กน้อยเพื่อควบคุมการแข็งตัว และยังมีสารแอนติออกซิเดนต์เพื่อลดแนวโน้มการเกิดปฏิกิริยาออกซิไดร์ในหม้อต้มการทำที่ร้อน การผลิตโดยการใส่เรซิน สารตัวเติม สารออกติออกซิเดนต์ลงในเครื่องผสมแบบ Z-blade ที่ร้อน ซึ่งเป็นเครื่องที่ใช้บดและต้มเรซินร้อน ทันทีที่ทำการส่วนผสมเข้ากันได้ให้ทำการเย็นและแข็งตัวก่อนที่จะทำการเป็นเม็ดๆ หรืออัดรีด(Extrude) ออกมากหรือตามขนาดต้องการต่างๆ รูปของภาชนะเป็นสิ่งสำคัญมากในการนำไปใช้เพื่อให้แน่ใจว่าได้รับความร้อนที่เร็วในการทำภาชนะ โดยปราศจากการเสื่อมสภาพของภาชนะจากปฏิกิริยาออกซิเดชันเมื่อความร้อนถูกเคลื่อนด้วยไฟฟ้า ติดเพื่อป้องกันการจับเป็นก้อนในระหว่างกระบวนการอัดรีด(Extruders) ในกระบวนการนี้สามารถผลิตภาชนะได้ตั้งแต่ตัวอย่างเดียวไปจนถึงหลายตัว ซึ่งสามารถช่วยในการผสมได้สมบัติการยึดเหนี่ยวเข้ากันได้ในระยะเวลาอันสั้น การประกอบ (Open time) นาน มีความต้านทานความร้อนต่ำ ละลายในการทำละลายการร้อนเหลว EVA นิยมใช้กันมากถึง 80% ในกระบวนการติดแบบของอบแห้งไม้ และยังมีการใช้บ้าวในการประกอบติดไม้โดยเฉพาะในระบบการคุ้กคือผสมกับภาชนะ PV Ac ในระบบนี้การร้อนเหลวจะใช้เพื่อยึดข้อต่อหรือส่วนที่ต้องการเชื่อมยึดในขณะที่ภาชนะ PV Ac แข็งตัวและเป็นแรงยึดเหนี่ยวหลัก (การร้อนเหลว, 2557)

4. กาวพอลิอีมีด (Polyamide resins)

มีการใช้ในปริมาณน้อย ส่วนใหญ่สำหรับการติดขอบที่ต้องการความทนทานในสภาพอุณหภูมิสูง ภาชนะนี้เกิดระหว่างกรดไขมันพอลิเมอร์ที่เป็นกรดไขมัน (Fatty acid polymers) กับไนโตรเจน (Diamine) ไม่สะดวกต่อการนำมาใช้งานเนื่องจากชุดหลอมเหลวจะสูงมากและจ่ายต่อการออกซิเดนซ์ซึ่งสามารถทำให้การยึดติดไม่ดีดังนั้นในบางครั้งจึงหากาวภายใต้บรรยายกาศของก๊าซไนโตรเจน กาวพอลิอีมีด นิยมใช้สำหรับการติดขอบไม้แต่จะไม่แพร่หลายมากนัก เนื่องจากมีราคาแพงกว่า EVA และ พอลิยูรีเทน หลายเท่าตัว (การร้อนเหลว, 2557)

5. การพอลิโอลีฟินส์ (Polyolefins)

ใช้กันไม่แพร่หลายนักในอุตสาหกรรม ไม่ เนื่องจากสมบัติการยึดติดยังไม่ดีน

ยึดติดแบบขอบไม้แล้วการพอลิโอลีฟินส์ การต้านทานความร้อนอยู่ในระดับปานกลาง EVA และการพอลิเอไมค์และยังมีราคาที่พอรับได้การนี้เป็นส่วนผสมของ Polypropylene,polyethylene และเรซินอื่นๆ ที่คล้ายกับ Isobutyl-isoprene rubber เพื่อที่ให้เกิดการแตะติด (Tack) มีลักษณะการหลอมเหลวที่ดีพอลิโอลีฟินส์ ที่มีความแข็งแรงในการยึดเหนี่ยวที่ดีและมีพิกัดของการหลอมเหลวแคบกว่า ซึ่งจะช่วยให้การแข็งตัวเร็วเร็วขึ้น แต่สมบัติการเป็นภาชนะด้วยเมื่อใช้กับพื้นผิวที่ร้าวเรียบ เช่น PVC

6. การพอลิยูรีเทน(Polyurethane)

พอลิยูรีเทนเป็นพอลิเมอร์ที่มีหมู่ $\text{NHC}(\text{O})_2$ อยู่ในโมเลกุล ได้จากปฏิกิริยาระหว่าง

ไฮ-โพลิไอโซไซยาเนตกับ ไคร์-หรือพอลิไฮดร์กแอลกอฮอลล์ ซึ่งบริกริยาพอลิยูรีเทนกันพนโดยเวร์ตซ์ (Wurtz) ในปี ก.ศ 1848 ในเยอรมัน พบว่าโนโนไฮโซไซยาเนต $\text{R}-\text{N}=\text{C}=\text{O}$ (R = หมู่อัลกิล หรืออะโรมาติก) สามารถเกิดปฏิกิริยากับสารประกอบชั้นมีไฮดรเจนว่องไวต่อปฏิกิริยา (เช่น แอลกอฮอล์และเอนีน) เกิดได้อย่างรวดเร็วที่อุณหภูมิห้อง ต่อมาในปี ก.ศ 1937 โดยเบนเจอร์(Bayer) แห่งบริษัท Farbenfabrisen Byer ในเยอรมันจากปฏิกิริยาไฮโซไซยาเนตกับไกลคอล จะได้พอลิยูรีเทน ซึ่งมีสมบัติเป็นพลาสติกและเส้นใย ต่อมาพบว่าทำเป็นภาชนะสุดคล่องตัว และ โฟมแข็งได้ ใน ก.ศ 1950 ได้มีการพัฒนาพอลิยูรีเทนเป็นอีลัสติเมอร์และ โฟมยีคหุ่น ใน ก.ศ 1955 ได้มีการผลิต โฟมพอลิยูรีเทน อย่างกว้างขวางโดยใช้ พอลิอีสเทอร์ที่ปลายโมเลกุลมีหมู่ไฮดรอกซิล (-OH) 2 ข้างเป็นพอลิอีดอล ใน ก.ศ 1957 การผลิต โฟลิยูรีเทนใช้พอลิเออเซอร์ที่ปลายโมเลกุลมีหมู่ -OH แทนพอลิอีสเทอร์ เพราะต้นทุนถูกกว่าใช้ พอลิอีสเทอร์ และทนทานต่อกรดและด่าง ได้ดีกว่าเพาะหนูอีทอเรสตีร์กว่าหนูอีสเทอร์ (ปริชา,2540)

7. กาวยูเรียฟอร์มัลดีไฮด์ (Urea Formaldehyde)

เรียกย่อว่า UF หรือบางครั้งเรียกว่า กาวพลาสติก เป็นกาวที่นิยมใช้กันมากที่สุดและเป็นที่สามารถทนต่อแรงดึง ทนต่อแรงกระแทก ทนต่อความร้อนดินฟ้าอากาศได้อย่างดี ทำได้โดยให้ความร้อนแก่ยูเรีย 1 ส่วนและฟอร์มัลดีไฮด์ประมาณ 2 ส่วนภายใต้สภาพ pH 5-6 ลักษณะของการเป็นพลาสติกน้ำได้และมีอายุเก็บนานพอสมควรถ้าอยู่ที่อุณหภูมิต่ำการใช้ต้องผสมสารควบแข็งแรงซึ่งช่วงเวลาการแข็งตัวขึ้นอยู่กับปริมาณการเป็นกรดของตัวเร่งการชนิดนี้มีสมบัติทางด้านการรับแรงดีมาก และมีความด้านทานต่อกรดและเบสทนต่ออุณหภูมิใช้งานสูงถึง 80 องศาเซลเซียส และหากใช้ร่วมกับ

เมลามีนจะทนต่อความร้อนได้ที่อุณหภูมิสูงกว่านี้และนิยมทำการในไม้อัดและเฟอร์นิเจอร์หรืออน้ำไปทำเป็นค้านจับของเครื่องมือต่างๆ

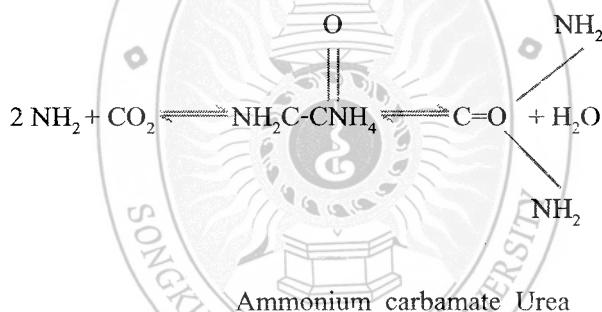
เป็นต้น (สุนทร, 2547)

7.1 การสังเคราะห์

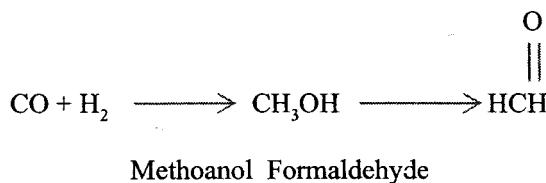
ยูเรีย-ฟอร์มัลดีไฮด์ (Urea-formaldehyde resin) เป็นปฏิกิริยาระหว่างยูเรียกับฟอร์มาดีไฮด์ ในด้านการค้ามีผู้เริ่มสนใจในปี 1981 แต่ยังมีปัญหาในเบื้องต้นของการว่องไวกับน้ำมากจนกระทั้งปี 1930 ได้มีการเติมกรดตัวเร่งไปในปฏิกิริยา ทำให้สนับติดีขึ้น (ปรีชา: 2557)

7.1.1. การนำยูเรีย-ฟอร์มัลดีไฮด์เรซิน(Urea-formaldehyde resins) ที่มีหน่วยกรดอะมิโน 2 หน่วยสามารถทำปฏิกิริยาระหว่างกันโดยสามารถเตรียมสารตั้งต้นได้ดังนี้

ก. ยูเรียได้จากการทำปฏิกิริยาระหว่างแอมโมเนียมที่มีในอัตราส่วนประมาณ 6:1 โดยโมลเป็นสัดส่วนที่ทำให้ยูเรียที่บริสุทธิ์ที่เป็นผลึกสีขาวที่มีจุดหลอมเหลวที่ 133 องศาเซลเซียส(ชัยวัฒน์, 2557) มีปฏิกิริยาต่อไปนี้

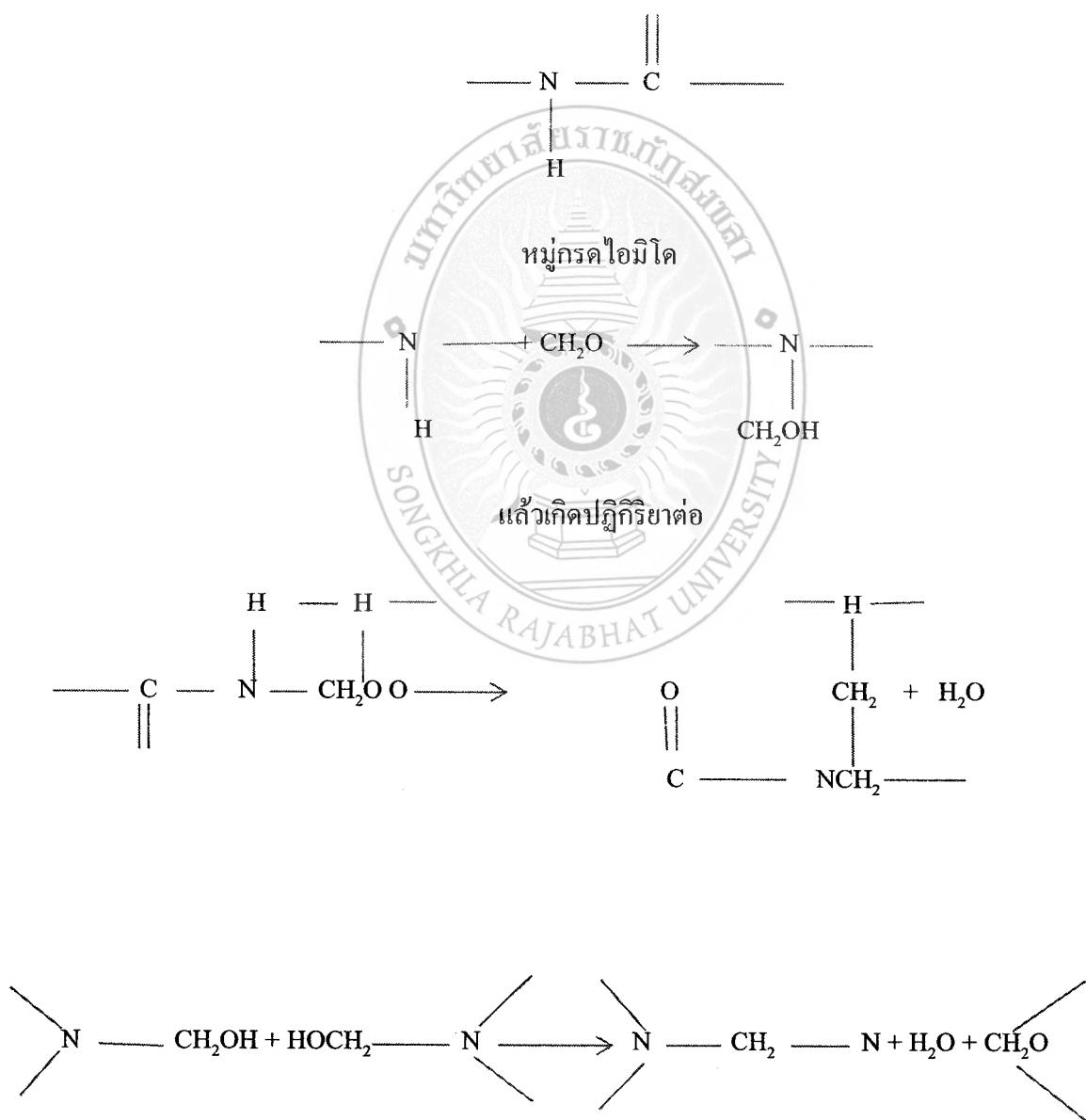
ข. ฟอร์มัลดีไฮด์ โดยทั่วไปจะอยู่ในรูปของสารละลาย เรียกว่าฟอร์มาลีน (Formalin) และจะมีแนวทางเพียงเล็กน้อย หน้าที่เป็น สเตบิไลเซอร์ โดยมีปฏิกิริยาดังต่อไปนี้

7.1.2 การเติมตัวเรซินสามารถเตรียมได้ โดยขั้นตอนแรกพอลิเมอไรเซชันเป็น 2 ขั้นตอนโดยที่ขั้นตอนแรกใช้พอลิเมอร์ที่มีหน้าที่ไม่เกิดปฏิกิริยาต่อกัน เช่น พอลิเมอร์ที่มีโครงสร้างเป็นกลุ่มตัวฟอร์มาลีน (Formaldehyde) แบบร่างเหต่อไป

การเกิดพอลิเมอร์ที่มีหน้าที่ไม่เกิดปฏิกิริยาต่อกัน เช่น พอลิเมอร์ที่มีโครงสร้างเป็นกลุ่มตัวฟอร์มาลีน (Formaldehyde) แบบร่างเหต่อไป

การเกิดพอลิเมอร์ชื่อ โยงหรือร่างແ骸การทำให้เรซิน หรือพอลิเมอร์ ที่มีน้ำหนักโมเลกุลต่ำไปเป็นพอลิเมอร์แบบร่างແ骸ที่มีน้ำหนักโมเลกุลสูงทำได้โดยการทำให้ความร้อนภายในสภาวะเป็นกรดโดยการผสมสารที่เป็นกรด เช่น ฟทาลิกแอนไฮไดรด์ (phthalic anhydride) กับเรซิน (ในรูปผง) ธรรมชาติของปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นระหว่างการเชื่อมโยงชื่อว่าหมูไอมิโดต่าง ๆ ของโซ่อพอลิเมอร์ที่มีโมเลกุลต่ำทำปฏิกิริยากับฟอร์มัคไอก็ที่ยังมีเหลือในระบบได้หมู่ เมทิลอลก่อนแล้วหมู่เมทิลอลเหล่านี้จึงทำปฏิกิริยานแนวกันหมู่ไอมิโดที่ยังคงเหลือเกิดการเชื่อมโยงและให้ H_2O ออกมารหรือไม่ก็ทำปฏิกิริยาการควบแน่นระหว่างหมู่เมทิลอล(ปรีชา, 2557)

รูปที่ 2.2 การแสดงการลังเคราะห์ยูเรีย-ฟอร์มัลดีไอด์เรซิน

6.4.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ฉบับที่กีพ และมนพิพย์ (2552) ได้ศึกษาระบวนการผลิตของแผ่นอัดจากไยมพ์ร้าว ชานอ้อย พ่างข้าว และแกลบ โดยใช้กระบวนการอัดขึ้นรูป (Compression Molding) และตัวแปรที่จะใช้ศึกษาได้แก่ ชนิดและปริมาณของวัสดุปราสาทที่เหมาะสม ซึ่งใช้วัสดุปราสาทของพอลิเมอร์ ได้แก่ ญี่รี่ฟอร์มัลดีไฮด์ และพอลิเอทิลีนชนิดความหนาแน่นสูง และศึกษาสมบัติของแผ่นอัดแผ่นอัดจากไยมพ์ร้าว ชานอ้อย พ่างข้าว และแกลบ อันได้แก่ สมบัติเชิงกล และการคุณคุณน้ำ จากการทดลองพบว่า การผลิตแผ่นอัดจากเส้นไยธรรมชาติต่างชนิดกัน จะใช้ปริมาณสารเชื่อมประสานที่ต่างกัน และในการผลิตแผ่นอัดโดยใช้ญี่รี่ฟอร์มัลดีไฮด์ เป็นวัสดุปราสาทในปริมาณต่ำกว่าการใช้พอลิเอทิลีนเป็นวัสดุปราสาท จากการทดสอบสมบัติการคุณคุณน้ำพบว่า ถ้าใช้ปริมาณวัสดุปราสาทมากขึ้นจะทำให้ค่าการคุณคุณน้ำของแผ่นอัดลดลง นอกจากนี้เส้นใยที่ต่างกันจะให้สมบัติการคุณคุณน้ำที่ต่างกัน การใช้พอลิเอทิลีนเป็นวัสดุปราสาทจะทำให้ได้แผ่นอัดที่มีค่าการคุณคุณน้ำที่ต่ำ จากการทดสอบสมบัติเชิงกลพบว่าถ้าใช้ปริมาณวัสดุปราสาทมากขึ้นจะทำให้สมบัติเชิงกลของแผ่นอัดดีขึ้น นอกจากนี้เส้นใยที่ต่างกันจะให้สมบัติเชิงกลที่ต่างกัน การใช้ญี่รี่ฟอร์มัลดีไฮด์ เป็นวัสดุปราสาทจะทำให้ได้แผ่นอัดสมบัติเชิงกลที่ดีกว่าการใช้พอลิเอทิลีนเป็นวัสดุปราสาท

อนุธิดา (2547) ผู้ตอบข้อสอบเป็นพืชที่มีอยู่ทั่วไปตามแหล่งน้ำซึ่งทำให้มีผลเสียต่อระบบนิเวศทางน้ำ ดังนั้นเพื่อเป็นการลดปัญหาดังกล่าว งานวิจัยนี้จึงมีแนวความคิดที่จะนำพืชเส้นใยมาทำเป็นวัสดุคอมโพสิตร่วมกับญี่รี่-ฟอร์มัลดีไฮด์เรซิน โดยการนำก้านผักตบชวามาอบแห้ง และบดเป็นผงให้มีขนาด 1000 ไมครอน และผสมกับญี่รี่-ฟอร์มัลดีไฮด์เรซินโดยสัดส่วนของญี่รี่และฟอร์มัลดีไฮด์ที่ใช้คือ 1 : 2 โดยโอม ในการเตรียมวัสดุคอมโพสิทนั้น ได้ใช้เครื่องอัดไฮดรอลิก สภาพที่เหมาะสมในการเตรียม คือ อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 120 นาที จากนั้นนำไปอบต่อ ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 45 นาที ซึ่งได้ศึกษาผลของปริมาณผงเส้นใยผักตบชวาและอุณหภูมิในการผสมต่อสมบัติเชิงกลและกายภาพ ได้แก่ ความต้านทานต่อแรงดึง โมดูลัส ความสามารถในการยึดจันขาด ความแข็งและการคุณคุณน้ำ พบว่า 1) เมื่อปริมาณผงเส้นใยผักตบชวาเพิ่มขึ้น ความต้านทานต่อแรงดึง และโมดูลัสมีค่าเพิ่มขึ้น ความแข็งมีค่าเพิ่มขึ้นเล็กน้อย แต่ความสามารถในการยึดจันขาด และการคุณคุณน้ำจะลดลง 2) เมื่ออุณหภูมิในการผสมเพิ่มขึ้น ทำให้ความต้านทานต่อแรงดึง โมดูลัสมีค่าเพิ่มขึ้น และความแข็งมีค่าเพิ่มขึ้นเล็กน้อย แต่ความสามารถในการยึดจันขาดจะลดลง เช่นกับผงปริมาณผงเส้นใยผักตบชวา

นิศากร (2543) ได้ศึกษาความเป็นไปได้ในการผลิตแผ่นชีน ไม้อัดจาก พักตบชวา และศึกษาคุณสมบัติของแผ่นชีน ไม้อัดที่ผลิตจากพักตบชวา รวมถึงคุณสมบัติทาง กายภาพและคุณสมบัติเชิงกล เป็นการเพิ่มมูลค่าของวัชพืชน้ำและลดปริมาณวัชพืชน้ำ ทำการทดลอง โดยใช้สารเรื่องติด คือ กาวyuเรีย-ฟอร์มัลดีไฮด์ 10% และกาวฟินอล-ฟอร์มัลดีไฮด์ 5% และกำหนดให้แต่ละแผ่นชีน ไม้อัดมี ความหนาแน่น 700 กก./ลบ.ม. และความหนาแน่น 800 กก./ลบ.ม. ใช้สาร กันซีม คือ สารพาราฟิน อิมัลชั่นที่ 1 % และ 2% รวมทั้งหมด 8 ชนิด หลังจากนั้นนำแผ่นชีน ไม้อัด ที่ผลิตจากพักตบชวาทั้ง 8 ชนิด มาทดสอบคุณสมบัติทางกายภาพและคุณสมบัติเชิงกล ตามมาตรฐาน อุตสาหกรรม มอก.876-2532 ผลการวิจัยการผลิตแผ่นชีน ไม้อัดจากพักตบชวา พบว่า พักตบชวาสามารถนำมาอัดเป็น แผ่นชีน ไม้อัด ได้ ซึ่งมีคุณสมบัติทางกายภาพตามที่ต้องการและคุณสมบัติเชิงกลใกล้เคียงกับค่า มาตรฐาน มอก.876-2532 จากการวิเคราะห์โดยใช้ค่ามาตรฐาน Z (Z-SCORE) พบว่า แผ่นชีน ไม้อัดที่ผลิตจากพักตบช瓦ผ่านการ กาวyuเรีย-ฟอร์มัลดีไฮด์ ความหนาแน่น 800 กก./ลบ.ม. และสาร พาราฟินอิมัลชั่น 1 % เป็นแผ่นชีน ไม้อัดที่ ผลิตจากพักตบชวาที่มีคุณภาพดีที่สุด ปัญหาและข้อเสนอแนะจากการศึกษาระดับนี้ คือ ในการพ่นการกันชีนพักตบชวาควรจะ พ่นกาวให้กระจายและทั่วถึงชีนพักตบชวาทั้งหมด เพื่อป้องกันการจับกันเป็นก้อน ระหว่างชีน พักตบชวา กับ กาว ซึ่งจะส่งผลให้การ รอยชีนพักตบชวา เตรียมอัดมีความหนาแน่น ไม่สม่ำเสมอ

ณรงค์ (2522) ได้ศึกษาการผลิตแผ่นชีน ไม้อัดจากต้นมันสำปะหลัง (Manihotesculentacrantz) แผ่นชีน ไม้อัดที่ทำขึ้นนั้นเป็นแผ่นชีน ไม้อัดชั้นเดียว มีความหนาแน่นประมาณ 685 กิโลกรัมต่ottaทาง เช่นติเมตร ทำการอัดในแนวราบ (Flatpressing) โดยใช้เครื่องอัดไฮดรอลิก ใช้แรงอัดประมาณ 100 กิโลกรัมต่ottaทาง เช่นติเมตร ที่อุณหภูมิระหว่าง 120-150 องศาเซลเซียส โดยทดลองกับการสังเคราะห์ ชนิดกาวyuเรียฟอร์มัลดีไฮด์, กาวyuเรีย-เม็ดลามินฟอร์มัลดีไฮด์ และกาวฟินอลฟอร์มัลดีไฮด์ การที่ใช้ ประมาณ 7-9 เปอร์เซ็นต์ ของน้ำหนักแห้งของไม้และใช้น้ำมันพาราฟิน ประมาณ 1.5 เปอร์เซ็นต์ ผลที่ได้ สมบัติความแข็งแรงของแผ่นไม้อัดเป็นที่น่าพอใจ มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานของ ASTM: D 1554-67 โดยเฉพาะอย่างยิ่งความแข็งแรงทางด้านแรงดึงดูด คือ ความต้านทานต่อการดึงดูด ที่ต้องการ แรงดึงดูด อยู่ระหว่าง 85-111 กิโลกรัมต่ottaทาง เช่นติเมตร ซึ่งสูงกว่ามาตรฐานประมาณ 2 เท่า ค่ามอคูลัส แตกร้าว มีประมาณ 179-268 กิโลกรัมต่ottaทาง เช่นติเมตร ส่วนผลการทดสอบสมบัติ ด้านการดูดซึมน้ำ และการพองตัวของแผ่นมีการขยายตัวประมาณ 9.8 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นต้นสำปะหลัง ซึ่งเป็นวัตถุเส้นใยที่ เป็นผลผลลัพธ์ ได้จากพืชทางเกษตรนั้น สามารถนำไปใช้ประโยชน์แทนไม้อัด

ธรรมนูญ และคณะ (2546) ได้ศึกษาขนาดของปีลี่อยและขนาดของเศษไม้สักควบคู่กับการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลิต ได้แก่ ปัจจัยการใช้ชนิดของวัสดุที่แตกต่างกัน 3 ชนิดคือยูเรีย-ฟอร์มัลดีไฮด์ พีโนอล-ฟอร์มัลดีไฮด์ และ ไอโซไซยาเนตชนิด Polymeric diphenylmethanediisocyanate(P-MDI) ผลการศึกษาพบว่าจากการทดสอบสมบัติความต้านแรงดัดมอคูลัสยีดหยุ่นและความต้านแรงดึงตั้งจากผิวน้ำของแผ่นชิ้น ไม้อัดพบว่าเมื่อใช้วัสดุประสานแผ่นชิ้น ไม้อัดจากปีลี่อยจะมีค่าที่สูงกว่าแผ่นชิ้น ไม้อัดจากเศษไม้สักยกเว้น พีโนอล-ฟอร์มัลดีไฮด์ 7 เปอร์เซ็นต์จะให้ค่าความต้านแรงดัดมอคูลัสยีดหยุ่นต่ำกว่าส่วนสมบัติการพองตัวเมื่อแข็งตัวแล้วน้ำประภูมิแผ่นชิ้น ไม้อัดจากปีลี่อยจะมีการพองตัวเมื่อแข็งตัวแล้วน้ำได้ดีกว่า แผ่นชิ้น ไม้อัดจากเศษไม้สัก ไม่ว่าจะผลิตด้วยวัสดุประสานชนิดใดก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบสมบัติของแผ่นชิ้น ไม้อัดกับเกณฑ์กำหนดมาตรฐาน JIS A 5908 (1994) พบว่าแผ่นชิ้น ไม้อัดจากปีลี่อยจะมีสมบัติดีกว่า แผ่นชิ้น ไม้อัดจากเศษไม้สัก

ณัฐวุฒิ และคณะ(2547) ได้ศึกษาการผลิตแผ่นชิ้นอัดจากใบสัก ไม้อัดที่ได้มีความหนาแน่น 750 กก./ลบ.ม ความหนาของแผ่นเท่ากับ 10 มม. ใช้ปริมาณยูเรียฟอร์มัลดีไฮด์ 13% พีโนอลฟอร์มัลดีไฮด์ 7% ไอโซไซยาเนต 5% และยูเรียฟอร์มัลดีไฮด์ผสมกับไอโซไซยาเนตในอัตราส่วน ไอโซไซยาเนต 5% 10% และ 15% ในสัดส่วนการทึบหมุด 13% เทียบกับน้ำหนักใบสักแห้งโดยมีรายละเอียดการผลิตดังนี้คือ ทำการอัดด้วยเครื่องอัดร้อนความดันในการอัด 150 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร อุณหภูมิในการอัด 120 – 130 องศาเซลเซียสเวลาในการอัด 5 นาที ความชื้นในสักก่อนการทดสอบความชื้น ไม่เกิน 5 - 6% สำหรับยูเรีย-ฟอร์มัลดีไฮด์พีโนอลฟอร์มัลดีไฮด์และยูเรีย-ฟอร์มัลดีไฮด์ผสมกับไอโซไซยาเนตมีความชื้น ไม่เกิน 12% สำหรับไอโซไซยาเนต ได้แผ่นชิ้นอัดจากใบสักที่มีความหนาแน่นเฉลี่ย 790 – 840 กิโลกรัมต่อตารางเมตร ผลการทดสอบสมบัติทางกายภาพและสมบัติเชิงกลของ ยูเรีย-ฟอร์มัลดีไฮด์พีโนอลฟอร์มัลดีไฮด์และไอโซไซยาเนต พบร่วมกับไอโซไซยาเนตให้ผลการทดสอบสมบัติทางกายภาพและสมบัติเชิงกลของ ยูเรีย-ฟอร์มัลดีไฮด์พีโนอลฟอร์มัลดีไฮด์และฟีโนอลฟอร์มัลดีไฮด์ ส่วน ไอโซไซยาเนตผสมในยูเรีย-ฟอร์มัลดีไฮด์ 5% 10% และ 15% ในอัตราส่วน ไอโซไซยาเนต 15% ให้ผลสมบัติทางกายภาพและสมบัติเชิงกลที่ดีกว่า อัตราส่วน 5% และ 10% เมื่อทำการเปรียบเทียบสมบัติทางกายภาพและสมบัติเชิงกลตามมาตรฐาน JIS A 5908 - 1994 พบว่าแผ่นทดสอบทุกชนิดของวัสดุประสานมีความหนาแน่นและความชื้นอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดของมาตรฐานแต่สมบัติการพองตัวและสมบัติเชิงกลไม่สามารถผ่านเกณฑ์มาตรฐานทุกชนิดของวัสดุประสานยกเว้นแผ่นชิ้นอัดจากใบสักที่ใช้ไอโซไซยาเนตและไอโซไซยาเนตผสมกับยูเรีย-ฟอร์มัลดีไฮด์ 5% 10% และ 15% มีความต้านทานแรงดึงตัวที่สามารถผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

เนื่องจากสมบัติของชิ้นอัดปริมาณการและชนิดการนึ่นๆควรทำการปรับปรุงสมบัติทางกายภาพและสมบัติเชิงกลของแผ่นดีชิ้นต่อไป

6.5 ตัวแปรและนิยามปฏิบัติการ

6.5.1 ตัวแปร

ตัวแปรต้น : อัตราส่วนของผักตบชวาพสมตันธูปคุณภาพและการยูเรีย-ฟอร์มัลดีไซด์

ตัวแปรตาม : การพองตัวเมื่อแข็งตัว

ตัวแปรควบคุม : อุณหภูมิในการอัดชิ้นธูประยะเวลาในการอัดชิ้นธูปความดันของการอัดชิ้นธูป

6.5.2 นิยามศัพท์

1. แผ่นอัด คือ ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการผักตบชวา

2. ผักตบชวา คือ ไม้เนื้อสันหลุก มีไหลทอดเลี้ยงไปตามผิวน้ำ ต้นอ่อนน้ำ ใบรูปไข่ค่อนข้างกลม สีเขียวเป็นมัน ก้านใบพองออกเพื่อช่วยให้คลอยน้ำได้ มีคอกสีม่วงอ่อนคล้ายช่องออกถ่ายไนโตรเจน ไม่มีอายุหลาย ฤดู สามารถถูกสภาพน้ำ พังในน้ำสกปรกและน้ำสะอาด (ภาณุจนา และคณะ, 2554)

3. ตันธูปคุณภาพ คือ เป็นพืชใบเดี่ยวออกสลับช้อนชิดกันแผ่นใบเรียวแคบยาว 200 - 400 ซม.

กว้าง 1 - 2 ซม. ผิวใบเกลี้ยงปลายใบแหลมโคนใบแผ่กว้างเป็นกาบหุ้มลำต้นช่องออกออกที่ปลายลำตัว 200 - 350 ซม. ดอกเล็กสีน้ำตาลแกมเหลือง(สารานุกรม, 2550)

4. การพองตัวเมื่อแข็งตัว หมายถึง การนำแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมตันธูปคุณภาพมาดัดความหนา ก่อนและหลังการแข็งตัวในระยะเวลา 2 ชั่วโมง และ 24 ชั่วโมง

5. การคุณภาพน้ำ หมายถึง การนำแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมตันธูปคุณภาพมาซึ่งก่อนและหลังการแข็งตัวในระยะเวลา 2 ชั่วโมง และ 24 ชั่วโมง

6. การหักงอ (Universal Testing) คือ การใช้แรงในการหักแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมตันธูปคุณภาพ เพื่อให้เกิดการหักงอ

6.6 สมมุติฐาน

1. สามารถเตรียมแผ่นอัดจากผักตบชวาพสมตันธูปคุณภาพได้ โดยกระบวนการอัดชิ้นธูป

2. แผ่นอัดจากผักตบชวาพสมตันธูปคุณภาพ มีสมบัติผ่านเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม แผ่นชิ้นไม้อัดชนิดรา : ความหนาแน่นปานกลาง(มอก. 876-2532)

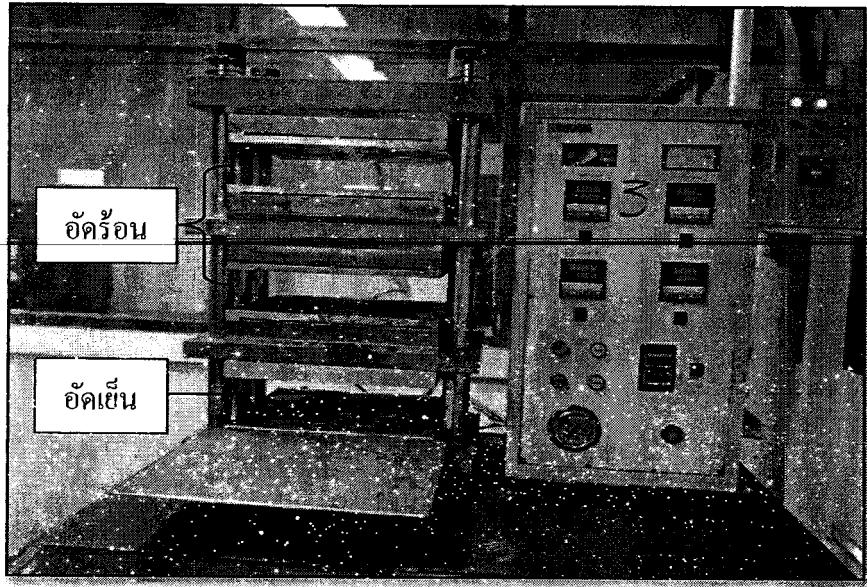
6.7 ระเบียบวิธีการวิจัย

6.7.1 วัสดุ

1. พัคตบชวา หาได้จากคลองสำโรง ตำบลเลขานuppช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
2. ต้นธูปคานยี หาได้จากท่าสะอ้าน ตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
3. กาวญี่รี่-ฟอร์มัลดีไฮด์

6.7.2 อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

- 3.2.1. เครื่องปั่น (Sample mill) Knifetec 1095 มีขนาด $190 \times 290 \times 250$ mm อัตราเร็วในการหมุน 20,000 รอบต่อนาที สามารถตั้งเวลาในการปั่นได้
- 3.2.2 ตะแกรงร่อน ตาข่าย 1000 ไมครอน
- 3.2.3 ตู้อบอากาศร้อน (Hot air oven) WTB binder ผลิตโดยบริษัท Tuttingen ประเทศเยอรมันนี เป็นระบบคิจitol สามารถปรับอุณหภูมิสูงสุดได้ถึง 300 องศาเซลเซียส
- 3.2.4 เครื่องชั่งละเอียดทศนิยม 4 ตำแหน่ง MettlerToldeo รุ่น AB204-S ชั่งได้ละเอียด 0.0001 กรัม และสามารถรับน้ำหนักสูงสุดได้ถึง 220 กรัม
- 3.2.5 แม่พิมพ์ ขนาดกว้าง 12 เซนติเมตร ยาว 12 เซนติเมตร หนา 0.5 เซนติเมตร
- 3.2.6 เครื่องอัดขี้นรูปปั้นงานไฮดรอลิก (Hydraulic compression machine) Gotech รุ่น GT-7014-A10C ผลิตโดยบริษัท Gotech Testing Machine Inc. แท่นอัดขนาด แท่นอัดบน 2 แท่นเป็นแท่นอัดร้อนสามารถตั้งและควบคุมอุณหภูมิตามที่ต้องการ โดยสามารถตั้งอุณหภูมิสูงสุดได้ 250 องศาเซลเซียส แท่นล่างสุดเป็นแท่นอัดเย็น

รูปที่ 2. เครื่องอัดขันรูปชิ้นงานไสโคโรลิก

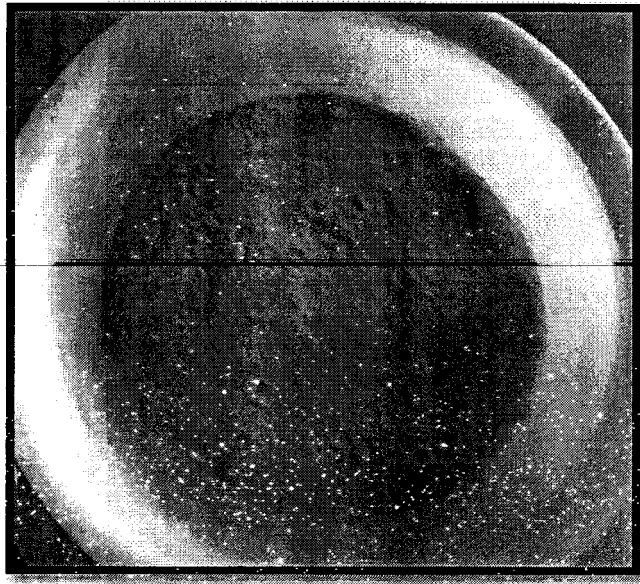
3.2.7 ตู้อบอากาศร้อน (Hot air oven) WTB binder ผลิตโดยบริษัท Tuttlingen ประเทศเยอรมันนี เป็นระบบคิดจด สามารถปรับอุณหภูมิสูงสุดได้ถึง 300 องศาเซลเซียส

3.2.8 เครื่องทดสอบการหักออก (Universal Testing)Narin รุ่น NRI-TS-500-5 ผลิตโดยบริษัท Narin Instrument Co.Ltd. สามารถใช้ทดสอบทดสอบการหักออกได้

6.7.2 วิธีการทดลอง

1. การเตรียมผักตบชวาและต้นขูบู่ญี่เพือทำการขันรูป

ตัดผักตบชวาที่คล่องสำโรง ตัดเออนเฉพาะส่วนก้านใบและตัดต้นขูบู่ญี่ที่ทำสะอ้าน ตัดเอ่าส่วนใบแล้วนำมาล้างทำความสะอาดจึงตัดเป็นชิ้นขนาด 1-2 นิ้ว โดยประมาณแล้วนำไปอบที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมงนำไปบันด้วยเครื่องบัน ใช้เวลาในการบัน 10 นาทีแล้วนำผงเต้นไปที่ได้ไปร่อนผ่านตะแกรงร่อน ตามขนาด 1000 ไมครอน

รูปที่ 3. พงเส้นไย(ผักตบชวาและต้นขูปถาน) ขนาด 1000 ไมครอน

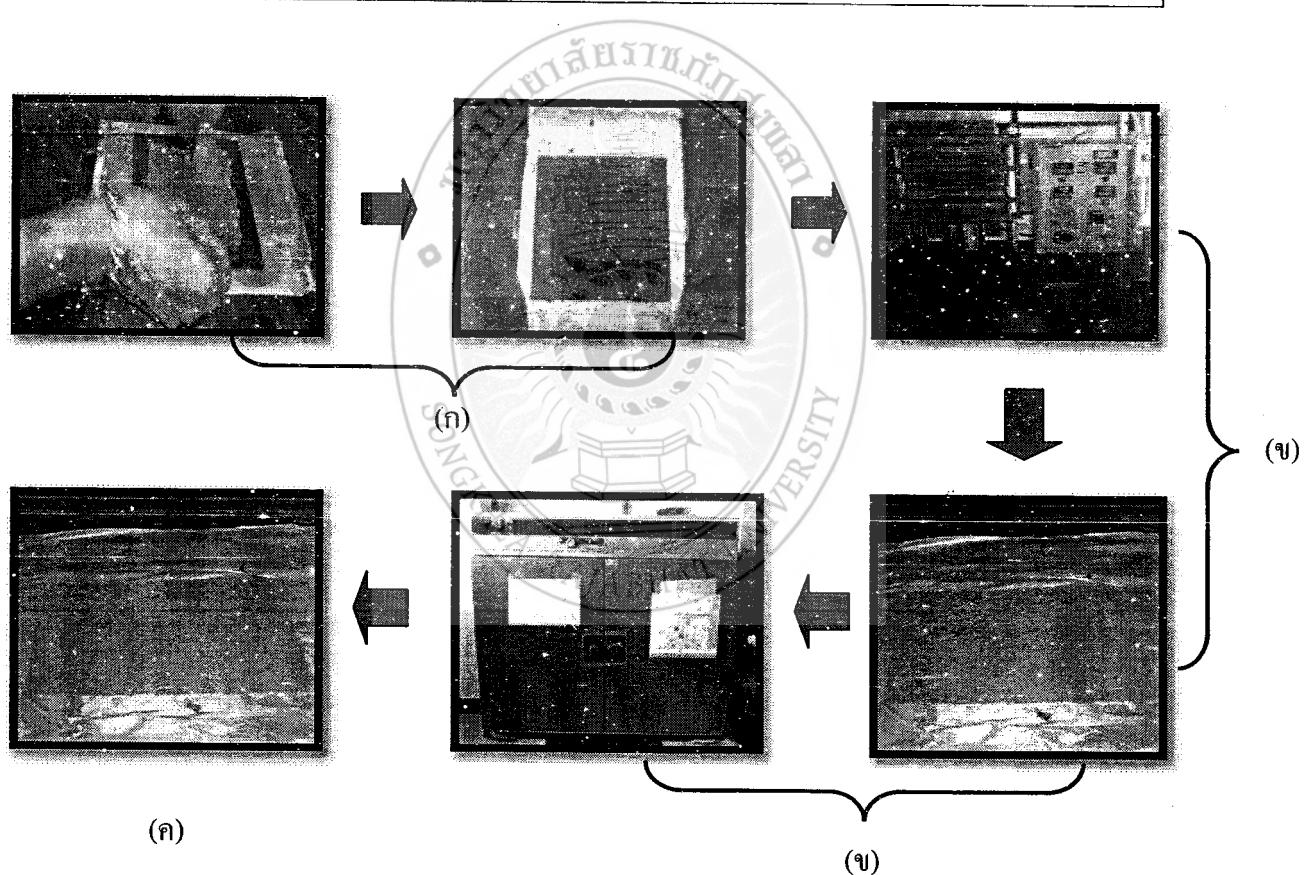
จากรูปที่ 2. ลักษณะของเส้นไยเซลลูโลสที่ได้จากการบีบให้กระอัดและร่อนด้วยตะแกรงร่อน เพื่อแยกขนาดเส้นไย จะมีขนาดอนุภาคที่กระอัด พื้นที่ผิวของเส้นไยจะมีมาก

2. การขึ้นรูปแผ่นอัดจากผักตบชวาผสมต้นขูปถาน

จากนั้นนำกาวyuเรีย-ฟอร์มัลดีไซด์ มาผสมกับพงเส้นไยในอัตราส่วน 10:90 30:70 50:50 70:30 90:10 ร้อยละ โดยน้ำหนักก่อ เนื้อเยื่อ 10 30 50 70 90 ร้อยละ โดยน้ำหนักผสมกับกาวyuเรีย-ฟอร์มัลดีไซด์ 90 70 50 30 10 ร้อยละ โดยน้ำหนัก (ผสมน้ำครึ่งหนึ่งของการกาวyuเรีย-ฟอร์มัลดีไซด์) เมื่อส่วนผสมเข้ากันดีแล้วก็นำไปเทในแม่พิมพ์ขนาด 12×12 เซนติเมตร ความหนา 0.5 เซนติเมตร เพื่ออัดขึ้นรูป โดยเครื่องอัดไฮดรอลิก อุณหภูมิที่ใช้ 150 องศาเซลเซียส ความดัน 25 Psi และเวลาในการอัดร้อน 15 นาทีเพื่อให้กาวyuเรีย-ฟอร์มัลดีไซด์หลอมละลายเข้ากันได้ดี จากนั้นอัดเย็น 5 นาที เพื่อทำให้กาวyuเรีย-ฟอร์มัลดีไซด์เกิดการแข็งตัวซึ่งจะช่วยให้ลดอคออกจากรูปพิมพ์ง่ายขึ้น หลังจากนั้นถอดออกจากรูปพิมพ์แล้ว นำไปอบที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส โดยใช้เวลาในการอบ 24 ชั่วโมงซึ่งทำให้กาวyuเรีย-ฟอร์มัลดีไซด์แห้งสนิทและแข็งตัวขึ้น จึงได้แผ่นอัดจากผักตบชวาผสมต้นขูปถานโดยที่แสดงอัตราส่วนระหว่างพงเส้นไยกับกาวyuเรีย-ฟอร์มัลดีไซด์ไว้ในตารางที่ 3.1 และแสดงขั้นตอนในการอัดขึ้นรูปไว้ในรูปที่ 3.3 ดังนี้

ตารางที่ 2.แสดงอัตราส่วนระหว่างผงเส้น ยกับ การยูเรีย-ฟอร์มัลดีไซด์

อัตราส่วน ร้อยละโดยน้ำหนัก	
ผงเส้นไน	การยูเรีย-ฟอร์มัลดีไซด์
ผักตบชวา	ต้นขูปคุณี
5	5
15	15
25	25
35	35
45	45
	90
	70
	50
	30
	10

รูปที่ 4.ขั้นตอนการอัดขึ้นรูปผงเส้นไน (ผักตบชวาผสมต้นขูปคุณี)

(ก) ลักษณะผงเส้นไนแม่พิมพ์ (ข) ขั้นตอนการอัดขึ้นรูปและอบชีนงาน (ค) ลักษณะชีนงานที่ได้

6.7.3 การทดสอบสมบัติทางกายภาพและการทดสอบสมบัติเชิงกลของแผ่นอัดจากผักตบชวาร์สัน ต้นขูปญา

1. การทดสอบการคุณค่าของน้ำและการพองตัวเมื่อแห้ง

ตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.876-2532) โดยการนำแผ่นอัดจากเครื่องผักตบชวาร์สันต้นขูปญาที่ได้มาตัดเป็นชิ้นงานทดสอบขนาด 2.5×2.5 เมตร ซึ่งน้ำหนักชิ้นงานทดสอบ (คำยศรีองซึ่งละเอียดศนิยม 4 ตำแหน่ง) และนำไปแห้งน้ำกลั่นในขวดที่มีฝาปิดแน่นเป็นเวลา 24 ชั่วโมงและ 48 ชั่วโมง แล้วซึ่งน้ำหนักหลังการแข็งน้ำ คำนวณපอร์เซ็นต์การคุณค่าของน้ำของแผ่นอัดจากผักตบชวาร์สันต้นขูปญา โดยมีสูตรการคำนวณสมการ (3.1) ดังนี้

$$\text{การคุณค่าของน้ำ} (\%) = \frac{W - W_0}{W_0} \times 100 \quad \dots \dots \dots \quad (3.1)$$

โดยที่ W คือน้ำหนักของชิ้นงานทดสอบหลังการแข็งน้ำ (g)

W_0 คือน้ำหนักของชิ้นงานทดสอบก่อนการแข็งน้ำ (g)

การทดสอบการพองตัวเมื่อแห้ง จะใช้วิธีการวัดความหนาของชิ้นงานทดสอบ ก่อนการทดสอบและหลังการแข็งน้ำ โดยจะทำซ้ำ 3 ครั้ง แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย และคำนวณการพองตัว มีสูตรการคำนวณดังสมการที่ (3.2) ดังต่อไปนี้

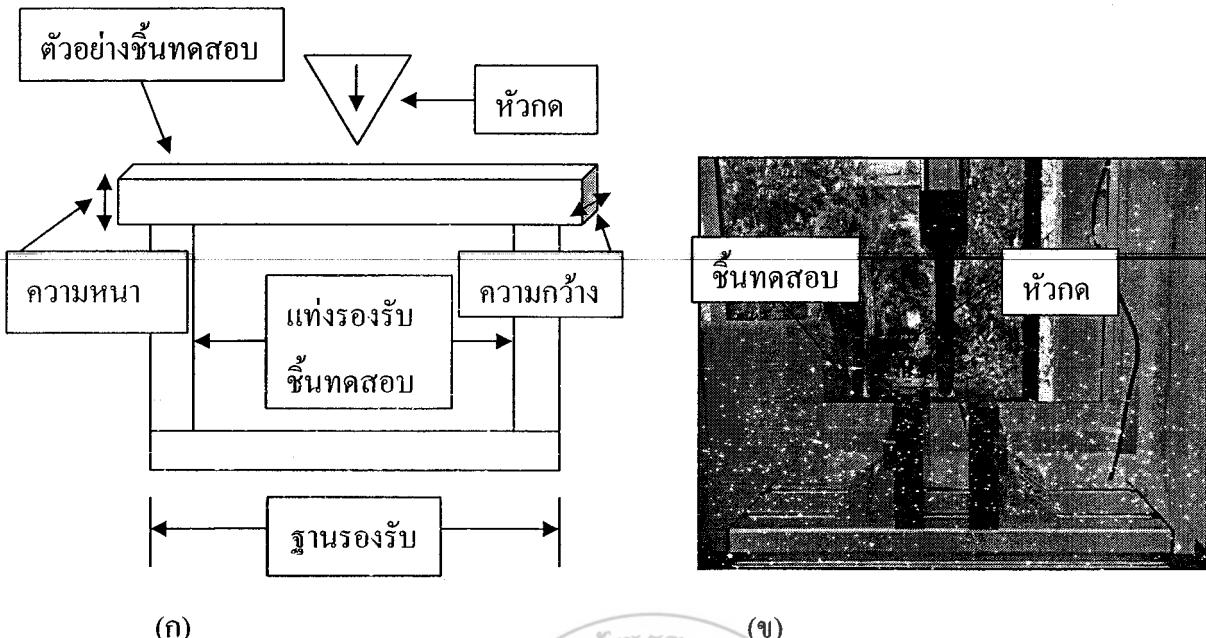
$$\text{การพองตัวเมื่อแห้ง} (\%) = \frac{T - T_0}{T_0} \times 100 \quad \dots \dots \dots \quad (3.2)$$

โดยที่ T คือ ความหนาหลังการแข็งน้ำ (mm)

T_0 คือ ความหนา ก่อนการแข็งน้ำ (mm)

2. การทดสอบการตัดโถง

การทดสอบการหักอุดตามมาตรฐานอุตสาหกรรม (มอก.) 876-2532 เป็นการทดสอบแบบ 3 จุด (3-Point Loading) โดยมีการเตรียมตัวอย่างการทดสอบให้มีลักษณะเป็นแผ่น ขนาดความยาว 150 มิลลิเมตร กว้าง 25 มิลลิเมตร กำหนดจุดกึ่งกลางของชิ้นทดสอบและวางบนจุดรองรับตัวอย่าง (Support Span) แสดงดังรูปที่ 3.3 ใช้อัตราเร็วในการทดสอบ 50 มิลลิเมตรต่อนาที วัดค่าแรงกดสูงสุดที่วัดได้ (N)

รูปที่ 5. ชี้นตัวอย่างทดสอบการหักงอ (ก) แผนภาพจำลองเครื่องทดสอบการหักงอ

(ข) ลักษณะเครื่องมือและการวางแผนทดสอบ

ก. การทดสอบการหักงอ (Flexural strength, S)

เมื่อ S = ค่าการหักงอ (เมกะพาสคัล)

P = แรงกดสูงสุด (นิวตัน)

L = ระยะห่างระหว่างแท่นรองรับ (มิลลิเมตร)

b = ความกว้างของชิ้นทดสอบ (มิลลิเมตร)

d = ความหนาของชั้นทดสอบ (มิลลิเมตร)

ข.มอดูลัสการหักงอ (Flexural modulus, E_b)

หาค่ามอคูลัสการหักงอ จากสูตร

$$E_b = \frac{L^3 m}{4bd^3} \dots \dots \dots \quad (3.4)$$

เมื่อ E_b = ค่ามอดูลัสการหักงอ (เมกะพาสคัล)

m = แรงกดสูงสุดในช่วงที่เส้นกราฟเป็นเส้นตรง (นิวตัน)

L = ระยะห่างระหว่างแท่นรองรับ(มิลลิเมตร)

b = ความกว้างของชิ้นทดสอบ (มิลลิเมตร)

d = ความหนาของชิ้นทดสอบ (มิลลิเมตร)

6.8 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์การทดสอบสมบัติการหักงอของแผ่นอัคจากผักตบชวาพสมต้นฐานปูนปุ่ม ด้วยเครื่อง Universal Testing การใช้แรงในการดัดแผ่นอัคจากผักตบชวาพสมต้นฐานปูนปุ่ม เพื่อให้เกิดการหักงอ
 2. การวิเคราะห์การทดสอบสมบัติการพองตัวเมื่อแช่น้ำของแผ่นอัคจากผักตบชวาพสมต้นฐานปูนปุ่ม โดยการนำชิ้นทดสอบมาแช่น้ำในระยะเวลา 24 ชั่วโมง และ 48 ชั่วโมง ซึ่งทำการวัดความหนาของชิ้นทดสอบก่อนและหลังการแช่น้ำ เพื่อสังเกตการพองตัว
 3. การวิเคราะห์การทดสอบสมบัติการดูดซึมน้ำของแผ่นอัคจากผักตบชวาพสมต้นฐานปูนปุ่ม โดยการนำชิ้นทดสอบมาแช่น้ำในระยะเวลา 24 ชั่วโมง และ 48 ชั่วโมง ซึ่งทำการซึมน้ำหนักของชิ้นทดสอบก่อนและหลังการแช่น้ำ เพื่อสังเกตการดูดซึมน้ำ

6.9 ระยะเวลาการดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยการพัฒนาแผ่นอัดจากผักตบชวาผสมต้นธูปถั่ว มีระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยตั้งแต่ เดือนกันยายน 2556 ถึง เดือนพฤษภาคม 2557 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงระยะเวลาในการดำเนินงานตลอดโครงการ

ขั้นตอนการดำเนินการ	ระยะเวลาการดำเนินการวิจัย									
	2556					2557				
	ก.ย	ต.ค	พ.ย	ธ.ค	ม.ค	ก.พ	มี.ค	เม.ย	พ.ค	
1.ศึกษาและเก็บข้อมูล	↔									
2.วางแผนดำเนินการ	↔	→								
3.เสนอแบบโครงสร้าง		↔								
4.ตรวจเอกสาร			↔	↔						
5.ดำเนินการวิจัย			←		→					
6.วิเคราะห์ผลการทดลอง				←	→					
7.สรุปผลและอภิปรายผล					←	→				
8.จัดทำรูปเล่น							↔			

6.10 สถานที่ทำการวิจัย

1. สถานที่เก็บผักตบชวา

- : ผักตบชวาจากคลองสำโรง ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
- : ต้นชูปุกญี่จากท่าสะอ้าน ตำบลพะวง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

2. สถานที่ทำการทดลอง

- : อาคารเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- : ศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

6.11 งบประมาณในการวิจัย

ลำดับ ที่	รายการ	งบประมาณ
1.	หมวดค่าใช้จ่าย <ul style="list-style-type: none"> - ค่าเดินทางในการเก็บรวบรวมข้อมูล - ค่าเอกสารในการเก็บรวบรวมข้อมูล - ค่าจัดทำรายงาน 	400 บาท 500 บาท 1700 บาท
2.	หมวดวัสดุสิ่นเปลือง <ul style="list-style-type: none"> - ค่าวัสดุสำหรับการวิจัย 	1300 บาท
3.	รวมค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น	3900 บาท

